ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 5

«Ὅταν ἡ Νεολαία φθάσῃ εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ γίνῃ πραγματικὴ Νεολαία, τότε καὶ μεῖς τὸ σημερινὸν Κράτος ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς κατευθύνωμεν εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ σᾶς βοηθήσωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς σας». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Εἶσθε ὅλοι Ἕλληνες καὶ θὰ μείνετε γιὰ πάντα Ἕλληνες, ὅπως ἐπὶ χιλιάδες χρόνια ὑπήρξαμεν Ἕλληνες καὶ θὰ μείνωμεν Ἕλληνες για πάντα». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Πρέπει νὰ μάθετε νὰ πειθαρχῆτε σεῖς τὸν ἑαυτόνσας, πρέπει νὰ μάθετε νὰ πειθαρχῆτε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς παρουσιάζονται, μέσα εἰς τὸν κύκλον σας καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν σας ὡς ἱκανώτεροι». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην θερμότητος καὶ ἡλίου διὰ νὰ ζήσῃ. Καὶ αὐτὴν τὴν θερμότητα καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον δὲν μπορεῖ νὰ τὸν δώσῃ κανεὶς ἄλλος παρὰ Σύ, Νεολαία, καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν μπορεῖ ἡ Νεολαία νὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ καθυστερήσῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι θὰ ἀκολουθήσετε ἐνθουσιώδεις καὶ ὁρμητικοί». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 5ον
12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ | ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν. | ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς-Κυβερνήτης μας καὶ ἡ Νεολαία

Ἀπὸ ἐτῶν μακρῶν ἐθερμαίνετο καὶ ἐγιγαντώνετο εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ι. ΜΕΤΑΞΑ ἡ νοσταλγία νὰ γίνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία ἀξία νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον παράδοσιν τῆς αἰωνίας φυλῆς.

Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπρόβαλεν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ γίνῃ ὁ δημιουργὸς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κόσμου, τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν ἐκάλεσε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του διὰ νὰ γίνῃ ἡ πρωτοπόρος τῆς Ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας.

Μόρφωσιν θεωρητικὴν καὶ θετικὴν τεραστίαν, πεῖραν μακρᾶς ἐπιπόνου ζωῆς, μνήμην ἀπέραντον, ὀξυδέρκειαν καὶ πολυμέρειαν πνεύματος, τὴν ἀναλυτικὴν καὶ κριτικὴν ἱκανότητά του, τὴν μοναδικὴν ἀντοχήν του πρὸς ἐργασίαν, τὴν καλωσύνην τῆς καρδίας του, τὴν ἀνήσυχον καὶ φλογερὰν ψυχήν του, τὰ πάντα προσέφερε καὶ προσφέρει καθημερινῶς πλούσια καὶ ἄφθονα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης του καὶ τῆς στοργῆς του πρὸς τὴν Νεολαίαν.

Καὶ ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ πρόσκλησιν τοῦ ἐμψυχωτοῦ τῆς Μεταβολῆς, ἀπήντησε μὲ τὴν σεμνὴν καὶ προσεκτικὴν σιωπήν, συνῆλθεν εἰς ἑαυτήν, ἀπετίναξε τὴν πικρίαν τοῦ ἀνεπιθυμήτου καὶ μελαγχολικοῦ παρελθόντος καὶ ἐνεπιστεύθη τὴν τύχην της εἰς τὸν νέον ἐθνικὸν διδάσκαλον. Καὶ δὲν ὁδεύει πλέον εἰς τὸ περιθώριον ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία! Δὲν χωρίζεται τὸ παράπαν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καί, τοὐναντίον, διανοίγει τοὺς ὁρίζοντας τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ βαδίζει πρὸς τὴν κατάκτησιν τῆς δόξης, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Καὶ εἶναι εὐνόητον οὕτω διατί ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ τώρα θωπεύει τὰς γονίμους ἐλπίδας τοῦ πλήρους ἐξευγενισμοῦ τῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν διὰ τὴν Νεολαίαν καὶ εἶναι εὐνόητον διατὶ μὲ ἠρεμίαν καὶ μὲ ἀπόλυτον βεβαιότητα οἱ γονεῖς ἀναμένουν τὸ εὐτυχὲς

Ὁ Ἀρχηγὸς Κυβερνήτης ἐπιθεωρῶν Τμήματα μικρῶν Σκαπανέων εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Ἡ Ἔννοια τοῦ Ἀληθινοῦ Πολιτισμοῦ

Ἡ Νεολαία φορεὺς καὶ ὑπερασπιστὴς τοῦ ἑλλ. πολιτισμοῦ

Ἕνας νόμος ἀπὸ τοὺς κυριαρχοῦντας στὴ φύση εἶναι καὶ ὁ νόμος τῆς ἀδρανείας. Στὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου λέγεται ἡσυχία, τεμπελιὰ καὶ πρόωρο γῆρας. Στὴν πολιτικὴ ζωὴ τὸ ὀνομάζουμε συντηρητικότητα καὶ ὀπισθοδρομικότητα. Στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ σημαίνει στασιμότητα καὶ ἀνικανότητα.

Δύο δρόμοι ὑπάρχουν, μὲ τοὺς ὁποίους μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεπεράσῃ αὐτὸν τὸν μεγάλο ἐχθρὸ κάθε προόδου καὶ ἑπομένως ἐχθρὸ τοῦ ἀνθρώπου, τῆς κοινωνίας, τῆς λαϊκῆς κοινότητος καὶ τῆς νεανικῆς δράσης.

Ὁ δρόμος τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὑλικοῦ ἐξαναγκασμοῦ, ποὺ ἐκβιάζει τὴν κοινωνικὴ πρόοδο μὲ παραγράφους, δικαστικὲς ἀποφάσεις καὶ ἀστυνομικὰ μέτρα. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ὁ πιὸ ἁπλὸς καὶ πιὸ ἀναπαυτικός. Μὰ ἂς μὴ ξεχνοῦμε, πὼς μόνο σκλάβους κυβερνᾷ κανεὶς μὲ τὸ μαστίγι. Ἐμεῖς ζητᾶμε τὴν ἐλεύθερη συνείδηση, μέσα στὴν πειθαρχημένη ὅμως θέληση.

Ὁ δεύτερος δρόμος, ὁ πιὸ καλύτερος, ὁ δρόμος ποὺ φέρνει ἀληθινὲς ἐπιτυχίες καὶ ὁ πιὸ κατάλληλος γιὰ νὰ ξεπεράσει κανεὶς τὴν ἀδράνεια σὲ μιὰ κοινωνία, εἶναι ἡ διαμόρφωση καὶ ἡ διαπαιδαγώγηση τοῦ ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ, τὸ ἀκόνισμα τοῦ μυαλοῦ του καὶ ἡ διάπλαση τῆς ψυχῆς του.

Στὸν πρῶτο δρόμο ἡ ἐπιτυχία εἶναι σύντομη, ἀλλὰ καὶ ἐφήμερη, ὅπως ὅλα τὰ σύντομα καὶ τὰ βίαια. Στὸ δεύτερο δρόμο εἶναι μὲν πιὸ δύσκολη, ἀλλὰ σταθερὰ καὶ αἰωνία.

Ὁ πρῶτος δρόμος στρεβλώνει τὸ νοῦ καὶ ἀγριεύει τὴ ψυχή.

Ὁ δεύτερος εὐθύνει τὸ πνεῦμα καὶ ἐξαγνίζει τὴ ψυχή.

Ὁ πρῶτος σκλαβώνει.

Ὁ δεύτερος ἐλευθερώνει.

Ὅταν ἀναλογιστοῦμε τὸ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 καθεστώς, βγάζουμε τὸ συμπέρασμα, πὼς οἱ τότε ἄρχουσες φατρίες δὲν φρόντιζαν καθόλου γι' αὐτὴ τὴ διαρκῆ καὶ σταθερὰ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ἐλευθερία τοῦ Λαοῦ γενικά. Φυσικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια καὶ πανεπιστήμια καὶ μορφωτικοὶ σύλλογοι ὑπῆρχαν, μὰ δὲν ὑπῆρχε ἀληθινὴ μόρφωση γιὰ τὸ λαϊκὸ σύνολο, δὲν ὑπῆρχε — ἂς μὴν ντραποῦμε νὰ τὸ ποῦμε φανερά — μόρφωση χαρακτῆρος καὶ ψυχῆς. Τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἔβγαζε διαβασμένους καὶ γραμματισμένους, ὄχι ὅμως καὶ μορφωμένους ἀνθρώπους. Ἡ λιμπεραλιστικὴ τάση τοῦ πρὶν συστήματος γιὰ μόρφωση προήρχετο ὄχι ἀπὸ τὴ βαθειὰ πηγὴ τῆς ἀνάγκης γιὰ τὸ νιώσιμο τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ, παρὰ ἀπὸ τὴν ἐπιπόλαια καὶ τέλεια ἐπιφανειακὴ διάθεση γιὰ τὸν δῆθεν πολιτισμό, γιὰ τὴν ἀπομίμηση ξένων πολιτισμῶν, γιὰ τὸν ἐκπολιτισμὸ — ἂς τὸν ὀνομάσουμε ἔτσι.

Γιατὶ πολιτισμὸς καὶ ἐκπολιτισμὸς ἔχουνε μιὰ ριζικὴ διαφορὰ ἀναμεταξύ τους. Στὴ γερμανικὴ γλῶσσα ὁ μὲν γνήσιος καὶ βαθὺς πολιτισμὸς λέγεται «Κουλτούρ», ἐνῷ ὁ ἄλλος, ὁ εὔκολος, ὁ διὰ τεχνικῶν μέσων ταχέως ἀποκτώμενος, λέγεται «Τσιβιλιζασιὸν» (τεχνικὸς πολιτισμός).

Πολιτισμὸς εἶναι κάτι βαθύ, γνήσιο, αἰώνιο ἄφθαρτο. Εἶναι τὸ ρεῦμα ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιά, τὸ γεφῦρι ἀπὸ αἰῶνα σὲ αἰῶνα, ἡ κλωστή, ποὺ διαπερνᾷ καὶ συνέχει ἕνα Λαὸ μέσα ἀπὸ χιλιάδες χρόνια, εἶναι ὁ μῖτος τῆς Ἀριάδνης μέσα ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ λαβύρινθο τοῦ χρόνου. Εἶναι βίωσις καὶ πραγμάτωσις ἰδανικῶν καὶ ἀξιῶν.

Ἐκπολιτισμὸς εἶναι κάτι ρηχὸ καὶ πρόσκαιρο, ἀπομίμηση καὶ μαϊμουδιά, χτίσιμο πάνω στὸν ἄμμο. Εἶναι οὐρανοξύστης σὲ χωριό, γοτθικὸς πύργος κάτω ἀπὸ τὸ λιοπῦρι μιᾶς μεσημβρινῆς χώρας, ρὸλ-ρόϊς αὐτοκίνητο μέσα σ' ἕνα σταῦλο ἀγροτικό, καὶ ἄλλα παρόμοια ξένα καὶ παράξενα στὴ ψυχοσύνθεση ἑνὸς ὑγιοῦς Λαοῦ.

Ὁ γνήσιος πολιτισμὸς ἐξυψώνει τοὺς Λαούς, ὁ ἐκπολιτισμὸς τοὺς φτιάνει καρνάβαλους καὶ ἀρλεκίνους.

Ὁ πολιτισμὸς εἶναι ἀπὸ γενιὰ καὶ παράδοση ἀριστοκράτης καὶ εὐγενὴς μὲ τὴν εὐγένεια τῆς βαθειᾶς δημιουργίας, ποὺ περνᾷ τοὺς αἰῶνες καὶ φτάνει ὡς τὴ ψυχὴ τῶν λαῶν, κάνοντάς τους νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τοὺς προγόνους των, ὁ ἐκπολιτισμὸς εἶναι χοντροκομμένος νεόπλουτος, ποὺ ζητεῖ νὰ σπάσει κάθε σύνδεσμο μὲ τὴν παλιά, τὴ γνήσια πηγὴ τῆς λαϊκῆς δύναμης.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ μάλιστα οἱ νέοι Ἕλληνες, ποὺ καταγόμαστε ἀπὸ τοὺς ἱδρυτὲς καὶ τοὺς φορεῖς τοῦ ὑψίστου πολιτισμοῦ τῶν αἰώνων, ποὺ γαλούχησε τοὺς κόσμους καὶ τοὺς Λαούς, ἔχουμε μιὰ πολὺ πιὸ σοβαρὰ ὑποχρέωση ἀπὸ ἄλλους γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ καὶ τὴ μετάδοσή του στὶς κατοπινὲς γενιές. Ὁ μεγάλος Γκαῖτε εἶπε κάποτε ἕνα βαρυσήμαντο λόγο: «Ἀλλοίμονο στοὺς ἀπογόνους ἐνδόξων προγόνων!» Αὐτοὶ ἔχουν νὰ σηκώσουν στοὺς ὤμους των μιὰ πολὺ βαρειὰ κληρονομία καὶ πρέπει νὰ σταθοῦν πολὺ γενναῖα καὶ ἀνδρικὰ ἂν δὲν θέλουν νὰ πέσουν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος αὐτῆς τῆς προγονικῆς δόξας».

Μὰ γιὰ νὰ διατηρήσει καὶ νὰ μεταδώσει ἕνας Λαὸς τὸν πολιτισμό του πρέπει πρῶτα νὰ τὸν νιώσει καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσει.

Τὸ πολιτικὸ σύστημα τῶν προηγουμένων δεκαετηρίδων, ὁ λιμπεραλισμός, τὸ ἀπόβγαλμα αὐτὸ τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης, νόμιζε πὼς τὸ δικαίωμα τῆς κατανόησης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀπολαβῆς τῶν ἀγαθῶν του ἀνῆκε σὲ μιὰ ὡρισμένη προνομιοῦχο τάξη, ποὺ ἦτανε ἀπὸ τὸ Θεὸ προωρισμένη νὰ γίνει φορέας τοῦ πολιτιστικοῦ πνεύματος. Ἂν καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση φώναξε γιὰ «τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου», τὰ παρακλάδια της, ὁ λιμπεραλισμὸς καὶ οἱ διάφορες ξεφτισμένες δημοκρατίες ἄφηκαν σιγὰ-σιγὰ τὸ Λαὸ ἔξω ἀπὸ τὸν νυμφῶνα τῆς κατανόησης τοῦ πολιτισμοῦ. Ἕνας πολιτισμὸς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ διατηρηθεῖ, δὲν φέρεται καὶ δὲν μεταδίδεται χωρὶς τὴν σύμπραξη ὅλων τῶν μελῶν ἑνὸς Λαοῦ, μικρῶν καὶ μεγάλων. Γιατὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι μόνο θεωρία καὶ ὡραῖες φιλολογικὲς φράσεις, εἶναι ζήσιμο ἐσωτερικὸ καὶ συναίσθημα καὶ βαθειὰ ψυχικὴ δράση. Εἶναι ἄραγε πολιτισμένος «ὁ ἄρτι ἐξ Εὐρώπης ἀφιχθεὶς νέος», προοριζόμενος γιὰ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ γιὰ «πολιτικὸς ἀνήρ», ποὺ ξέρει ἀπέξω τὸν Γερμανὸ φιλόσοφο Κὰντ καὶ τὸν Ἐγγλέζο Μπάκον καὶ εἶναι ἀπολίτιστος ὁ γέρο ἀγρότης σ' ἕνα χωριὸ τῆς Ἀρκαδίας ποὺ κάτω ἀπὸ τὸ αἰωνόβιο πλατάνι τῆς αὐλῆς του διατηρεῖ ἄθιχτα τὰ λαϊκά του ἔθιμα καὶ γνήσια τὰ λαϊκά του ἤθη, ἀνατρέφοντας καὶ νουθετῶντας τὰ παιδιά του στὴν ἀρετὴ καὶ στὴ παράδοση τοῦ Λαοῦ του;

Ὁ πολιτισμὸς εἶναι καρπὸς κοινῆς βιώσεως ἰδανικῶν ὑπὸ ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ καὶ μάλιστα πολλῶν γενεῶν αὐτοῦ. Ὅλα τὰ μέλη ἑνὸς Λαοῦ, καὶ τὰ πιὸ ἀσήμαντα καὶ τὰ πιὸ μικρὰ στὴν ἡλικία καὶ στὴ σκέψη, συνεισφέρουν στὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο. Μόνο μιὰ συνεργασία τῶν πνευματικῶν, ψυχικῶν καθὼς καὶ τῶν σωματικῶν δυνάμεων κατορθώνει τὴν διατήρησή του καὶ τὴν ἐξέλιξή του. Ποιὸς ξέρει πόσα χέρια, πόσα πνεύματα καὶ πόσες ψυχὲς δὲν μένουν κλειστὰ γιὰ κάτι μεγάλο, γιατὶ δὲν τοὺς ἀνοίχτηκε ἡ πύλη πρὸς τὸ φῶς.

Ὁ μεγάλος ἐνθουσιασμὸς γιὰ τὰ μεγάλα γεννᾶται πάντα μέσα στὶς τάξεις τῆς νεότητος κάθε Λαοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ νεότητα ἔχει ὅλες τὶς ὡραῖες κληρονομικὲς προϋποθέσεις καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ἀπὸ τὶς σημερινές μας παρατηρήσεις καὶ ὅλη τὴ γερὴ θέληση νὰ γίνει πρωτοπόρος γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς στερεώσεως τῆς ἐθνικῆς Ἰδέας,

---

μέλλον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τοὺς κόπους τῶν τέκνων των, τὰς θυσίας τὰς ἰδικάς των καὶ τὴν στοργικὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Κυβερνήτου.

Ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς ἀπέδειξεν ὅτι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔχει ὄχι μόνον τὴν ἀκλόνητον θέλησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν νὰ ἀναπλάσῃ τὴν Νεολαίαν.

τῆς διατηρήσεως καὶ μεταδόσεως τοῦ γνήσιου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς διαφυλάξεώς του ἀπὸ κάθε βέβηλο χέρι, ποὺ θὰ θελήσει, νὰ μετακινήσει καὶ νὰ σπιλώσει τὶς ἀξίες του.

Ὁ Ἀρχηγὸς κηρύσσει πὼς ἕνας μεγάλος παράγων γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ γνήσιου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ Λαοῦ μας εἶναι ἡ νεολαία.

Ὅ,τι ἀνοσιούργησαν καὶ ἁμάρτησαν τὰ περασμένα χρόνια κακόβουλοι πάνω στὴ ψυχὴ τῆς ἑλληνικῆς νεότητος ξεπερνιέται καὶ τσακίζεται. Ποιὸς φρόντιζε νὰ δώσει πρὶν στὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ, τοῦ νέου, ἕνα καλὸ βιβλίο, ἕνα καλὸ περιοδικό; Ποιὸς τοῦ μιλοῦσε στὴ δική του γλῶσσα; Ποιὸς ἔνοιωθε τὶς ἀνάγκες του καὶ τὴν πάλη του γιὰ τὸ σχηματισμὸ μιᾶς κοσμικῆς θεωρίας ὅταν περνοῦσε τὸ κατώφλι ἀπὸ τὴν παιδικὴ στὴν ἐπικίνδυνο ἐφηβικὴ ἡλικία; Ναί, φρόντιζαν οἱ κομμουνιστὲς γιὰ τὴ στρέβλωση τοῦ μυαλοῦ του καὶ τῆς ψυχῆς του ! Τὸ ἔκαναν ἐχθρικὸ πρὸς τὴν οἰκογένεια, πρὸς τὸ ἔθνος, πρὸς τὴν κοινωνία. Καὶ ὁ γονιὸς δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ ἔρχεται τὸ κακό. Ἔδερνε καὶ μάλλωνε κι' ἤθελε νὰ ἐπιβάλλει ὅλη του τὴ βίαια θέληση ἀγαναχτησμένος γιὰ τὴν κακὴ καὶ ἀσεβῆ τοῦ παιδιοῦ του διαγωγή. Ἡ Πολιτεία ἀδρανοῦσε καὶ ἀδιαφοροῦσε. Μικροπράγματα νὰ ἀσχολῆται κανεὶς μὲ τοὺς μικρούς. Σὲ λίγο ὅμως οἱ μικροὶ ἔγιναν μεγάλοι, ἐπέβαλαν τὴ γνώμη τους τὴ στρεβλὴ καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ὁδηγήσουν τὴν πατρίδα τους στὸ βάραθρο. Δὲν εἶχανε τὴ συναίσθηση οἱ πρὶν ἄρχοντες, πὼς οἱ μικροὶ αὐτοὶ πιτσιρῖκοι ἀποτελοῦν τὸ μέλλον τῆς πατρίδας, εἶναι ἡ Ἑλλάδα τῆς αὔριον ποὺ θὰ πάρει τὰ ἡνία στὰ χέρια καὶ ἢ θὰ ὁδηγήσει στὸ γκρεμνὸ ἢ στὸν ἴσιο δρόμο.

Ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα τοῦ χειρίστου εἴδους: «ἡ μαύρη σπεῖρα», «τὸ μαῦρο χέρι», «ἡ μαύρη προσωπίδα», ὅλα μαῦρα καὶ σκοτεινὰ μαύριζαν τὴ διάθεση καὶ τὸ μυαλὸ τῆς νεότητος καὶ σπίλωναν τὴ ψυχή της. Ἡ φυσική της ὁρμὴ γιὰ δράση ἐξεδηλώνετο σὲ πράξεις ἀντικοινωνικές, πρόστυχες. Ὁ ἐνθουσιασμός της ἔσβυνε. Ἡ χαρά της γίνονταν πρόβλημα ἰψενικό. Δὲν τῆς εἴχανε θέσει ἰδανικὰ ὡς σκοπό της. Τὴν ἄφηκαν νὰ παραδέρνει μέσα σὲ πολιτικὲς τρικυμίες κι' ἄκαρπες καὶ ἰδιοτελεῖς πραξικοπικὲς ἐπαναστάσεις. Ποῦ νὰ στραφεῖ, ποῦ νὰ σταθεῖ; Κανεὶς δὲν φρόντιζε νὰ τῆς δημιουργήσει ἔδαφος, κανεὶς δὲν τῆς ἔδινε τὴ σπιθαμὴ γῆ καὶ τὸ μοχλὸ τοῦ Ἀρχιμήδη στὰ χέρια κι' αἰώνια παραπονιόνταν τὸ «δός μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινήσω». Κι' ὅλο ξέφτιζε, κι' ὅλο κατέρρεε. Κι' ἀντὶς νὰ γίνει ὁ φορέας καὶ ὁ μεταβιβαστὴς τοῦ μεγάλου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἔγινε τότε ὁ ἀποσυνθέτης καὶ ὁ καταστροφεύς του. Καὶ ὅπως σὲ ὅλα τὰ ζητήματα ἡ Νεότητα καταπιάνεται μὲ ὁρμὴ κι' ἐδῶ τὸ ἴδιο. Βάδιζε πρὸς τὸν κατήφορο μὲ κεκτημένη ταχύτητα. Ἡ 4η Αὐγούστου μὲ τὴν κοσμοθεωρία της, τὴ σταμάτησε. Τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι, τὴν τίναξε ἀπὸ τοὺς ὤμους, τῆς χάϊδεψε τὸ σκοτισμένο κεφάλι, τὴν ἔφερε στὸν ἴσιο καὶ φωτεινὸ δρόμο, τὴν ἔκλεισε σὲ λόχους καὶ σὲ τάγματα, τῆς ἔδωσε κατεύθυνση, τῆς χάραξε μονοπάτια, τῆς ἀφιέρωσε σύμβολα, τῆς ἔδειξε τὶς κορφὲς πρὸς τὸ φῶς ! Προσπαθεῖ μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ τῆς ἀνοίξει τὸ μυαλὸ καὶ τὴ ψυχὴ πρὸς τὰ ὡραῖα καὶ τὰ μεγάλα, νὰ τῆς δημιουργήσει τὴν πεισματικὴ θέληση γιὰ τὸ καλό, τὸ μαχητικὸ θάρρος γιὰ τὸν ἀγῶνα πρὸς ὑπεράσπιση τῶν αἰωνίων ἐθνικῶν ἀξιῶν. Προσπαθεῖ νὰ τῆς δώσει τὴ δύναμη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ δὲν πέθανε καὶ δὲν πεθαίνει ἀνάμεσα ἀπὸ αἰῶνες καὶ ἐποχές.

Στὴ σημερινὴ νεότητα τὴν ἑλληνικὴ ἔχει ἀνατεθῆ τὸ μεγάλο καθῆκον νὰ γίνει ὁ φορέας καὶ ὁ μεσίτης τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ σὲ ὅλες τὶς κατόπιν γενεὲς καὶ σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς λαϊκῆς ζωῆς.

ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑ·Ι·ΣΚΑΚΗ—ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου
τοῦ Μονάχου.

«Ζητῶ ἀπὸ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι εἶναι παιδιὰ ἀγροτῶν, νὰ ἀγαπᾶτε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα σας, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ εὐγενέστερον ἐπάγγελμα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες

Οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸν ἄριστον πολεμικὸν λαὸν τῆς ἀρχαιότητος, εὐλόγως ἐθεώρουν ὅτι ἡ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἀνατροφὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὡρισμένον σκοπὸν παράγει ἀρίστους πολίτας.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σπάρτῃ ὁ κύριος προορισμὸς τοῦ πολίτου ἦτο τὸ νὰ καταστῇ οὗτος ἰσχυρὸν ὄργανον πολέμου.

Οὕτω δὲ ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας οἱ Σπαρτιᾶται ἠσκοῦντο εἰς τὰς παλαίστρας, αἵτινες ἦσαν τὰ γυμναστήρια τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως.

Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τις τέλειος στρατιώτης δὲν ἔφθανε μόνον ἡ σωματικὴ ρώμη. Ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ψυχικὴ τόνωσις, τὸ μένος, ὡς ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, πρὸς τὸν πόλεμον. Οὕτω δὲ ἐν Σπάρτῃ ὁ μέγας Σπαρτιάτης ποιητὴς Τυρταῖος συνέθεσε τὰ καλούμενα «θούρια» (ἤτοι πολεμικὰ) ᾄσματα, ἅτινα ἐτραγῴδουν οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται κατὰ τὴν μάχην καὶ προπαρασκευαστικῶς κατὰ τὰ γυμνάσια.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Σπαρτιᾶται εἶχον δημιουργήσει ἑορτὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἐγίνετο ἐπίδειξις τῆς ἐπιδόσεως τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐνόπλους ἀσκήσεις.

Κατὰ τὰς τοιαύτας παρελάσεις οἱ πολῖται διῃροῦντο εἰς τρεῖς κατηγορίας: τοὺς γέροντας, τοὺς ἄνδρας καὶ τὴν νεολαίαν.

Οἱ γέροντες ἐτραγῴδουν «ἄμμες ποκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι». Οἱ ἄνδρες ἀπήντων «ἄμμες δὲ γ' ἠμὲς αἱ δὲ λῇς πεῖραν λαβέ». Ἡ δὲ νεολαία παρελαύνουσα τελευταία ἐκραύγαζε «ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες». Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀνατροφῆς, οἱ Σπαρτιᾶται εἶχον καταστῆ ὁ πρῶτος πολεμικὸς λαὸς τῆς ἀρχαιότητος.

Τὰ ἴχνη τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ νεολαία. Ἐν τούτοις, δεδομένου ὅτι ὁ πόλεμος δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα σήμερον, πρέπει ἡ νεολαία ἐκτὸς τῆς πολεμικῆς ἀσκήσεως νὰ ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἀσκήσεις, διότι μόνον οὕτω θὰ καταστῶσι πολῖται ἄξιοι σημερινοῦ Κράτους.

Δ

«Οἱ ἀνατροπεῖς ἤξεραν τί ἔπρεπε νὰ θίξουν. Ἤθελαν νὰ θίξουν μίαν χορδὴν ποὺ ἔχει ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἰδιαιτέρως ἡ νεότης καὶ τὴν ὁποίαν μία καλὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ τὴν περιορίσῃ: Τὸν ἐγωϊσμό σας. Εἶδον ὅτι πρέπει νὰ κεντρίσουν τὸν ἐγωϊσμό σας, τὴν ἰδέαν δηλαδὴ ὅτι τὸ σύνολον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ μέσον διὰ νὰ ἀνεβῇ τὸ ἄτομον. Καὶ ἐνῷ σᾶς ἐξέθετον δολίως τὰ δῆθεν δόγματά τους ὅτι τὸ ἄτομον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο καὶ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ μέσα εἰς τὸ σύνολον, γιατὶ αὐτὴ ἔλεγον πὼς εἶναι ἡ θεωρία των, συγχρόνως καὶ αὐτοὶ μαζὶ μὲ σᾶς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μεγάλοι καὶ μικροὶ παραστρατημένοι ἐζήτουν νὰ καταστρέψουν τὸ σύνολον διὰ νὰ ἀνεβῇ τὸ ἄτομόν των».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Πῶς θὰ ἔχετε ἀληθινοὺς φίλους

Ἡ φιλία εἶναι μιὰ δύσκολη τέχνη. Γιὰ νὰ εἶνε κανεὶς ἀληθινὸς φίλος, ἀπαιτεῖται ἀφοσίωσις, αὐτοθυσία, ἐνθουσιασμὸς καὶ αὐταπάρνησις. Προϋποθέτει ἐπίσης καλὴ διάθεσι καὶ ἐπιείκεια. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολλὰ πράγματα. Γι' αὐτὸ καθησυχάσετε· μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ἐξαίρετος φίλος χωρὶς νὰ εἶναι φίλος ἑκατὸ τοῖς ἑκατό. Ἕνας φίλος ἑβδομῆντα πέντε τοῖς ἑκατὸ εἶναι κι' αὐτὸ θαυμάσιο.

Παρατηρεῖται γενικῶς πολὺ ἡ τάσις νὰ παραπονιέται κανεὶς γιὰ τοὺς φίλους του χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὶς περιστάσεις στὶς ὁποῖες ἐμεῖς οἱ ἴδιοι θὰ μπορούσαμε νὰ μὴ φανοῦμε συνεπεῖς στοὺς φίλους μας. Τὸ κατωτέρω ἐρωτηματολόγιο δὲν εἶναι ἐπιεικές. Εἶναι πολὺ αὐστηρό. Ἂν ἀπαντήσετε σ' αὐτὸ μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια, σὰ νὰ μιλᾶτε στὸν ἐξομολογητή σας, θὰ ἔχετε μιὰ σωστὴ ἰδέα γιὰ τὴν ἀξία τῆς φιλίας ποὺ παρέχετε στοὺς ἄλλους.

Διαλέξετε εἴκοσι ἐρωτήματα καὶ βάλετε 5 βαθμοὺς στὸ καθένα ἀπὸ αὐτά. Ἔτσι ὁ ἀριθμὸς ποὺ θὰ γράψετε ἀντίκρυ θὰ παίζῃ ἀπὸ τὸ 0 ἕως τὸ 5 ἀναλόγως τοῦ ἂν μπορῆτε ν' ἀπαντήσετε μὲ ἕνα «ὄχι» ἢ μὲ ἕνα «ναὶ» ἢ καὶ μὲ ἕνα «ναὶ» μὲ μερικοὺς περιορισμοὺς καὶ ὄχι ἀπόλυτο. Προσθέστε τότε ὅλους αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς καὶ θὰ δῆτε τί ποσοστὸ ποιότητος μπορεῖτε ν' ἀποδώσετε στὴ φιλία σας πρὸς τοὺς ἄλλους.

ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ

1) Κατὰ τὸ μέτρο ποὺ σᾶς ἐπιτρέπουν τὰ μέσα σας εἶσθε πάντοτε πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσετε χρηματικῶς τοὺς φίλους σας ἀκόμη κι' ἂν ξέρετε ὅτι ποτὲ δὲν θὰ πάρετε τὰ λεπτά σας πίσω;

2) Τὸ σπίτι σας εἶναι πάντοτε ἀνοιχτὸ στοὺς φίλους σας;

3) Εἶσθε ἱκανὸς νὰ λησμονῆτε τὰ δικά σας βάσανα γιὰ νὰ ἀκούσετε τὸ φίλο σας νὰ σᾶς διηγῆται τὰ δικά του;

4) Δὲν ἀπαιτεῖτε ἀπὸ τοὺς φίλους σας οὔτε νὰ ἔχουν πάντα καλὴ διάθεσι, οὔτε νὰ εἶναι πάντοτε ἀκριβεῖς;

5) Ἂν ὑποχρεώσετε ἕνα φίλο σας ποὺ βρίσκεται σὲ χρηματικὴ στενοχωρία ξεύρετε νὰ μὴν πάρετε ἀπέναντί του ὕφος εὐεργέτου;

6) Ὑποφέρετε μὲ ἀγγελικὴ ὑπομονὴ τὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου σας ἀκόμη καὶ ἂν σᾶς ἐνοχλοῦν μέσα σας;

7) Εἶσθε ἱκανὸς νὰ κάνετε στὸ φίλο σας τὸ κομπλιμέντο ποὺ ἐπιζητεῖ, ἀκόμη κι' ἂν κατὰ βάθος δὲν σκέπτεσθε ὅτι τὸ ἀξίζει ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τοῦ δώσετε κἄποτε μὲ ἐπιτηδειότητα μιὰ συμβουλή;

8) Γνωρίζετε τὶς ἡμερομηνίες τῶν ἑορτῶν ὅλων τῶν φίλων σας;

9) Μπορεῖτε νὰ δείξετε στοργὴ πρὸς τὸ φίλο ποὺ βρίσκεται στὴν δυστυχία;

10) Δὲν μιλεῖτε ποτὲ γιὰ τὰ ψώνια σας σὲ ἕνα φίλο φτωχότερο ἀπὸ σᾶς, γιὰ τὶς οἰκογενειακὲς χαρές σας σὲ ἕνα γεροντοπαλλήκαρο ἢ γιὰ τὶς ἱκανοποιήσεις ποὺ σᾶς παρέχουν τὰ παιδιά σας σὲ κάποιον ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ παιδιά;

11) Γνωρίζετε ν' ἀκοῦτε τὶς ἐκμυστηρεύσεις χωρὶς νὰ θέτετε ἀδιάκριτα ἐρωτήματα ὅταν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ὁ φίλος σας δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς πῇ περισσότερα;

12) Γνωρίζετε νὰ φυλάξετε ζηλότυπα ἕνα μυστικὸ ποὺ σᾶς ἐμπιστεύθηκε φίλος σας;

13) Ὑποστηρίζετε πάντοτε τοὺς φίλους σας ὅταν τοὺς κατηγοροῦν ἐμπρός σας ἀκόμη καὶ ἂν κατὰ τὰ φαινόμενα ἔχουν ἄδικο;

14) Δὲν φθονεῖτε ποτὲ οὔτε τὴν δύναμι, οὔτε τὶς γνώσεις, οὔτε τὴν εὐτυχία τοῦ φίλου σας;

15) Ξεύρετε νὰ συγχωρήσετε τὸ φίλο ποὺ δὲν ἀνταποκρίθηκε στὴν φιλία σας, ποὺ σᾶς κακολόγησε ἢ ποὺ σᾶς ἀπογοήτευσε;

16) Διαλέξατε τὸν καλύτερο σας φίλο χωρὶς νὰ σκεφθῆτε οὔτε πρὸς στιγμὴ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ εἶνε μιὰ χρήσιμη γνωριμία;

17) Εἶσθε ἕτοιμος νὰ θυσιάσετε μιὰ εὐχάριστη συντροφιὰ ἢ καὶ μιὰ ὠφέλιμη ἀκόμη ἐπίσκεψι γιὰ νὰ κάνετε παρέα στὸ φίλο ποὺ ἔχει τὴν ἀνάγκη σας;

18) Εἶσθε ἱκανὸς νὰ ὑπερνικήσετε τὴν ἀηδία σας ἢ τὸν φόβο μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας γιὰ νὰ περιποιηθῆτε τὸ φίλο ποὺ εἶναι ἄρρωστος;

19) Εἶσθε ἱκανὸς νὰ πῆτε ψέμματα ἢ καὶ νὰ κάνετε ἄδικο γιὰ νὰ ὑπερασπισθῆτε τὸ φίλο ποὺ βρίσκεται σὲ δύσκολη θέσι;

20) Ἂν ἕνας φίλος σας καταστρεφότανε ἔξαφνα θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τὸν βλέπετε, νὰ βγαίνετε ἔξω μαζί του καὶ νὰ τὸν προσκαλῆτε στὸ σπίτι σας ὅπως καὶ πρίν;

«Ἡ Πατρὶς εἶναι αὐτὸ τὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον δὲν σᾶς ἀφίνει νὰ ἀπολαύσετε καμμίαν εὐτυχίαν, παρὰ ὅταν ἡ εὐτυχία προέρχεται ἀπὸ σᾶς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ αὐτὴ ἡ εὐτυχία εἶναι συγχρόνως καὶ εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος. Πῶς θὰ τὰ βγάλετε αὐτὰ ἀπὸ μέσα σας; Πῶς μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε σεῖς, παιδιὰ μιᾶς Χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν λάμπει ὁ ἥλιος, μιᾶς Χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὀργὴ τῆς φύσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ βαστάξῃ περισσότερον ἀπὸ ὀλίγας ὥρας, μιᾶς Χώρας ποὺ ὁλόγυρα τῆς ὁποίας βλέπετε βουνὰ καὶ μιᾶς Χώρας ποὺ ἅμα ἀνεβῆτε εἰς ἕνα ὕψωμα θὰ ἰδῆτε ὁρίζοντα καθαρώτατον καὶ τὶς γραμμὲς τῶν βουνῶν κατακάθαρες ἀπὸ τὶς πιὸ κοντινὲς ἕως τὶς πιὸ πίσω, ἕως τὰ πιὸ μακρυνὰ βάθη, πῶς ἠμπορεῖτε σεῖς ποὺ καὶ οἱ πατέρες σας τὰ ἴδια αὐτὰ πράγματα ἔτσι τὰ εἶδαν, ποὺ ἑκατοντάδες γενεῶν ἐπέρασαν καὶ ἠσθάνθησαν αὐτὰ τὰ πράγματα ἔτσι καὶ διεμορφώθη ἡ ψυχή των καὶ ὁ χαρακτὴρ των, πῶς εἶναι δυνατὸν σεῖς, παιδιὰ μιᾶς τέτοιας Χώρας, νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπίαν ἀνθρώπων διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ὁρίζων εἶναι σκοτεινὸς καὶ ὁμιχλώδης, οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουν παρὰ πεδιάδας ἀπείρους μὲ κανένα ὕψωμα εἰς τὴν μέσην διὰ νὰ τοὺς διακόπτῃ τὴν μονοτονίαν, πῶς ἠμπορεῖτε σεῖς νὰ ἔχετε τὴν νοοτροπίαν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι βλέπουν διαρκῶς τὴν θάλασσαν τρικυμιώδη, μαύρην καὶ ἀγριεμένην, οἱ ὁποῖοι βλέπουν νὰ βαστάῃ ἡ κακοκαιρία μῆνες καὶ μῆνες ὁλοκλήρους καὶ ζοῦν μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὸν ζόφον;».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ζητῶ νὰ μὴ γίνετε μόνον ἄνθρωποι γραμματισμένοι, ἀλλὰ νὰ εἶσθε ἄνθρωποι τῆς τάξεως καὶ τοῦ πρακτικοῦ βίου».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ζητῶ ἀπὸ σᾶς τοὺς νέους νὰ γίνετε ἄνθρωποι μὲ μυαλό, μὲ γράμματα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ ἔχετε μέσα σας ἐνέργειαν καὶ χαρακτῆρα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ζητῶ ἀπὸ ὅλους τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος νὰ εἶναι ἑνωμένοι ὅλοι μὲ μιὰ καρδιὰ καὶ νὰ μὴ συλλογίζωνται τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον τὴν Ἑλλάδα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μάθετε νὰ εἶσθε δημιουργικοὶ

ΑΝΑΓΚΗ ΔΥΝΑΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

Ὁ λόγος γιὰ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς στὴν ἐποχή μας. Ἐπίσης γιὰ τὶς οἰκονομικὲς καὶ οἰκογενειακὲς ἀνησυχίες κι' ὄχι ὀλιγώτερο γιὰ τὶς ἐθνικές.

—Ἄ! Ἐγὼ λέει ἐκεῖνος ποὺ καθότανε δεξιά μου, θὰ ἤθελα τὰ παιδιά μου ποὺ τέλειωσαν τὸ γυμνάσιο νὰ ξέρουν νὰ μεταχειρίζωνται τὰ χέρια τους.

Τὸ νὰ βρίσκουν ὅπως ἐμεῖς κάποια πνευματικὴ εὐχαρίστησι ὅταν διαβάζουν τὸν Ὀράτιον, εἶναι βέβαια ὡραῖο πρᾶγμα καὶ τοὺς εὔχομαι νὰ μποροῦν νὰ περνοῦν μαζί του τὶς ὧρες ποὺ θὰ ξεκουράζωνται. Ἀλλὰ ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ γίνουν ἱκανὰ νὰ ἐξασκήσουν ἕνα ἐπάγγελμα...

—Μὰ καὶ στὶς κόρες σας πρέπει νὰ δώσετε ἕνα ἐπάγγελμα, πρόσθεσε ἐκεῖνος ποὺ καθότανε δεξιά μου. Ποιὸς ξέρει τί τοὺς ἐπιφυλάττει τὸ μέλλον.

Ὅλοι τότε οἱ δεξιά μου καὶ οἱ ἀριστερά μου ἐνέκριναν αὐτὴ τὴν σκέψι.

Γιατί ὅλα αὐτὰ ἔμοιαζαν νὰ εἶνε σοφὰ καὶ φρόνιμα.

—Καὶ στοὺς γυιούς σας καὶ στὶς κόρες σας δῶστε πρὶν ἀπ' ὅλα μιὰ δυνατὴ ψυχή, εἶπε ἕνας τρίτος καὶ ἐσυνέχισε :

«Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ πειὸ μεγάλη ἀνάγκη μιᾶς ἐποχῆς ὅπου τὰ δυσκολώτερα προβλήματα τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας ἔχουν τεθῆ; Καὶ τὸ ἐπιτακτικώτερο καθῆκον, γιὰ κάθε ἄνθρωπο ποὺ μπορεῖ νὰ γράψῃ ἢ νὰ μιλήσῃ δὲν εἶναι νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀνάγκη;

»Μιὰ ἐκλεκτὴ μερίδα τῆς κοινωνίας ποὺ κάθε μέρα καὶ πληθύνεται, τὸ ξέρει. Ἀλλὰ κοντὰ σ' αὐτὴν δὲν εἶναι ἀκόμη μιὰ λεγεὼν ὁλόκληρη ἐκεῖνοι ποὺ ἐνθυμίζουν τὸν Πιὲρ Γκύντ, τὸ πρόσωπο δηλ. ἑνὸς ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ «Ἴψεν; Ὁ Πιὲρ Γκύντ, λέγει παραστικὰ ὁ Ἴψεν, ἔμοιαζε ἕνα «κρομμύδι» ποὺ καθαρίζει κανεὶς χωρὶς ποτὲ νὰ φθάσῃ σὲ ἕνα στερεὸ πυρῆνα. Ἡ ζωή του δὲν ὑπῆρξε τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ ἀλυσσίδα καμωμένη ἀπὸ μῆνες καὶ χρόνια. Μῆνες καὶ χρόνια πᾶνε χαμένα χωρὶς ν' ἀποκαλύψουν τὸ παραμικρὸ στερεὸ κέντρο. Ὁ Πιὲρ Γκὺντ ἀπέθανε. Καὶ πάνω στὸν τάφο του ἐγράφηκε τὸ ἐπιτύμβιο: «Ἐδῶ δὲν ἔχει ταφῆ κανένας».

Ἐμπρὸς σὲ μιὰ συνάθροισι ἀπὸ νέους ὁ Vogüé ἔκανε μιὰ μέρα τὴν ἀκόλουθη διαπίστωσι ποὺ εἶναι ἀρκετὰ ἀνακουφιστική: —«Γνώρισα, εἶπε, μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐξετέλεσαν τὰς μεγάλας πράξεις τῆς ἐποχῆς μας. Ὅταν μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τοὺς πλησιάσω ἀπὸ κοντὰ δοκίμασα μιὰ παροδικὴ ἀπογοήτευσι. Τί λοιπόν! Αὐτὸ εἶναι ὅλο; Αὐτὸ τὸ μέτριο πνεῦμα; Γνωρίζω ἐγὼ ἄλλα πνεύματα ποὺ εἶναι ἑκατὸ φορὲς πειὸ πλούσια καὶ πειὸ πλατειά! Ναί! Μὰ δὲν ἄργησα νὰ πεισθῶ πὼς ὅλη ἡ ἀνωτερότης αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων βρισκότανε στὴν δύναμιτῆς θελήσεώς τους, πῶς σ' αὐτὴν καὶ μόνον ὤφειλαν τὴν ἐπιτυχία τους καὶ πὼς χάρις σ' αὐτὴν τὴν ὑπέρτατη ἀρετὴ ἄφησαν στὴν σκιὰ ἀντιπάλους ποὺ ἦσαν περισσότερο ἀπὸ αὐτοὺς καμωμένοι γιὰ νὰ διακριθοῦν».

Καὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ Vogüé: «Ἡ εὐφυΐα χωρισμένη ἀπὸ τὴν θέλησι εἶναι ὁ λαγὸς τοῦ Λαφονταὶν ποὺ προκαλεῖ τὴν χελώνα στὴν ταχύτητα.

Ὅταν ζητῶ ψυχὲς δυνατές, ζητῶ πρὶν ἀπ' ὅλα ψυχὲς ποὺ νὰ τὶς συνοδεύῃ μιὰ δυνατὴ θέληση.

Ἕνας ἄνθρωπος μὲ θέλησι ποτὲ δὲν θὰ ἔλθῃ σὲ συμβιβασμοὺς μὲ τὸ καθῆκόν του μόλις τὸ ἀντιληφθῆ καθαρά.

Πεπεισμένος πὼς δὲν πρέπει καὶ πὼς δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἄχρηστος καὶ χωρὶς ἀσχολία, πὼς ἡ ζωὴ ἔχει τὴν ἀξία της καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν σπαταλήσῃ κανείς, πὼς ἀκατάπαυστα πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἐπάνω στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ πὼς ἔχει κάποιο ρόλο νὰ παίζῃ μέσα στὴν οἰκογένειά του, ὅπως καὶ μέσα στοὺς ὁμοίους του, θὰ καταπιασθῆ μὲ τὸ ἔργο του.

Θὰ πῇ στὸν ἑαυτόν του: «Ὑπάρχει κάτι ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ».

Ἀλλοίμονο! Ὑπάρχουν τόσα πράγματα ποὺ πρέπει νὰ γίνουν!

Δὲν εἶναι ἡ δουλειὰ ποὺ θὰ τοῦ λείψῃ... Φοβοῦμαι μᾶλλον γι' αὐτὸν νὰ μὴν περιέλθῃ στὴν ἀμηχανία τοῦ τί νὰ πρωτοεκλέξῃ.

Αὐτὴ ἡ ἀμηχανία δὲν πρέπει νὰ τὸν συγκρατήσῃ πολὺν καιρό.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει θέλησι γρήγορα θὰ καθορίσῃ τὸν σκοπό του.

Καὶ κατόπιν, μεταχειριζόμενος ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ τὸν ἐπιτύχῃ θὰ πραγματοποιήσῃ τὰ σχέδιά του. Θὰ ἀφοσιωθῆ στὴν ἐργασία του μὲ ζῆλο, μὲ κάποια τραχύτητα γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν ἐπιτυχία.

Θ' ἀφοσιωθῆ σ' αὐτήν, μπορῶ νὰ πῶ, μὲ ἀγάπη.

Ὁ Ντισραέλ, ἔλεγε: «Κάνετε ὅ,τι σᾶς εὐχαριστεῖ, ἀρκεῖ αὐτὸ ποὺ κάνετε νὰ σᾶς εὐχαριστῇ πραγματικά».

Εἶναι ἀλήθεια πὼς κάποτε μᾶς κυβερνοῦν ἡ περιστάσεις' ἴσως νὰ μᾶς ὑποβάλουν σὲ ἐργασία, ἡ ὁποία στὴν ἀρχὴ δὲν ἔχει πολλὰ θέλγητρα. Ἀλλὰ ἡ εὐχαρίστησι στὴν ἐργασία μας μοιάζει κάπως τὴν ὄρεξι ποὺ ἔρχεται τρώγοντας.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει θέλησι, θὰ εἶναι ἐπίσης ἄνθρωπος μὲ χαρακτῆρα.

Δὲν θ' ἀφήσῃ τὶς παροδικὲς ἀποτυχίες νὰ τὸν ἀπογοητεύσουν. Θὰ εἶναι σταθερὸς καὶ ἐπίμονος.

Σὲ κάθε ἀγῶνα, σὲ κάθε μάχη τὸ μεγάλο ζήτημα εἶναι πάντοτε «νὰ μὴν παραδοθῇ κανείς».

Ὁ ἄνθρωπος μὲ θέλησι δὲν παραδίδεται' κρατᾷ μέχρι τέλους. Πολλὲς φορὲς τὸ τελευταῖο λεπτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δίνει τὴν νίκη.

Ἡ ἱστορία τοῦ τελευταίου πολέμου εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ποὺ κάνουν ἐντύπωσι ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ σημεῖο. Διάβασε αὐτὸ ποὺ παραθέτει ὁ Π. ντὲ Παρβιγιέζ, κατὰ τὸν Ἀντρὲ Μωρουᾶ στὶς ὁμιλίες του γιὰ τὴν δρᾶσι.

«Ὁ στρατηγὸς Χάμιλτον» λέγει «κάνει ἐπίθεσι στὰ Δαρδανέλλια, χωρὶς ἐπιτυχία. Ἐμπρός του ὁ Λίμαν φὸν Σάντερς, ποὺ δὲν εἶχε πειὰ οὔτε ἕνα κανόνι νὰ ρίξῃ, οὔτε ἕνα ἄνθρωπο γιὰ ἐφεδρεία, ἀντιστέκεται ἐν τούτοις' θὰ ἀναγκαζότανε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μάχη ἂν ὁ ἄλλος παρέτεινε ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ἀκόμη τὴν ἐπίθεσί του... Ἀλλὰ ὁ Χάμιλτον ὑπεχώρησε πρῶτος».

Εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι ποὺ βρίσκουν μέσα στὴν ψυχή τους μιὰ θέλησι δυνατή. Μὰ κι' ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ θέλησις εἶναι ἀδύνατη νὰ μὴν ἀποθαρρύνωνται. Ἀναπτύσσεται καὶ ἐνισχύεται ὅπως ἕνας μῦς χαλυβδώνεται.

Ζήτημα τρόπου τοῦ ζῆν, ζήτημα ἀνατροφῆς, ζήτημα ἀσκήσεως.

Λέγω ζήτημα ἀσκήσεως!

Στὴν ἀρχὴ ν' ἀσκῆτε τὴν θέλησί σας μὲ ἀποφάσεις ἁπλὲς καὶ ποὺ σχετικῶς εὔκολα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὶς κρατήσῃ. Ἡ μεγάλες ἀποφάσεις θὰ ἔλθουν ὀλίγο κατ' ὀλίγον.

Παρατηρῆστε στὸ Στάδιο τοὺς ἀθλητὲς ποὺ ἀσκοῦνται στὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ. Χάρις σὲ μικρὲς αὐξήσεις στὸ ὕψος, κάθε φορὰ κατορθώνουν νὰ ὑψώσουν τὸ κοντάρι.

Δὲν πρέπει νὰ κάμετε διαφορετικά.

Καὶ νὰ μὴ λησμονῆτε πὼς παρατηροῦν καὶ στὸ παραμικρὸ τοὺς μεγάλους πρωταθλητὰς γιὰ νὰ μάθουν ἀπὸ αὐτοὺς τὴν τεχνικὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ τους.

Ὑπάρχουν ἐπίσης διδάσκαλοι γιὰ τὴν θέλησι. Μὴν παραμελῆτε τὰ μαθήματά τους.

Π

++++++++

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀπὸ ὅλα τὰ χαρίσματα τῆς νεότητος τίποτε δὲν εἶναι προτιμότερον ἀπὸ σεμνὴν καὶ εὐχάριστον διαγωγὴν μεταξὺ τῶν μεγάλων, μετρίαν ἐλευθερίαν, λεπτὸν καὶ κόσμιον τρόπον στάσεως, χαριτωμένην καὶ ἀξιοπρεπῆ συμπεριφοράν, εὔθυμον σοβαρότητα καὶ καλοκαγαθίαν, μὲ πνεῦμα πάντοτε γαλήνιον ὑπὸ τὰς κυμαινομένας περιπετείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Βάτ

Μάθετε νὰ εἶσθε παρατηρητικοὶ

Ἡ τέχνη τοῦ νὰ παρατηρῇ κανεὶς τοὺς ἀνθρώπους ἔχει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ζωήν. Ἔτσι π.χ. ἕνας τραπεζίτης ἂν δὲν ἔχει τὴν παρατηρητικὴν πεῖραν μπορεῖ νὰ προσλάβῃ ενα ἐπικίνδυνον ταμίαν, ἢ ὁ ἐπαγγελματίας ἕνα ἀδέξιον γραμματέα, ἢ οἰκοδέσποινα μίαν λωποδύτριαν ὡς ὑπηρέτριαν.

Ὁ καλύτερος τρόπος νὰ μάθωμεν νὰ γνωρίζωμεν τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι τὸ νὰ προσέχωμεν πῶς συμπεριφέρονται αὐτοὶ πρὸς τοὺς πιὸ ἀδυνάτους ἀπ' αὐτούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ εἶναι ἰσχυρότεροι ἢ ἱκανώτεροί των.

Ἔτσι μπορεῖτε νὰ σπουδάσετε ἕνα συμμαθητήν σας ἂν παρατηρῆτε πῶς συμπεριφέρεται τὰς ὥρας τῆς ἀναψυχῆς, τῶν διαλειμμάτων καὶ διακοπῶν τῆς ἐργασίας, ὅταν δηλαδὴ δὲν τὸν ἐποπτεύουν οἱ διδάσκαλοι ἢ οἱ γονεῖς του. Ἂν φέρεται βάναυσα πρὸς τοὺς ἀδυνάτους τὰς ὥρας αὐτάς, αὐτὸ σημαίνει ὅτι μονάχα ἡ παρουσία τῶν ἀνωτέρω του τὸν ἔκανε νὰ φαίνεται καλοαναθρεμμένος. Ἂν φαίνεται εὐγενὴς καὶ μειλίχιος καὶ γενναιόφρων αὐτὸ σημαίνει πῶς ἐνδομύχως εἶναι τέτοιος καὶ ὅτι σ' αὐτὸ ὁδηγεῖται αὐθόρμητα ἀπὸ τὴν καρδιά του. Σ' αὐτὸν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα. Πρέπει ὅμως νὰ ἀσκοῦμε καὶ τὴν αὐθόρμητον παρατήρησίν μας.

Μποροῦμε νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν γιὰ τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ πλεῖστας ἐνδείξεις: Ἔξω ἀπὸ τὸ βάδισμα, καὶ ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν—καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν τῶν ματιῶν καὶ τοῦ στόματος — ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον χαιρετᾶ, ἢ μεταχειρίζεται τὸ μολύβι ἢ τὴν πέννα, μὲ τὸν τρόπον ποὺ κόβει τὰ φύλλα ἑνὸς βιβλίου, ἢ διπλώνει τὸ φόρεμά του, ἀπὸ ὅλα αὐτὰ κάτι μπορεῖ νὰ συμπεράνει κανεὶς γιὰ τὴν ψυχικὴ κατάστασι τοῦ ἄλλου.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ γράψιμο ἑνὸς ἀτόμου, πολλὰ μποροῦμε νὰ μάθουμε.

* * *

Ὠφελιμοτάτη ἐπίσης εἶναι ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἡ ἐξέτασις αὐτὴ ὁδηγεῖ εἰς τὸ «Γνῶθι σαυτὸν» τῶν ἀρχαίων. Μοναχὰ ὅταν γνωρίζωμεν καλὰ τὰ ἐλαττώματά μας καὶ τὰ σωματικά μας καὶ ψυχικὰ προτερήματά του θὰ μπορέσωμε νὰ εὕρωμε τὰ κατάλληλα φάρμακα διὰ τὰ πρῶτα καὶ τὸν τρόπον νὰ διατηρήσωμε καὶ νὰ αὐξήσωμε τὰ δεύτερα.

* * *

Ἂν ἀνακαλύψετε πῶς εἶστε ὀργίλος καὶ νευρικὸς τότε νὰ καταγίνεστε πολὺ μὲ τὴν γυμναστικήν. Καὶ γενικὰ οἱ βίαιοι καὶ ὀργίλοι νὰ μιμοῦνται τὸν Ἰούλιον Καίσαρα, ὁ ὁποῖος ὅταν ἦτο θυμωμένος προτοῦ ἀπαντήσει ἐμετροῦσε ἀπὸ τὸ ἕνα ἕως τὸ εἴκοσι.

Ἂν ἀνακαλύψετε πῶς εἶστε δειλοί, ὀφείλετε νὰ ἀντιδρᾶτε κατὰ τοῦ φόβου σας — φοβᾶστε τὸ σκοτάδι π. χ. Νὰ μένετε κάθε βράδυ λίγα λεπτὰ προοδευτικῶς περισσότερο μέσα σὲ σκοτεινὸ δωμάτιο κλπ.

Ἂν ἀνακαλύψετε πῶς εἶστε λαίμαργος, ἀκριβῶς αὐτὸ θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ νὰ ἐξασκηθῆτε γιὰ νὰ ἐπιβάλλεσθε στὸν ἑαυτό σας. Μπορεῖτε π.χ. νὰ βάλετε τὸ πρωῒ μπροστὰ στὸ τραπέζι ποὺ μελετᾶτε, καραμέλλες ἢ σοκολάτες ἢ φροῦτα καὶ νὰ ὑποσχεθῆτε στὸν ἑαυτό σας πῶς τὸ βράδυ θὰ τὰ βρῆτε ἄθικτα. Ἀνάλογα μέτρα διὰ νὰ ἀσκῆσθε θὰ λαμβάνετε ἂν βρίσκετε πῶς εἶσθε κακολόγοι ἢ ψεῦστες ἢ ἀλαζόνες.

Ἐκεῖνος ποὺ ἐγκαίρως γνωρίσει τὰς ἀδυναμίας του, μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ γίνῃ δυνατὸς κάνοντας τὴν κατάλληλον θεραπείαν.

* * *

Ἕνας σοφός, ὁ Φόρστερ, λέγει ὅτι οἱ δηλητηριώδεις μύκητες τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας εὐδοκιμοῦν ἐκεῖ ποὺ δὲν λάμπει τὸ φῶς τῆς γνώσεως γιὰ τὸν ἑαυτό μας.

Νὰ εἶσθε, λοιπόν, περίεργοι καὶ ἐρευνητικοὶ ὄχι μόνον στὰ φυσικὰ φαινόμενα, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἑαυτούς σας. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι «ὅλοι ζῶμεν τὴν ζωὴν καὶ ὅμως πολλοὶ λίγοι τὴν γνωρίζουν» καθὼς εἶπε ὁ Γκαῖτε. Στὸ προσεχὲς θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν ἄσκησι τῆς θελήσεως.

Πῶς θὰ εἶσθε πάντοτε εὐτυχεῖς

Ὑπάρχουν σχολεῖα γιὰ ὅλα· γιὰ τὴ κουζίνα μὲ φωταέριο ἢ μὲ ἠλεκτρισμό, γιὰ τὴ ρυθμικὴ γυμναστικὴ κ.τ.λ., ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἕως τώρα ἕνα σχολεῖο ποὺ νὰ διδάσκῃ πῶς θὰ εἶναι κανεὶς εὐτυχής, νὰ διδάσκῃ τὴν ΕΥΤΥΧΙΑ, καὶ ὅπου θὰ περνοῦσε κανεὶς μιὰ ἐξέτασι ποὺ θὰ τοῦ ἔδινε δικαίωμα στὸ «πιστοποιητικὸ σπουδῶν εὐτυχίας».

Ἡ εὐτυχία διδάσκεται ὅπως ἡ τέχνη νὰ κάμῃ κανεὶς καλὴ κουζίνα καὶ ἂν δὲν μπορῇ κανεὶς νὰ μάθῃ ὅλα ὅσα κάνουν τὴν εὐτυχία, ὑπάρχουν ἀσφαλῶς πράγματα ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ μπορῇ νὰ ξεύρῃ.

Βέβαια θὰ ὑπάρχουν κι' ἐκεῖ καλοὶ μαθηταὶ καὶ τεμπέληδες· ἀλλὰ θὰ ὑπάρχουν κι' ἐδῶ μέτριοι μαθηταὶ κι' αὐτοὶ θὰ μποροῦν ἤδη νὰ ξεύρουν ἀρκετὰ γιὰ νὰ μὴν εἶναι δυστυχεῖς χωρὶς λόγο ἢ γιὰ λόγο ποὺ δὲν εἶναι σωστός.

Μερικὲς ἰδέες, ποὺ νὰ ἔχουν ριζώσει καλὰ μέσα στὸ κεφάλι σας, μποροῦν ἤδη νὰ σᾶς καταστήσουν πολὺ ὀλιγώτερο δυστυχεῖς.

Ἀρκεῖ ἐπίσης ν' ἀποβάλετε μερικὲς κακὲς συνήθειες. Ἡ πρώτη ἀπαισία συνήθεια ποὺ πρέπει νὰ ξεριζώσετε, εἶναι νὰ σκέπτεσθε πάντοτε τὸν ἑαυτό σας καὶ τὶς στενοχώριες σας. Νὰ ἐγκαταλείψετε τὸν ἐγωϊσμό. Νὰ δίνετε κάθε φορὰ ποὺ μπορεῖτε ὅ,τι μπορεῖτε. Χρήματα ; Κι' αὐτὸ εἶναι κάτι, μὰ εἶναι λίγο. Τὴν καλή σας θέλησι σὲ κάθε εὐκαιρία, αὐτὸ εἶναι καλύτερο. Νὰ περνᾶτε μ' αὐτὴν τὸν καιρό σας κάθε φορὰ ποὺ ἔχετε χρόνο διαθέσιμο. Γνωρίζετε τὰ λόγια τοῦ Φλωμπέρ: «Εἶναι ἄρρωστος κανεὶς κάθε φορὰ ποὺ σκέπτεται τὸν ἑαυτόν του».

Ὅταν μισεῖ κανείς, ὅταν περιφρονεῖ, ὅταν κακολογεῖ, ἀνακινεῖ στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα θλιβερὰ ποὺ τὸν κάνουν νὰ βλέπει τὴ ζωὴ μὲ χρώματα σκοτεινά. Γιὰ νὰ εἴμεθα χαρούμενοι, πρέπει νὰ ξεύρουμε νὰ βρίσκουμε τὸ καλὸ ποὺ ὑπάρχει στὸ κάθε τι· στοὺς ἀνθρώπους, στὰ πράγματα καὶ στὰ καθημερινὰ γεγονότα.

Τὸ σχολεῖο τῆς εὐτυχίας εἶναι τὸ σχολεῖο τῆς ἐσωτερικῆς χαρᾶς. Ὁ καθένας, βλέπετε, μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος κι' ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον φαινομενικὰ ἡ τύχη ηὐνόησε ὀλιγώτερον, μπορεῖ νὰ εἶναι περισσότερο εὐτυχισμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

«Ζητῶ ἀπὸ τοὺς νέους νὰ γίνουν καλύτεροι καὶ ἀνώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς, διότι καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὰ σφάλματά μας καὶ οἱ προπάτορές μας εἶχαν καὶ αὐτοὶ τὰ σφάλματά τους. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ζητῶ εἶναι νὰ μὴ ἔχετε τὰ ἰδικά μας σφάλματα, νὰ τὰ σβύσετε».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ζητῶ ἀπὸ τοὺς νέους ν' ἀναγνωρίζουν τὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν προπατόρων μας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμα των διὰ νὰ εἴμεθα σήμερον ἐλεύθεροι καὶ καλύτεροι Ἕλληνες».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ἡ ὁλοκαύτωσις τῆς μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου

Ὑπάρχουν σελίδες τῆς ἱστορίας μας, τὶς ὁποῖες κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὶς διηγηθῇ σὰν παραμύθια. Τόσον τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων παλληκαριῶν εἶναι ἐκπληκτικὰ ποὺ φαίνονται σὰν ψεύτικα. Κι' ἕνα τέτοιο ἀκριβῶς ἡρωϊκὸ παραμύθι εἶναι καὶ ἡ θρυλικὴ ὁλοκαύτωσις τοῦ Ἀρκαδίου.

Σ τὶς ἀρχὲς τοῦ Σεπτεμβρίου 1866 ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς ἔστειλε ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο ἐπιστολὴν πρὸς τὸ συμβούλιον τῆς Μονῆς καὶ καλοῦσε αὐτὸ ὅπως ἀποπέμψῃ τὴν ἐπαναστατικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγῶνος. Ἐδήλωσε δὲ ὅτι ἂν δὲν ὑπήκουον στὴν ἐντολή του θὰ κατέστρεφε ἐκ θεμελίων τὸ Ἀρκάδι. Σ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ δὲν ἐδόθη φυσικὰ οὐδεμία ἀπάντησις. Μετὰ τὴν μάχην ὅμως τοῦ Βαφὲ (12 Ὀκτωβρίου 1866) ὅταν ξαναγύρισε στὸ Ρέθυμνο ἔστειλε ἄλλο γράμμα, στὸ ὁποῖο ζητοῦσε ὅπως τοῦ παραδοθοῦν ἀμέσως τὰ ὅπλα τῶν ἐπαναστατῶν.

Σ' αὐτὴν ἔλαβε μιὰ ἀπάντησι, τὴν ὁποία δὲν περίμενε: Ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Γαβριὴλ τοῦ ἔκανε γνωστὸν ὅτι: «Ὁ ὅρκος καὶ τὸ σύνθημά μας εἶναι ἡ Ἕνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ ὁ θάνατος καὶ πλέον τούτου δὲν θέλομεν ν' ἀκούσωμε τίποτε ἄλλο.»

Ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς, θυμωθεὶς ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἕνα καλὸ μάθημα στοὺς ἀπίστους. Διέταξε λοιπὸν τὸν Ρεσὶτ πασσᾶ μὲ τοὺς ἐν Ἡρακλείῳ Τούρκους νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἐν Μυλοποτάμῳ ἐπαναστάτας, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοὺς ἐν Ρεθύμνῃ καὶ Ἁγίῳ Βασιλείῳ. Ἐκεῖνος δὲ ἀνεχώρησεν ἐκ Ρεθύμνης ἡγούμενος 23 χιλ. τακτικοῦ στρατοῦ, μετ' ἀρκετοῦ πυροβολικοῦ καὶ πλήθους ἐγχωρίων Μουσουλμάνων καὶ Τουρκαλβανῶν. Ἔτσι ἔφθασε τοὺς πρὸς δυσμὰς λόφους τῆς Μονῆς καὶ ἤρχισε ἀμέσως τὴν προσβολὴν μὲ τὰ ὀρεινὰ πυροβόλα καὶ τὰ ὅπλα των.

Οἱ εὑρισκόμενοι στὸ Ἀρκάδι 286 περίπου πολεμισταὶ μὲ ἀρχηγὸν τὸν ἐκ Μεσσηνίας φρούραρχον ἀνθυπολοχαγὸν Δημακόπουλον καὶ τὸν ἀνθυπασπιστὴν Π. Ξάνθην καὶ μὲ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Κ. Δασκαλάκην, Κοῦβον, Παπακρανιώτην, Σκουλᾶν, Ἀδαμάκην καὶ ἄλλους ἀντέστησαν ὅσον ἠδύναντο. Ἀκολούθως δὲ ὑπεχώρησαν εἰς ὀρεινοτέρας θέσεις καὶ ἀνέμενον ἐπικουρίας ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐπαναστάσεως Κορωναῖον. Τέλος ἐκλείσθησαν μὲ τὰ γυναικόπαιδα στὴν Μονὴν καὶ ἀνέμενον τὰς ἐνισχύσεις.

Ἐν τούτοις οἱ ἐπαναστάται δὲν ἔχασαν τὸ ἠθικόν των. Ματαίως ὁ πασσᾶς τοὺς καλοῦσε ἐπανειλημμένως νὰ παραδοθοῦν. Ἐκεῖνοι ἤνοιγον πολεμίστρας εἰς τὸ τεῖχος τῆς Μονῆς καὶ ἀπέκρουον τὰς ἐφόδους τῶν Τούρκων.

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς πολιορκίας τῆς Μονῆς, ὑπῆρξε μιὰ ἀδιάκοπος μάχη. Ὁλόκληρος ὁ στρατὸς τοῦ πασσᾶ ἦτο εἰς κίνησιν, δίχως ὅμως νὰ κατορθώνῃ καὶ σπουδαῖα ἀποτελέσματα. Ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς τότε φοβούμενος μήπως ἡ πολιορκία διαρκέσῃ πολύ, ὁ καιρὸς καλλιτερεύσῃ καὶ ἐπιτρέψει εἰς τὶς ἐνισχύσεις τῶν ἐπαναστατῶν νὰ φθάσουν ἐγκαίρως, ἐζήτησε νὰ τοῦ σταλῇ ἐκ Ρεθύμνης πεδινὸν βαρὺ πυροβόλον.

Πράγματι, τὸ πυροβόλον αὐτὸ ἐστήθη ἐπὶ τῶν ἔξω τῆς Μονῆς σταύλων, ἀφοῦ πρῶτον ἐφονεύθησαν μερικοὶ μοναχοὶ ποὺ ἐμάχοντο γενναίως ἐκεῖ πέρα. Οἱ πολιορκούμενοι κατάλαβαν, φυσικά, ὅτι τὰ τείχη τῆς Μονῆς δὲν ἠδύναντο ν' ἀνθέξουν, ὅτι τὰ πυροβόλα αὐτὰ θὰ ἄνοιγον τὴν δίοδον στὸν ἐχθρὸ καὶ ὅτι πλέον ἦτο ἀμετάκλητος ἡ ἅλωσίς της. Δὲν φοβοῦνται ὅμως. Μὲ χαρὲς καὶ μὲ τραγούδια περιμένουν τὸν θάνατο. Δὲν θέλουν νὰ τὸν ἀποφύγουν, ἀλλὰ θέλουν νὰ σκοτώσουν ὅσο μποροῦν περισσοτέρους Μουσουλμάνους καὶ νὰ πωλήσουν ἔτσι ἀκριβὰ τὴν ζωή τους. Οἱ μοναχοὶ μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι καὶ ἐνῷ διαρκῶς σκοτώνουν Τούρκους ψέλνουν ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, ἐνῷ οἱ πολεμισταὶ κοροϊδεύουν καὶ γελοῦν μὲ τοὺς Τούρκους στέλνοντάς τους συγχρόνως καὶ τὸν θάνατον.

Ἔτσι πέρασε καὶ ἡ 7η Νοεμβρίου. Τὴν νύκτα αὐτῆς τῆς ἡμέρας ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς ἐχαλάρωσε τὴν πολιορκίαν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι πολλοὶ θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐδραπέτευαν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἤθελε νὰ μειώσῃ τὶς ἀπώλειες ποὺ τοῦ προξενοῦσαν οἱ ἐπαναστάται. Ἐκ τῶν 950 ὅμως πολιορκουμένων οὐδεὶς ἐδραπέτευσε. Μόνον τρεῖς ἄνδρες ὁ Παπακρανιώτης, ὁ Κοῦβος καὶ ὁ Παπαδάκης ἐφόρεσαν τούρκικα σαρίκια, πέρασαν μέσα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ καὶ τρέξαν στὶς γύρω ἐπαρχίες γιὰ νὰ γνωστοποιήσουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου! Σύμφωνα μὲ αὐτὴν οἱ πολιορκούμενοι θὰ πολεμοῦσαν ὅσο ἄντεχαν κι' ἔπειτα θὰ τίναζαν τὴν Μονὴ στὸν ἀέρα καὶ θὰ ἐθάπτοντο ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της.

Οἱ τρεῖς πολεμισταὶ πέρασαν πράγματι, τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον, ἀνεκοίνωσαν τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν τῶν πολιορκουμένων στὶς ἐπαρχίες Ἀμαρίου καὶ Μυλοποτάμου καὶ οἱ δυὸ πρόλαβαν καὶ γύρισαν τὴν ἴδια νύκτα στὴ Μονή.

Τότε ὁ ἡγούμενος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κτυπήσουν τὶς καμπάνες.

Ἔτσι ἐξημέρωσε ἡ 8η Νοεμβρίου. Ὁ στρατὸς ἔχει στενότατα περισφίξει τὴν Μονήν. Μὲ τὰς πρώτας ἐκπυρσοκροτήσεις τοῦ πυροβόλου στὸ τεῖχος τῆς Μονῆς ἀνοίγεται μέγα ρῆγμα. Ὁ περίβολος τῆς Μονῆς κατακλύζεται καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀπέραντον σφαγεῖον. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἐξαγριωμένοι. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν μὲ γενναιότητα. Ὑπερασπίζουν τὰ γυναικόπαιδα, παλεύουν στῆθος μὲ στῆθος μὲ τὸν ἐχθρὸ καὶ ἀποδεκατίζονται.

Μὰ τὴν ἴδια ἐκείνην ὥρα ἔχει τελειώσει τὸ ἄνοιγμα δυὸ ὑπονόμων. Ἡ μὲν μία στὴν δυτικὴν πλευρὰν παρὰ τὴν πύλην τῆς Μονῆς καὶ ἔχει φορτωθῆ μὲ ἑπτὰ βαρέλια πυρίτιδος. Ἡ δὲ ἄλλη μεγαλυτέρα στὴν ἀνατολικὴ πύλη μὲ δώδεκα βαρέλια πυρίτιδος. Ὅταν ἐδόθη τὸ σύνθημα, ὅτι ὅλα ἦσαν ἕτοιμα οἱ Ἕλληνες ἠλάττωσαν πρὸς τὸ μέρος τῶν ὑπονόμων τὸ πῦρ καὶ ἐφρόντιζον νὰ παρασύρουν πρὸς τὰ ἐκεῖ ὅσους ἠδύναντο περισσοτέρους Τούρκους.

Μὰ ἡ πυρῖτις τῆς ἀριστερᾶς ὑπονόμου ἔχει ὑγρανθῆ καὶ δὲν ἀναφλέγεται εὐκόλως. Ὁ ἡγούμενος τὸ ἀντιλαμβάνεται, παίρνει ἕναν δαυλὸ καὶ τρέχει πρὸς τὸ ὑπόγειον. Περικυκλώνεται ὅμως ὑπὸ τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ τὸν αἰχμαλωτίσουν. Πυροβολεῖ τὸν πρῶτον ποὺ πάει νὰ τὸν ἐγγίσῃ καὶ μὲ τὴν τελευταίαν σφαῖραν ποὺ τοῦ μένει αὐτοκτονεῖ. Ἔτσι δὲν συλλαμβάνεται ζωντανὸς καὶ δὲν ντροπιάζει τὸ Ἑλληνικὸν ἔνδυμά του.

Ἐντὸς τῆς δεξιᾶς πυριτιδαποθήκης ἔχουν μαζευθῆ τὰ γυναικόπαιδα. Μ' ἕνα πήδημα εὑρίσκεται σ' αὐτὴν ὁ Κωνσταντῖνος Γιαμπουδάκης. Ἔχει ἔρθη ἡ ὥρα τῆς φοβερῆς ἐκδικήσεως. Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι λαβωμένος εἰσορμᾶ σὰν σίφουνας καὶ τοὺς ρωτάει:

—Τί προτιμᾶτε ὀρὲ σεῖς παιδιὰ τὸν ἔνδοξο θάνατο ἢ τὴν ἀτίμωσιν!

—Ἐμπρὸς φωτιά!... Φωνάζουν ὅλοι μὲ μιὰ κραυγή. Ἐμπρός, νὰ τινάξουμε στὸν ἀέρα τοὺς ἀπίστους!...

Ὁ Γιαμπουδάκης σύρει τὴν πιστόλα του φωνάζοντας:

—Εἰς τ' ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας...

Μιὰ τρομακτικὴ ἔκρηξις ἀκούγεται σὲ ἀπόστασι 25 μιλλίων. Οἱ Τοῦρκοι ἐτινάχθησαν στὸν ἀέρα. Οἱ πολιορκούμενοι Ἕλληνες εἶχαν πουλήσει πολὺ ἀκριβὰ τὸν θάνατό τους καὶ εἶχαν πεθάνει σὰν πραγματικὰ παλληκάρια.

Ἐκ τῶν 950 πολεμιστῶν μόνον 115 Ἕλληνες ἐπέζησαν. Οὗτοι συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ πολλοὶ ἐτυφεκίσθησαν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν ὁ Κ. Δασκαλάκης, ὁ Ν. Γαληνάκης καὶ ὁ φρούραρχος Δημακόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφοβήθη νὰ φέρῃ τὴν στολήν του καὶ ἐλογχίζετο ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεώς του:

—«Θὰ ἀποθάνω, ἐδήλωσεν, φορῶν τὴν στολὴν τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ».

Μεταξὺ τῶν φονευθέντων Τούρκων ἦτο καὶ ὁ γαμπρὸς τοῦ Μουσταφᾶ, Σουλεϋμὰν πασσᾶς καὶ ὁ νεώτερος ἀπὸ τοὺς γυιούς του, ὁ Σαλῆ.

Καὶ ἔτσι ἔκλεισε ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ σελὶς τῆς ἱστορίας μας, ἡ ὁλοκαύτωσις τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

Σπάσαμε, θυμοῦμαι, μιὰ κάσσα φυσιγγίων κι' ἀπὸ τὰ σανίδια της τοῦ κάναμε σταυρὸ καὶ τὸν μπήξαμε στὸ μνῆμα του. Ἀπάνου εἴχαμε γράψει αὐτὸ τὸ φτωχὸ καὶ κοινὸ ἐπίγραμμα: «Στρατιώτης Μῆτρο - Μπούκας. Ἔπεσε ἡρωϊκὰ στὴ μάχη τοῦ Τζεντίς, 11 - 12 Ὀκτωβρίου 1920». Ἦταν πολὺ θλιμμένο ἐκεῖνο τὸ φθινοπωρινὸ πρωΐ, ποὺ κάναμε τὴν κηδεία του. Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶτες τοῦ λόχου σπαράξαμε στὸ χαμό του. Σὰν πεινασμένος λύκος οὔρλιαζε κι' ὁ βορριᾶς ἀνάμεσα στοὺς λόγγους καὶ στὰ δουμά. Ὢ! ἄξιζε ἕνα τέτοιο σπαραχτικὸ μοιρολόϊ ποὺ ταίριαζε ὁ ἄνεμος στὸν ἥρωα.

Μὰ ἂς πάρουμε τὴν ἱστορία του ἀπὸ τὴν ἀρχή:

Ὁ Μῆτρο - Μπούκας κατάγονταν ἀπὸ κάποιο χωριὸ τῆς Ρούμελης. Ἀπὸ μικρὸς ζοῦσε στὰ βουνὰ βοσκὸς καὶ ξωμάχος. Ἐκεῖ, σὲ μιὰ σπηλιά, μέσα σ' ἕνα πελώριο βράχο, ποὺ ὁλημερὶς γύρω στὸ κούτελό του ἔκλωθαν γύρους ἀητοὶ καὶ γεράκια κι' ὅπου μὲ τὴν κακοκαιριά, ἢ μὲ τοῦ ἥλιου τὸ κάμα, ζητοῦσαν καὶ τὰ γίδια του καταφῦγι, κατοικοῦσε, κι' ἐκεῖ τὸν βρῆκε τὸ διάταγμα ποὺ τὸν ξανακαλοῦσαν στρατιώτη. Ψηλὸς καὶ γεμᾶτος, μὲ πλάτες τετράγωνες, ἀπ' ὅπου κρέμουνταν δυὸ μακρουλὲς καὶ στιβαρὲς χεροῦκλες, ἦταν σωστὸς γίγαντας. Ξεκούμπωτος, ὅπως γύριζε πάντα στὸ μέτωπο, ἔβλεπες τὰ δασωμένα στήθια του νὰ φουσκώνουν ὡς ἀπάνου καὶ νὰ πλαταίνουν ἀπὸ βουνήσια ὑγεία. Πίσω τὸ κεφάλι του ἔρχονταν σχεδὸν σὲ μιὰ ἴσια γραμμὴ μὲ τὸ ρωμαλέο τράχηλο, κι' ἔτσι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ σοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωση τοῦ στεριωμένου ἄντρα μὲ τὴν ἀδάμαστη ψυχικὴ δύναμη καὶ μὲ τὸ σταθερὸ κι' ἀσάλευτο χαρακτῆρα.

Ἐκεῖ στὰ βουνά του, ἀπὸ παιδὶ ἀκόμα, εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη μανία νὰ γυμνάζῃ τὸ σῶμα του, κατὰ τὸ δικό του τρόπο βέβαια κι' ὅπως ἡ ἴδια φύση τὸν ὡδηγοῦσε. Κρέμουνταν ἀπὸ τοὺς κλώνους τῶν ἐλατιῶν καὶ ὕψωνε ὡς ἀπάνω ὁλόϊσιο τὸ κορμί, λυγίζοντας τὰ μπράτσα, σκαρφάλωνε μὲ σβελτοσύνη ἀγριόγατου ὡς τὴν κορφὴ πανύψηλων δένδρων, ἔτρεχε πρὸς τὸν κακοτράχαλο ἀνήφορο καμμιᾶς πλαγιᾶς, κι' ὅταν ἔφτανε στὴν κορφὴ ἅπλωνε τὰ χέρια πλάγια σὰ φτεροῦγες. Ἄλλοτε πάλι, γιὰ νὰ κατασιγάζῃ τὸ θυμοχόχλαστο αἷμα του ποὺ ἔβραζε καὶ πηδοῦσε μέσα στὶς φλέβες σὰν τὸ ἀψὺ τὸ μοῦστο, ξερρίζωνε δεντράκια ἢ σήκωνε μεγάλες πέτρες καὶ τὶς τίναζε πέρα μακρυά, ἢ ἐρέθιζε τοὺς τράγους του, ἁρπάζοντάς τους ἀπὸ τὰ κέρατα καὶ παλεύοντας μαζί τους. Ὅλα τοῦτα εἶχαν ἀτσαλώσει τὸ κορμὶ καὶ τὰ νεῦρα τοῦ τρομεροῦ λογγίτη μὲ μιὰ πρωτόγονη σωματικὴ δύναμη.

Κάποτε, ὅταν ἤμαστε στὶς προφυλακὲς τῆς Μαγνησιᾶς, χύμηξε κι' ἅρπαξε ἀπὸ τὰ κέρατα ἕνα ἀφηνιασμένο δαμάλι. Μὲ μιὰ βίαιη κίνηση τοῦ χαμήλωσε κάτου - κάτου τὸ ρωμαλέο τράχηλο. Ἀγριεμένο τὸ ζῶο στυλώθη στὰ πισινά του κι' ἔστριβε τὸ κεφάλι πεισματικά, ἐνῷ τὰ ρουθούνια του ἀναπάλλονταν ἀπὸ θυμό.

— Ἄφησέ το καὶ φύγε, θὰ σὲ σκοτώσῃ, τοῦ φωνάζαμε τρομαγμένοι.

Μὰ ὁ Μῆτρο - Μπούκας, βαστώντας το πάντα γερά, πισωπάτησε δυὸ - τρία βήματα καὶ σύγχρονα, τραβώντας το κατὰ τὸ στῆθος του μὲ μιὰ κίνηση πειὸ βίαιη, τὸ ἀνάγκασε νὰ γονατίσῃ καὶ τοὔτριβε πειὰ τὴ μούρη κατὰ γῆς. Τὸ ζῶο μουκάνιζε φοβερὰ καὶ ξεφυσοῦσε ἀπὸ τὰ ρουθούνια, σηκώνοντας σύγνεφο τὴ σκόνη. Σὲ λίγο εἶχε ἀποκάμει.

Μιὰ νύχτα ποὺ οἱ Τοῦρκοι ἔκαναν αἰφνιδιασμὸ στὸ φυλάκιο κι' ἐτελείωσαν οἱ χειροβομβίδες κι' ἐκεῖνοι ἐπίμεναν ἀκόμα, ὁ Μπούκας φουρκίστη. Μὴ ἔχοντας τί ἄλλο νὰ ρίξῃ κατὰ πάνου τους, ξερρίζωνε ἀπ' ὁλόγυρα μεγάλες πέτρες, τὶς ὕψωνε μὲ τὰ δυὸ χέρια καὶ τὶς τίναζε πέρα. Σὲ δυὸ λεπτὰ οἱ Τοῦρκοι σκορπίστηκαν. Κάποιος ἀπὸ δαύτους πληγώθη κι' ἀπόμεινε στὰ χέρια μας αἰχμάλωτος. Ἕνας ἀλλόκοτος φόβος τοὺς κυρίεψε, μᾶς ἔλεγε, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν πῶς ἦτανε δυνατὸ νὰ σηκώνουνται τέτοιες πέτρες καὶ νὰ τινάζουνται σὲ τόση ἀπόσταση. Σὲ μιὰ στιγμή, σηκώνοντας τὰ μάτια, εἶδε τὸ Μῆτρο - Μπούκα νὰ ὑψώνεται πελώριος ἀπὸ πάνου του.

— Βάϊ! Βάϊ, ἔκαμε. Εἶχε καταλάβει πειὰ τὸ μυστήριο.

Μιὰν ἄλλη σκοτεινὴ νύχτα εἴχαμε φτάσει χέρια μὲ χέρια μὲ τοὺς Τούρκους. Ὁ Μῆτρο - Μπούκας βαστοῦσε ἀπὸ τὴ θηλειὰ ἕνα κασσόνι γεμᾶτο φυσίγγια. Τὸ εἶχε, καθὼς ἔλεγε, γιὰ τὸν ἄμεσο ἀνεφοδιασμὸ τῆς διμοιρίας του. Σὲ μιὰ στιγμὴ χύθηκε μ' ἄγριο ἀλαλαγμὸ σ' ἕνα ἐχθρικὸ τμῆμα καὶ φέρνοντας μὲ τὄνα χέρι τὸ κασσόνι ἐκεῖνο βόλτα στὸν ἀέρα κι' ὁλόγυρά του γκρέμισε ἀπάνου - κάτου δέκα νεκρούς.

Κάποτε ἔσωσε τὴν ἐνωμοτία ὁλόκληρη, ὀχτὼ - δέκα στρατιῶτες, ἀπὸ σίγουρο φριχτὸ θάνατο. Ἤμαστε τότε στὸν τομέα τῶν Σάρδεων. Τὸ τάγμα μας κρατοῦσε τὸ προγεφύρωμα τοῦ Ἕρμου καὶ τὰ φυλάκια τῆς πρώτης γραμμῆς ἔμεναν μέσα σὲ «ἀμπρί» βομβαρδισμοῦ. Πέντε ἡμέρες ἔβρεχε ἀκατασίγαστα. Τὸ χῶμα σιγὰ - σιγὰ καὶ ὕπουλα τρώγονταν ἀπὸ τὴ βροχὴ ὁλόγυρα στ' ἀκρόστεγο τοῦ «ἀμπρί», ὅπου ἡ ἐνωμοτία τοῦ Μῆτρο - Μπούκα, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ τὰ ξύλα τῆς στέγης μαζὶ μὲ τὸ χῶμα βούλιαξαν πρὸς τὰ κάτου. Λιγάκι ἀκόμα καὶ θὰ θάφτονταν ὅλοι τους ζωντανοί. Ὁ λογγήσιος γίγαντας πρόφτασε καὶ πετάχτη ὀρθός. Ὕψωσε τὴ ράχη του πρὸς τὴ βουλιαγμένη στέγη κι' ἀνοίγοντας τὰ σκέλια στάθηκε ἐκεῖ κολόννα, ὅσο ποὺ πρόφτασαν ὅλοι καὶ βγῆκαν. Σβέλτος ὅπως ἦταν, τινάχτηκε πρὸς τὴν πόρτα τελευταῖος, ἐνῷ πίσω του ἡ στέγη σωροβολιάζονταν.

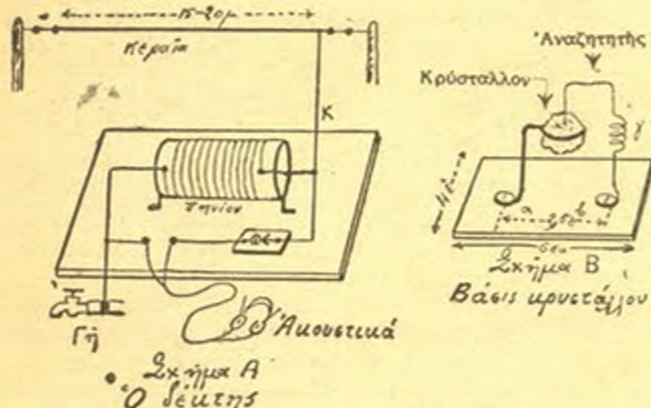
Μὰ δὲν ἦταν ἡ πρωτόγονη σωματικὴ δύναμη ἡ μοναχὴ ἀρετή του. Μέσα σ' ἐκεῖνα τὰ δασόμαλλα στήθεια, ποὺ φούσκωναν ὡς ἀπάνου καὶ πλάταιναν, χτυποῦσε μιὰ καρδιὰ γιομάτη γενναιότητα καὶ καλωσύνη καὶ αἰστήματα τόσο σπάνια. Ἡ παρθένα φύση, ὅπου ζοῦσε, φρόντισε νὰ τὸν πλουτίσῃ μ' ἀρετές: Οἱ χλωροπράσινες κοιλαδίτσες, οἱ πνιγμένες στὰ τριφύλλια καὶ κυκλωμένες ὁλόγυρα ἀπὸ ἔλατα καὶ πεῦκα, εἶχαν σταλάξει στὴν ψυχή του ἀπὸ τὴν ἡμερότητα καὶ τὴ γλύκα τους. Τὸ ἀόριστο μουρμούρισμα τῶν φύλλων τῆς βελανιδιᾶς, ποὺ σταματοῦσε κι' ἄκουε μὲ τόση κατάνυξη τὰ μεσημέρια τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸν ἐπότιζε τὴν πραότητα. Ὁ βορριᾶς, ποὺ μὲ τὶς κακοκαιριὲς οὔρλιαζε στὰ παρθένα δάση, φυσοῦσε στὰ στήθεια του ἀπὸ τὴ δύναμή του. Τὰ ἔλατα, ποὺ ὕψωναν ἀλύγιστη στὴ μπόρα καὶ στὸν κεραυνὸ τὴν κορμοστασιά τους, παρακινοῦσαν θαρρεῖς τὸ λεβέντικο κορμί του νὰ ὑψώνεται μαζί τους. Οἱ ἀητοὶ καὶ τὰ γεράκια, ποὺ ἔδιναν μιὰ ἀπὸ τὶς βραχερὲς κορφὲς καὶ σπαθίζοντας τὸν ἀέρα σαΐτευαν κάτου - κάτου στὰ χάη, ἁρμάτωναν τὴν καρδιά του μὲ τόλμη. Ἔτσι πελώριος ὅπως ἦταν στὸ κορμὶ καὶ στὴν καρδιά, τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν σέβουνταν ὅλοι, ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶτες. Τὰ ἁπλᾶ, μὰ καὶ ἀνώτερα στὴν ἁπλότητά τους αἰστήματά του, ἡ φυσικὴ καὶ ἀβίαστη καὶ ἀπροσποίητη εὐγενικότητα τῆς καρδιᾶς του, ἡ ἀγαθότητά του ἡ ἀπέραντη, σὲ σκλάβωναν. Λίγα γράμματα εἶχε μάθει, μὰ κάποιες ἰδέες, ὅπως ἡ ἰδέα τῆς Πατρίδας, τῆς ἀτομικῆς θυσίας γιὰ κάποιο γενικώτερο καλό, ἦταν τέλεια ξελαγαρισμένες στὸ καθαρώτατο μυαλό του. Ὁ πόλεμος, καὶ γενικώτερα ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις στὴ Μικρασία, ἦταν ὑπόθεση ἀτομική του. Γιὰ τοῦτο στὶς μακρυνὲς πορεῖες, ὅταν πηγαίναμε ἀναζητώντας τὸν ἐχθρό, ὁ Μῆτρο - Μπούκας κύτταζε μὲ κάθε τρόπο ν' ἀνακουφίζῃ τοὺς στρατιῶτες τοῦ λόχου. Τὰ χείλη του φρύγονταν γιὰ μιὰ στάλα δροσιᾶς, μὰ τὸ νερὸ τοῦ παγουριοῦ του τὸ πρόσφερε στοὺς ἄλλους. Ἂν κάποιος ἀπόμενε πίσω, φορτώνονταν τὰ πράγματά του καὶ τὸν παρακινοῦσε ν' ἀκολουθᾷ. Ἐνδιαφέρονταν ὁ ἴδιος νὰ βρίσκουνται ὅλοι στὴ θέση τους, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὴν ὥρα τῆς ἀνάγκης.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Πρακτικαὶ καὶ Ἐγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις

ΠΩΣ Ν' ΑΚΟΥΤΕ ΤΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Μία ὡραία ἐνασχόλησις, ἥτις θὰ σᾶς τέρψῃ καὶ ἴσως σᾶς παρακινήσῃ μελλοντικῶς καὶ εἰς σοβαρωτέρας ἐρεύνας, εἶναι τὸ νὰ κατασκευάσετε μόνοι σας καὶ μὲ ἐλάχιστα ἔξοδα ἕνα μικρὸ ραδιοφωνάκι, διὰ ν' ἀκοῦτε τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν. Τὸ μικρὸ αὐτὸ ραδιόφωνο, τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς περιγράψω τὴν κατασκευήν, εἶναι ἡ ἁπλουστέρα συσκευὴ γιὰ νὰ ἀκοῦμε τὸν Σταθμὸν Ἀθηνῶν. Δὲν ἔχει οὐδεμίαν λυχνίαν, δὲν ἀπαιτεῖ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, καθὼς τὰ μεγάλα ραδιόφωνα καὶ ἑπομένως εἶναι τελείως οἰκονομικόν. Ἡ ἀπόδοσίς του (μὲ ἀκουστικὰ βεβαίως) εἶναι ἐξαιρετικὴ καθ' ὅτι εἶναι καθαρὰ καὶ ἀπηλλαγμένη παρασίτων.

Τὰ ἀναγκαιοῦντα ὑλικὰ εἶναι:

1 ζεῦγος ἀκουστικῶν 1000—2000 ὤμ.
1 τεμάχιον κρυστάλλου Γαληνίτου (Galène).
10 μέτρα σύρμα διαμέτρου 0,4 ἑκ. μεμονωμένου διὰ βερνικίου (emellè) ἢ βάμβακος.
50 μέτρα σύρμα κεραίας καὶ
4 μονωτῆρας κεραίας.

Τὰ ὡς ἄνω ἐξαρτήματα θὰ τὰ ζητήσετε μὲ τὰ παραπάνω ὀνόματα καὶ θὰ τὰ βρῆτε εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ραδιοφωνικῶν εἰδῶν καί τινα εἰς καταστήματα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς.

Κατασκευὴ τοῦ πηνίου.

Ἐπὶ ἑνὸς κυλίνδρου ἐκ ξύλου ἢ χαρτονίου διαμ. 3,5 ἑκατοστῶν καὶ μήκους 80 ἑκατοστῶν θὰ περιτυλίξετε 70 σπείρας (τυλιξιές), ἐκ τοῦ μεμονωμένου σύρματος, τὴν μίαν πλησίον τῆς ἄλλης.

Εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς περιτυλίξεως ἀφοῦ στερεώσητε καλῶς τὰ ἄκρα τοῦ σύρματος ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου, ἀφίνετε ὀλίγον σύρμα 30 ἑκατοστῶν ἐλεύθερον διὰ νὰ κάμετε τὰς συνδέσεις μετὰ τῶν ἄλλων ἐξαρτυμάτων.

Δευτέρα ἐργασία, ἥτις χρειάζεται ὀλίγην προσοχήν, εἶναι ἡ κατασκευὴ τῆς βάσεως τοῦ κρυστάλλου, δηλ. τὸ τεμάχιο τοῦ Γαληνίτου. Τὸ σχῆμα Β΄ θὰ σᾶς βοηθήσῃ ἀρκετά.

Εἰς τὰ ἄκρα χονδροῦ χαλκίνου σύρματος μήκους 7 ἑκ. κάμνετε ἕναν μικρὸν καὶ ἕναν μεγαλύτερον κύκλον. Εἰς τὸν μεγάλον θὰ σφηνώσητε τὸ κρύσταλλον, εἰς τὸν μικρὸν θὰ περάσετε μία βίδα καὶ θὰ τὸ στερεώσητε ἐπὶ τοῦ πλακιδίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ κόντρα πλακὲ πάχους 1)2 ἑκατοστοῦ καὶ διαστάσεων 4Χ6 ἑκ. Εἰς ἀπόστασιν 2,5 ἑκατοστῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλακιδίου θὰ στερεώσητε μὲ μίαν ἄλλην βίδαν ὀλίγον σύρμα (-γ-) ὅμοιον μὲ τὸ τῆς περιτυλίξεως, ἀφοῦ βεβαίως τὸ καθαρίσετε ἀπὸ τὸ βερνίκι του καλῶς, τοῦ κάμνετε καὶ 5—6 στροφὰς διὰ νὰ τοῦ δώσητε κάποιαν ἐλαστικότητα. Οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος ἀναζητητής, (ποὺ μ' αὐτὸ θὰ ψάχνουμε γιὰ νὰ βροῦμε τὸ Σταθμό, καθὼς δείχνει καὶ ἡ λέξις).

Ἀφοῦ κατασκευάσετε καὶ τὴν βάσιν τοῦ κρυστάλλου, θὰ ἀρχίσετε τὴν ἐργασίαν τῆς συναρμολογήσεως ὅλων ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἓν ἄκρον τοῦ πηνίου (δηλ. αὐτὸ ποὺ μοιάζει σὰν κουβαρίστρα), τὸ συνδεόμενον μετὰ τῆς κεραίας θὰ τὸ συνδέσετε καὶ μὲ τὸ σημεῖον -β- τῆς βάσεως τοῦ κρυστάλλου, τὸ σημεῖον -α- μὲ τὸ ἓν ἄκρον τῶν ἀκουστικῶν, τὸ δὲ ἕτερον ἄκρον τῶν ἀκουστικῶν θὰ συνδεθῇ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πηνίου τὸ συνδεόμενον ταυτοχρόνως καὶ μὲ τὴν Γῆν. Τὰ πρὸς σύνδεσιν ἄκρα τῶν συρμάτων δέον νὰ καθαρισθοῦν τῆς μονώσεώς των.

Αἱ συνδέσεις αὗται καλὸν εἶναι νὰ γίνουν διὰ κολλήσεως, μὲ καλάϊ.

Ἐγκατάστασις κεραίας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ἀπόδοσις τοῦ ραδιοφώνου, πρέπει νὰ προσέξετε εἰς τὴν τοποθέτησιν αὐτῆς. Θὰ τὴν τοποθετήσετε εἰς τὸ ὑψηλότερον δυνατὸν σημεῖον τῆς οἰκίας. Τὸ ὁριζόντιον τμῆμα αὐτῆς πρέπει νὰ εἶναι 15—20 μ. φέρον εἰς τὰ ἄκρα ἀνὰ δύο μονωτῆρας. Τὸ σύρμα ποὺ κατεβαίνει γιὰ νὰ πάῃ στὸ ραδιόφωνο Κ (σχῆμα Α) βεβαίως θὰ εἶναι ἀνάλογο τοῦ ὕψους τῆς κεραίας καὶ θὰ γίνῃ μὲ τὸ ἴδιον σύρμα. Ἀπὸ τὸ σημεῖον ποὺ θὰ μπῇ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ μέχρι τοῦ δέκτου δέον νὰ εἶναι μὲ σύρμα μεμονωμένον. Ἡ σύνθεσις μὲ τὴ Γῆ θὰ γίνῃ μὲ σύρμα καθὼς τῆς κεραίας ἐπὶ ἑνὸς σωλῆνος τοῦ νεροῦ. Τὸ σημεῖον τοῦ σωλῆνος ποὺ θὰ γίνῃ ἡ σύνδεσις πρέπει νὰ καθαρισθῇ καλῶς ἀπὸ τὰς τυχούσας σκωρίας.

Λειτουργία τοῦ δέκτου

Διὰ νὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν ὁ δέκτης, καὶ ἀφοῦ θὰ ἔχετε θέσῃ τὰ ἀκουστικὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀκουμβᾶτε τὴν ἄκραν τοῦ ἀναζητητοῦ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου. Ἐνδέχεται κατὰ τὴν πρώτην ἐπαφὴν νὰ μὴ ἀκούσετε τίποτε· δὲν ἔχετε τότε παρὰ νὰ ζητήσετε ἄλλο πλησίον σημεῖον τοῦ κρυστάλλου πιὸ εὐπαθές, καθ' ὅτι ὅλα τὰ σημεῖα αὐτοῦ δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν εὐπάθειαν.

Καὶ μίαν συμβουλήν: Μὴ ἐγγίζετε τὸ κρύσταλλον μὲ τὰ δάκτυλά σας, διότι ὁ ἱδρὼς καὶ τὸ λῖπος αὐτῶν ὡς καὶ ἡ σκόνη τὸ βλάπτουν, καθαρίζετε δὲ μὲ καθαρὸν οἰνόπνευμα.

Εἰς προσεχὲς ἄρθρον θὰ σᾶς γράψω τί βελτιώσεις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρετε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δέκτου.

Γ. Ε. Γ.

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

5ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἂν καὶ σ' ἀγαποῦσε λοιπὸν στὴν ἀρχὴ ὁ Γερώνυμος δὲν ξέχασε ποτὲ πὼς δὲν ἤσουν ἀληθινὸ παιδί μας. Ἅμα εἶδε μάλιστα πὼς πέρασαν τρία χρόνια καὶ δὲν ἦρθαν νὰ σὲ ζητήσουν οἱ γονεῖς σου, μοῦπε νὰ σὲ βάλω στὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Καὶ ἄκουσες γιατὶ δὲν τὄκαμα.

—Ἄ! ὄχι, στὸ Ὀρφανοτροφεῖο, μάννα Μπαρμπερίνα, ὄχι στὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ἐφώναξα καὶ τὴν ἀγκάλιασα ὅσο μποροῦσα σφικτότερα.

—Ὄχι, καλό μου παιδί, μὴ σὲ νοιάζει, δὲν θὰ σ' ἀφήσω. Ὅπως μπορῶ θὰ τὰ βολέψω τὰ πράγματα. Ὁ Γερώνυμος, θὰ δῇς...δὲν εἶναι κακὸς ἄνθρωπος.Δείχνει ἔτσι γιατί φοβᾶται τὴ φτώχεια καὶ τὰ βάσανά της. Θὰ ἐργαστοῦμε. Καὶ σὺ θὰ ἐργαστῇς.

— Εὐχαρίστως! ναί! ὅ,τι θέλετε, μὰ ὄχι στὸ Ὀρφανοτροφεῖο.

— Σοῦ τὸ λέω δὲν θὰ πᾷς. Ἀλλὰ μὲ τὴ συμφωνία, θὰ πᾷς ἀμέσως νὰ κοιμηθῇς. Δὲν κάνει ὅταν γυρίσῃ νὰ σὲ βρῇ ξυπνό. Τότε μὲ φίλησε καὶ μοῦ γύρισε κατὰ τὸν τοῖχο τὸ πρόσωπό μου. Ἐπροσπάθησα τότε νὰ κοιμηθῶ, μὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ βρῶ ὕπνο καὶ γαλήνη, ὕστερα ἀπὸ τόση συγκίνησι καὶ τόσο κλονισμό.

Λοιπόν, ἡ μάννα Μπαρμπερίνα, ποὺ ἦταν τόσο καλὴ καὶ τρυφερὴ δὲν ἦταν ἡ μητέρα μου! Μὰ τότε τί θὰ ἤτανε μιὰ ἀληθινὴ μητέρα; Μποροῦσε νὰ εἶναι ἀκόμη πιὸ καλὴ καὶ πιὸ τρυφερή; Ἄ! ἦταν ἀδύνατο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ καταλάβαινα καλύτερα ἦταν πὼς ἕνας ἀληθινὸς πατέρας, δὲν μποροῦσε νἆναι τόσο σκληρὸς σὰν τὸν Μπαρμπερῆ, καὶ οὔτε θὰ μὲ κύτταζε μὲ τόσο ψυχρὸ βλέμμα, ἀλλὰ καὶ οὔτε θὰ μ' ἔδιωχτε ἀπὸ κοντά του μὲ τὸ μπαστούνι.

Αὐτὸς ἤθελε τώρα νὰ μὲ πετάξῃ στὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Θὰ κατάφερνε ἄραγε ἡ μάννα Μπαρμπερίνα νὰ τὸν ἐμποδίσῃ; Καὶ τέλος πάντων τί ἦταν αὐτὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖο;

Αὐτὸ ποὺ ἤξερα ἦταν πὼς γνώρισα δυὸ παιδιὰ στὸ χωριὸ ποὺ τὰ λέγανε «τὰ παιδιὰ τοῦ Ὀρφανοτροφείου». Ἐφοροῦσαν μιὰ πλακίτσα μολυβένια στὸ λαιμό τους ποὺ ἔγραφε πάνω ἕνα ἀριθμό, καὶ ἦσαν βρώμικα καὶ κακοντυμένα. Ὅλοι τὰ κορόϊδευαν, τὰ κακόμοιρα καὶ τὰ χτυποῦσαν. Κάτι κακόπαιδα εἶχαν τὴ συνήθεια νὰ τὰ κυνηγοῦν σὰν νὰ ἦσαν χαμένα σκυλιά, καὶ τὄκαναν ἔτσι γιὰ γοῦστο, γιατὶ ἦσαν ἀνυπεράσπιστα, καθὼς εἶναι καὶ τὰ χαμένα σκυλιά.

Ἄ! ὡρισμένως, ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ γίνω σὰν ἐκεῖνα τὰ παιδιά! Δὲν ἤθελα νὰ μοῦ βάλουν ἀριθμὸ στὸ λαιμό μου, μὰ οὔτε νὰ μὲ παίρνουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ πίσω καὶ νὰ μοῦ φωνάζουν ὅπως ἐκεῖνα ...«Στὸ Ὀρφανοτροφεῖο...στὸ Ὀρφανοτροφεῖο..!».

Ἐκεῖ ποὺ τὸ συλλογιούμουν μ' ἔπιαναν τρομάρες καὶ χτυποῦσαν τὰ δόντια μου.

Εὐτυχῶς ὁ Μπαρμπερῆς δὲν γύρισε τόσο γρήγορα, ὅσο εἶχε πῆ καὶ ἔτσι μὲ πῆρε ὁ ὕπνος προτοῦ νάρθῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μὲ κρατοῦσε ὁ φόβος ὅλη νύχτα, ἀκόμη καὶ στὸν ὕπνο μου φαίνεται, γιατὶ μόλις ξύπνησα τὸ πρωΐ, τὸ πρῶτο ποὺ ἔκαμα ἦταν νὰ πιαστῶ στὸ κρεββάτι μου καὶ νὰ βεβαιωθῶ πὼς δὲν μὲ εἶχαν πάρει.

Ὁ Μπαρμπερῆς ὅλο τὸ πρωῒ δὲν μοῦπε τίποτε καὶ ἄρχισα νὰ ἐλπίζω πὼς ἄλλαξε γνώμη γιὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Φαίνεται ἐσκεπτόμουνα, πὼς ἡ μάννα Μπαρμπερίνα θὰ τὸν ἔπεισε νὰ παραιτήσῃ τὸ σχέδιό του.

Ἀκριβῶς ὅμως τὴν ὥρα ποὺ χτυποῦσε μεσημέρι, ὁ Μπαρμπερῆς μὲ διέταξε νὰ φορέσω τὸν σκοῦφο μου καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσω.

Μὲ τρόμο ἐκύτταξα τὴν μάννα Μπαρμπερίνα σὰ νὰ τῆς ζητοῦσα νὰ μὲ βοηθήσῃ. Αὐτὴ ὅμως κρυφὰ μοὔγνεψε πὼς ἔπρεπε νὰ ὑπακούσω καὶ νὰ πάω καὶ μὲ τὸ χέρι της μὲ ἡσύχασε πὼς δὲν εἶχα κανένα φόβο.

Ὅμως ποῦ μὲ πήγαινε ἄραγε;

Μὲ ὅλο τὸ ἡσυχαστικὸ γνέψιμο τῆς μάννας Μπαρμπερίνας τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ ἀνησυχοῦσε. Καὶ ἔβαλα στὸ νοῦ μου, νὰ τὸ βάλω στὰ πόδια, γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ ἕνα κίνδυνο ποὺ τὸν προαισθανόμουνα μὰ δὲν τὸν ἤξερα.

Γι' αὐτὸ προσπαθοῦσα, καθὼς προχωρούσαμε νὰ μένω πάντα πίσω, κι' ἅμα πιὰ θὰ μᾶς χώριζε κάμποσο διάστημα θἄτρεχα στὸ χαντάκι καὶ σὰν τοῦ βαστοῦσε, ἂς μἔπιανε.

Ὅμως τὸ κατάλαβε καὶ περίμενε ὥς ποὺ νὰ πλησιάσω, καὶ μ' ἔπιασε τότε ἀπὸ τὸ χέρι. Καὶ τώρα ἂν μποροῦσα, ἂς τὄσκαγα!

Ἐμπήκαμε λοιπὸν στὸ χωριὸ κρατώντας με καὶ στὸ πέρασμά μας ἔστρεφαν ὅλοι καὶ μᾶς κύτταζαν.

Ὅταν περνούσαμε ἀπὸ τὸ καφενεῖο στεκότανε στὴν πόρτα ἕνας ἄνθρωπος καὶ φώναξε τοῦ Μπαρμπερῆ νὰ μπῆ μέσα.

Αὐτὸς μ' ἔπιασε ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ μ' ἔβαλε νὰ μπῶ πρῶτος καὶ ὕστερα σὰν μπῆκε κι' αὐτὸς ἔκλεισε τὴν πόρτα.

Κάπως ἡσύχασα ἐκεῖ γιατὶ τὸ καφενεῖο δὲν μοῦ φαινότανε ἐπικίνδυνο μέρος, μὰ εἶχα ἀπὸ καιρὸ καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ μπῶ μέσα σὲ καφενεῖο.

Εἶχα δῆ πολλὲς φορὲς ἀνθρώπους νὰ βγαίνουν ἀπὸ κεῖ μέσα παραπατῶντας μὲ τὰ πρόσωπα ὁλοκόκκινα.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Μεγάλα πολεμικὰ σχέδια

Ὁ Λύκος, δηλ. τὸ μεγάλο λυκόσκυλο, ἦταν ἀποφασισμένος νὰ τελειώσῃ μὲ τὸν σκαντζόχοιρο, ποὺ ἀπὸ ἕνα χρόνο γρύλλιζε χωρὶς κανένα δικαίωμα ἐπάνω στὸ ἔδαφός του, ποὺ δάγκωνε, ἔσκαβε στοές, σπηλιὲς καὶ τρύπες.

Ἀφορμὴ στὸν πόλεμο ἔδωκε ἡ ἔκβαση μιᾶς ἀποστολῆς. Ἀσφαλῶς δὲν ἦταν ἐπιτυχημένη ἔκβαση.

—«Ἡ ὑπομονή μου πιὰ ἐξαντλήθηκε», εἶχε πῆ ὁ

Ἄ! ἡ ὑπομονή μου πιὰ ἐξαντλήθηκε.

λύκος ἕνα μαγιάτικο πρωϊνὸ στὸν σκύλο του τὸν τριχωτό, τὸν προϊστάμενο τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιμελητείας. Καιρὸς εἶναι νὰ δείξωμε στὸ σκαντζόχοιρο ποιὸς εἶναι. Ἔστειλες τὸν πρέσβυ;

—Καὶ βέβαια τὸν ἔστειλα.

—Καὶ ἡ ἀπάντησι;

—Ὁ πρέσβυς πληγωμένος δὲν φέρνει τὴν ἀπάντησι.

—Θέλεις νὰ πῆς πῶς....σκότωσε τὸν πρέσβυ;

Καὶ στὴν καταφατικὴ ἀπάντησι τοῦ τριχωτοῦ.

—«Ἂς ἀρχίσουμε ἀμέσως τὸν πόλεμο σ' αὐτὸν τὸν κλέφτη καὶ τὸν διάσημο ληστή», εἶπε ὁ λύκος.

Μυρίζει τὸν ἀέρα ἀριστερά, δεξιά, ἐπάνω, κάτω.

Βεβαιώνεται γιὰ τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔρχεται ἡ μυρωδιὰ τοῦ σκαντζόχοιρου καὶ κατόπιν ρίχνεται ἐμπρὸς μὲ ὅλη του τὴν φόρα. Ὁ τριχωτὸς τὸν ἀκολουθεῖ σὲ ἀπόστασι μὲ τὸ φορτίο τῶν προμηθειῶν τοῦ πολέμου.

Ὁ λύκος ἐξερευνᾷ τὸ μικρὸ δασάκι ἀπὸ βαλανιδιές, τὸ πυκνὸ μέρος ὅπου φύονται ἡ φουντουκιές, μυρίζει παντοῦ μὲ ὅλη του τὴν προσοχή, σκύβει στὶς ἄκρες τοῦ ἐδάφους ὅπου ὁ βράχος ἀπὸ ψηλὰ κυττάζει τὴν κοιλάδα

Τράβα αὐτὲς τὶς λόγχες μὲ τὰ δόντια σου.

καὶ τὸν ποταμό. Τίποτε. Ἐγγίζει τ' ἀγκάθια τῶν θάμνων καὶ ἀκούει κάποιο θρόϊσμα σὰν τρίξιμο ἀπὸ ἕνα σκληρὸ σῶμα ποὺ σέρνεται ἐπάνω στὴν γῆ.

—«Ἐκεῖ εἶσαι, ἐκεῖ εἶσαι, Ἀγκαθωτέ, — φωνάζει — σὲ ἀνακάλυψα. Ἔλα ἔξω! Θὰ σοῦ δώσω μάχη!».

Μέσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ δασάκι βγῆκε ἕνα γρύλλισμα.

—Λύκε, Λύκε γιὰ νὰ σὲ ὀνομάσω ἔτσι ἀφοῦ ἐσὺ εἶσαι σκύλος, κύτταξε τὶς δικές σου τὶς δουλειὲς καὶ μὴ γυρεύεις ἄλλες. Καὶ μὴ μοῦ στέλνεις πρεσβεῖες. Ξέρεις πῶς ὁ πρέσβυς εἶναι ἱερὸς καὶ δὲν θέλω νὰ διαπράξω κι' ἄλλη ἱεροσυλία.

Ὁ Λύκος ἀκούοντας αὐτὴν τὴν ἀναιδῆ πρόκλησι δὲν συγκρατήθηκε κι' ἂν καὶ δὲν μποροῦσε νὰ δῇ τὸν σκαντζόχοιρο καὶ μόνο τὴ φωνή του ἄκουε, ρίχτηκε μέσα στ' ἀγκάθια. Μὰ ὀπισθοχώρησε μὲ ἕνα πήδημα καὶ ὑλακτοῦσε ἀπὸ τὸν πόνο μὲ δυὸ μεγάλα κεντριὰ τοῦ Σκαντζοχοίρου μπηγμένα μέσα στὸν ὦμο.

—Τριχωτέ, εἶπε ὁ Λύκος λαχανιασμένος στὴν ὀπισθοχώρησί του, πιάσε μὲ τὰ δόντια σου αὐτὲς τὶς λόγχες καὶ τράβατες. Ἴσως νὰ σταθήκανε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ πετσιοῦ. Ἀλλὰ ἡ μάχη! Καὶ τώρα — ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα ἀφοῦ τελείωσε ἡ ἐξαγωγή—γράψε τὸ ἀνακοινωθέν: «Ὁ ἐχθρὸς ποὺ κρύβεται σὲ δύσκολο ἔδαφος ἀνακαλύφθηκε καὶ νικήθηκε. Στὴ φυγή του ἄφηκε στὰ χέρια μας σημαντικὴ ποσότητα ὅπλων. Τὸ προδιαγεγραμμένο σχέδιο τῶν ἐπιχειρήσεων μας εὑρίσκεται σὲ ὅλη του τὴν ἀνάπτυξι».

—Τί ἔχεις; ρώτησε ὁ Τριχωτὸς ἐνῷ ξήραινε τὸ φύλλο καὶ τὸ δίπλωνε μὲ ἐπιμέλεια σὲ τέσσερα γιὰ νὰ τὸ στείλη στὸ ραδιοφωνικὸ σταθμό.

—Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω τί μοῦ ἐπιβάλλεται νὰ κάμω τώρα, ἀπήντησε μουρμουρίζοντας ὁ Λύκος πολὺ σκεπτικός.

Ἔξαφνα σιγὰ - σιγὰ βγαίνει ὁ Σκαντζόχοιρος.

Ὁ Τριχωτὸς δὲν πρόσθεσε τίποτα.

Μὰ τὸ ἑπόμενο πρωῒ ἤρθανε δύο ὑπαρχηγοὶ στὸν Λύκο, ὁ ὁποῖος εἶχε ζητήσει ἐνίσχυσι ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο. Ἦλθε ἕνα κυνηγετικὸ σκυλὶ καὶ ἕνα λαγωνικὸ ποὺ μύριζαν μὲ ὕφος ἀνυπόμονο τὴν πολεμικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἔπνεε γύρω.

Ὁ Λύκος τὰ κυττάζει, τὰ μυρίζει, τὰ ἐξετάζει καὶ λέει σ' αὐτά: —«Σεῖς κύριοι εἶστε δυὸ νεοσύλλεκτοι ἄπειροι ἀκόμη. Ἀλλὰ ὑπομονή. Προσπαθῆστε νὰ ἐννοήσετε. Πάντα σὲ οἱαδήποτε στιγμὴ θὰ πρέπει νὰ μὲ πληροφορῆτε γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐγὼ θὰ τρέξω γιὰ νὰ τὸν προκαταλάβω καὶ νὰ τὸν νικήσω.

—Μάλιστα Κύριε, ἀπαντήσανε οἱ νεοσύλλεκτοι.

—Οἱ δυὸ ὑπαρχηγοὶ προτείνανε τώρα στὸν Λύκο:

— Ἔ, πῆτε! Νὰ πετάξουμε στὸν ἀέρα καμμιὰ ὑπόνομο γιὰ ν' ἀποκόψουμε ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ τὶς ὑπόγειες διαβάσεις;

—Ἡ θεωρίες σας, Κύριοι μου, μυρίζουν ἀκόμη στρατιωτικὴ σχολή, μουρμούρισε ὁ Λύκος. Νὰ τὸν ἀποκόψουμε σὲ ἕνα ἢ δυὸ σημεῖα δὲν σημαίνει τίποτα.

Σκεπτόμενος τὴν εὐθύνη του ὡς ἀρχηγοῦ τῶν δυνάμεων ποὺ εἶχαν κινητοποιηθῆ, δίνει λοιπὸν τὶς διαταγὲς ποὺ γιὰ τὴν ὥρα τοῦ φαινότανε ἀναγκαῖες.

—Τριχωτὲ γράψε καὶ στεῖλε τὸ ἀνακοινωθέν: «Καταδιωκόμενος ἐκ τοῦ συστάδην ὁ ἀντίπαλος δεικνύει σημεῖα κοπώσεως. Ὁ ἀνεφοδιασμός του εἶναι ἐλλιπής. Αἱ ἐλπίδες του ὀλιγοστεύουν».

Μὰ ἡ αὐγὴ τῆς ὀγδόης ἡμέρας εἶδε τὶς προπαρα-

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΜΙΚΡΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

† ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

Ἤμαστε στὴν Κρήτη, κι' ἐγὼ ἤμουνα ἕνα μικρὸ κοριτσάκι τόσο δά! Ἕνα πρωΐ ἡ μάνα μου εἶχε δουλιά, μιὰ ὥρα μακρυά, ἀπ' τὸ χωριό μας, κι' ἔπρεπε νὰ φύγῃ ὅπως κι' ὅπως.

Κοίταξε, μοῦ λέγει, ἐγὼ θὰ φύγω καὶ θὰ σ' ἀφήσω μοναχὴ σου στὸ σπίτι. Τὰ μάτια σου τέσσερα. Πρῶτα πρῶτα νἄχῃς τὸ νοῦ σου στὰ κλωσσόπουλα, μὴν κατεβῇ ὁ ἀετὸς καὶ μᾶς τ' ἁρπάξῃ νὰ μὴν κουνήσῃς, κακομοίρα, καθόλου ἀπὸ σιμά τους. Κι' ἄλλο ἕνα πρόσεχε, νὰ μὴν ἀνεβῇς στὸ ντουλάπι καὶ φᾷς τὸ γλυκό, γιατὶ ἀλίμονό σου, συφοριασμένη! Ὁ πατέρας σου ἔχει βάλει μέσα ποντικοφάρμακο γιὰ νὰ ξεκάνῃ τὰ ποντίκια.

Μιὰ κουταλιὰ νὰ φᾷς χάθηκες, κακομοίρα.

Αὐτὰ μοῦ εἶπε ἡ μάννα μου, μοῦρριξε καὶ μιὰ ἄγρια ματιὰ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἐγὼ τὰ χρειάστηκα. Πρώτη φορὰ εἶχα βάλει τέτοια σκοτούρα στὸ κεφάλι μου. Κατέβηκα στὴν αὐλή, μάζεψα γύρω μου τὴν κλῶσσα καὶ τὰ κλωσσόπουλα καὶ τὰ τάϊζα μὲ ψίχουλα, κοιτάζοντας ποῦ καὶ ποῦ μὲ τρομάρα τὸν οὐρανό. Πολλὲς φορὲς εἶχε κατεβῆ ὁ ἀετὸς καὶ μᾶς ἅρπαξε στὰ νύχια του τὶς κόττες καὶ κοττόπουλα.

Ἐκεῖ ποὺ καθόμουνα καὶ λαχταροῦσα, νά σου δυὸ κορίτσια, φιλενάδες μου, μπουκάρανε στὴν αὐλή.

—Ἐδῶ κάθεσαι, μωρή; μοῦ λένε. Τώρα ποὺ λείπει ἡ μάνα σου, πᾶμε νὰ κουνηθοῦμε πέρα στὸν πλάτανο.

Ὁ πλάτανος μὲ τὴν κούνια ἦτανε ἔξω ἀπὸ τὸν αὐλόγυρο κι' ἐγὼ φοβόμουνα νὰ τὸ κουνήσω μακρυὰ ἀπ' τὰ κλωσσόπουλα. Μὰ ὁ πειρασμὸς δὲν μ' ἄφηνε. Καλοσυλογίσθηκα λίγη ὥρα, οἱ φιλενάδες μὲ τραβούσανε ἀπὸ τὸ φουστάνι, καὶ στὸ τέλος μιὰ ἰδέα μοῦ κατέβηκε στὸ ξερό μου. Παίρνω ἕνα σπάγγο, δένω ἕνα ἕνα τὰ κλωσσόπουλα ἀπὸ τὰ ποδαράκια τους κι' ὕστερα ὅλα μαζὶ τὰ δένω στὸ πόδι τῆς κλώσσας. Ἔτσι, εἶπα μέσα μου, δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ τὰ σηκώσῃ ὁ ἀετός. Οἱ φιλενάδες μου σαστίσανε μὲ τὸ μυαλό μου καί, τραβῶντας με μὲ γέλια καὶ χαρές, πήγαμε στὴν κούνια.

Νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, ἐκεῖ ποὺ κουνιόμουνα, ἀκούω ἕνα φροῦ-φροῦ στὸν ἀέρα μὲ χίλιες δυὸ ψιλὲς τρομαγμένες φωνοῦλες. Καὶ τί βλέπω; Ἀνατριχιάζω ποὺ τὸ συλλογίζομαι ἀκόμα. Ὁ ἀετὸς ἀνέβαινε φτερουγίζοντας στὸν οὐρανὸ καὶ σέρνοντας στὰ νύχια του τὴν κλῶσσα μὲ ὅλα τὰ κλωσσόπουλα μαζί, κρεμασμένα τὸ ἕνα κάτω ἀπ' τὸ ἄλλο.

Αὐτὰ ἀνεβαίνανε κι' ἐγὼ ἔπεφτα κάτω στὸ χῶμα λιγοθυμισμένη. Οἱ φιλενάδες μου τρομάξανε κι' ὅπου τὶς πιάσῃς.

Σὰν ἦρθα στὸν ἑαυτό μου, δὲν ἤθελα πιὰ τὴ ζωή μου. Γύρισα στὸ σπίτι, ἔπεσα ἐπάνω στὸ σοφὰ κι' ἄρχισα τὰ κλάματα καὶ τ' ἀναφιλητά. Ἔκλαιγα τὰ κλωσσόπουλα κι' ἔκλαιγα καὶ τὸν ἑαυτό μου.

Μέσα στὰ κλάματά μου, συλλογίστηκα τὸ φαρμακωμένο γλυκό. Νὰ φάω μιὰ κουταλιά, εἶπα μέσα μου, νὰ πεθάνω, νἄρθῃ ἡ μάννα μου νὰ μὲ λυπηθῇ. Ἄλλο δὲν γίνεται. Μιὰ καὶ δυό, κατεβάζω τὸ βάζο ἀπ' τὸ ντουλάπι καὶ τρέμοντας ὁλάκαιρη, καταπίνω μιὰ κουταλιά. Σταύρωσα τὰ χέρια μου καὶ περίμενα τὸ θάνατο.

Πέρασε μιὴ ὥρα καὶ δὲν εἶχα πεθάνει. Θὰ ἦτανε λίγο τὸ φαρμάκι, συλλογίστηκα. Παίρνω καὶ δεύτερη κουταλιά, τίποτα. Καὶ τρίτη, τίποτα. Ἔτσι κι' ἔτσι ἀποφασισμένη εἶμαι, εἶπα μέσα μου. Πρέπει νὰ τελειώσω. Πῆρα τὴν ἀπόφαση κι' ἄδειασα ὅλο τὸ βάζο.

Πέρασε μιὰ ὥρα, δυὸ ὧρες, τρεῖς τίποτε. Οὔτε κόψιμο δὲν μὲ πείραξε.

Ἀπάνω ποὺ περίμενα τὸ θάνατο, νά σου κι' ἡ μάννα μου! Μὲ βρίσκει μέσα στὰ κλάματα.

Ποῦναι ἡ κλῶσσα, μωρή, μὲ τὰ κλωσσόπουλα;

Τσιμουδιὰ ἐγώ. Ἔκρυψα τὸ κεφάλι μου στὴν ποδιά μου κι' ἔκλαιγα ἀπαρηγόρητα.

Τὸ μάτι τῆς μάννας μου πέφτει στὸ βάζο τοῦ γλυκοῦ.

—Καὶ τὸ γλυκό, θεοσκοτωμένη, ποῦ εἶναι; Τώρα νὰ σοῦ δείξω ἐγώ!

Τότε πέφτω στὰ γόνατά της καὶ τῆς λέγω ὅλη τὴν ἱστορία τῆς κλώσσας μὲ τὰ κλωσσόπουλα.

—Καὶ τὸ γλυκό, μωρή, μοῦ λέγει ἄγρια, γιατί τὄφαγες;

—Τὄφαγα γιὰ νὰ φαρμακωθῶ, τῆς λέγω. Κι' ἀκόμα δὲν πέθανα.

Γιατί βιάστηκες, μαννούλα, νὰ γυρίσῃς;

Ἡ μάννα μου καλή της ὥρα, ἡμέρεψε μονομιᾶς. Στὴν ἀρχὴ ἔμπηξε τὰ γέλια. Ὕστερα μὲ πῆρε στὴν ἀγκαλιά της κι' ἄρχισε τὰ κλάματα. Κλάψαμε κι' οἱ δυό μας σφιχταγκαλιασμένες ὥρα πολλή, χωρὶς νὰ ξέρωμε τὸ γιατί.

σκευὲς τῆς μεγάλης μάχης ποὺ θὰ ἔδιναν οἱ δύο παρατάξεις.

Ἔξαφνα σιγὰ - σιγά, μικρός, βαρὺς βγαίνει ὁ σκαντζόχοιρος ἀπὸ τὸ καταφύγιό του καὶ βαδίζει ἀργά, γλυστρᾷ στὸν ἀνοιχτὸ τὸν κάμπο.

Μὰ ὁ Λύκος ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε τὸν σταματᾷ ἀπὸ πίσω καὶ τοῦ κόβει τὴν ὀπισθοχώρησι. Ὁ Σκαντζόχοιρος μαζεύθηκε καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἔγινε ἕνα φρούριο, τὸ ὁποῖον προστατεύανε τρομερὰ ὀχυρώματα.

Γύρω ἀπὸ αὐτὸν τὸν τεθωρακισμένο θόλο ὁ Λύκος γυρίζει οὐρλιάζοντας. Βραχνά, τρίζει τὰ δόντια, μὲ φλογισμένα μάτια, μὲ τὸ πετσί του σηκωμένο σὰν μιὰ ἀρκοῦδα ἄγρια, λυσσασμένη. Μὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ἐνοχλοῦσαν τὸν Σκαντζόχοιρο. Καὶ ὁ Λύκος ἑτοιμαζότανε νὰ διατάξῃ τὴν ὀπισθοχώρηση, ἐνῷ τὸ κυνηγόσκυλο οὔρλιαζε ἀπὸ ἀπελπισία.

Ἀπὸ ψηλὰ ἕνας τεράστιος βασιλικὸς ἀετὸς ποὺ ζητοῦσε τὸ θῦμα του, ἑτοιμαζότανε νὰ πέσῃ ἐπάνω στὸ κυνηγόσκυλο τὸ ἄπειρο γιὰ νὰ τὸ ἁρπάξῃ.

Ὁ Λύκος καὶ τὸ Λαγωνικὸ ἀντιληφθήκανε ἐγκαίρως τὸν μεγάλο κίνδυνο καὶ τράπηκαν σὲ φυγή. Μὰ ὁ πειρατὴς τοῦ ἀέρα βλέποντας πῶς τὸν εἶχαν γελάσει ἁρπάζει γρήγορος σὰν τὸν ἄνεμο μὲ τὰ νύχια του τὸν Σκαντζόχοιρο, ὁ ὁποῖος ἦταν κάπως περισσότερο ἀργοκίνητος ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του καὶ τὸν ὑψώνει πρὸς τὰ σύννεφα.

Στὴν πρώτη αὐτὴ ἀπροσδόκητη μεταβολὴ τῆς σκηνοθεσίας (μὰ τέτοια πράγματα συμβαίνουν σὲ ὅλους τοὺς πολέμους) προστέθηκε μιὰ δεύτερη, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πειὰ ὁριστική. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀποστολή τους εἶναι νὰ ἐπιβλέπουν τὸ κυνῆγι καὶ ποὺ περνοῦσε ἐκείνη τὴν στιγμὴ πυροβόλησε τὸν ἀετό. Καὶ ὁ σκαντζόχοιρος ἔπεσε στὴ γῆ ἀπὸ ἕνα σημαντικὸ ὕψος, χτύπησε ἐπάνω στὸν γυμνὸ βράχο μ' ἕνα μικρὸ θόρυβο κι' ἔμεινε ἐκεῖ ἄκαμπτος καὶ ἀκίνητος.

Ὁ πόλεμος εἶχε πειὰ τελειώσει στὰ σοβαρά.

—Τριχωτέ! Γράψε καὶ στεῖλε τὸ τελευταῖο ἀνακοινωθέν: «Ὁ Βασιλικὸς Ἀετὸς προσβεβλημένος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἀκανθοχοίρου εἶχε ἐπανειλημμένως ζητήσει καὶ ἐπέτυχε τέλος νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῶν ἀπαραβλήτων ἡμῶν δυνάμεων, αἵτινες εἶχον ἤδη ἀποβῆ νικηφόροι εἰς δέκα μάχας. Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἐκστρατείας εἶδε τὸν Ἀκανθόχοιρον ὑποκύπτοντα εἰς τὰς ἀποφασιστικὰς ἡμῶν ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἀνεπτύχθησαν συμφώνως τῷ προδιαγεγραμμένῳ πολεμικῷ σχεδίῳ».

Τὸ κυνηγόσκυλο καὶ τὸ λαγωνικό, τὰ ὁποῖα γυρίσαν κουρασμένα καὶ τρέμοντα στὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, τέντωσαν μὲ ἀνησυχία τὰ κεφάλια τους ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὤμους τοῦ Τριχωτοῦ...διαβάσανε καὶ ἔμειναν. Καὶ φώναξαν μαζύ. «Νικήσαμε! Νικήσαμε!».

Κατόπιν βγῆκαν ἔξω στὸν ἀνοιξιάτικο ἥλιο ἐνῷ ὁ Τριχωτὸς δίπλωσε μὲ μεγάλη προσοχὴ τὸ φύλλο ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶχε συντάξει τὸ ἀνακοινωθὲν γιὰ νὰ τὸ στείλῃ στὸν ραδιοφωνικὸ σταθμό, κι' ἐκεῖ μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ συμπολεμιστῶν ξαναθυμήθηκαν τὶς καλύτερες στιγμὲς τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος.

Καὶ τόσο βαθειὲς ἀρχὲς διατύπωναν καὶ ἐφεύρισκαν γιὰ τὴν τέχνη τοῦ πολέμου ποὺ οἱ διαβάτες ἀκούοντάς τους γιὰ λίγο ἀκόμη, θὰ τοὺς ἔπαιρναν γιὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρο καὶ τὸν Ἰούλιο Καίσαρα σὲ φιλικὴ συνομιλία.

Σελὶς τῶν Κοριτσιῶν

ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Σὲ κάθε ἐκδήλωσιν τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν Ἐθνῶν σημαίνοντα καὶ σοβαρὸ ρόλο ἔπαιξε ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος.

Πρὶν ὁ πόλεμος αὐτὸς ἀρχίσει, οἱ ἄνθρωποι ἦσαν περισσότερον εἰλικρινεῖς. Τὰ αἰσθήματά τους ἦσαν πιὸ ἔντονα, πιὸ εὐγενικὰ καὶ ὁ ἕνας ἐσέβετο τὸν ἄλλον. Ἡ αἰδὼ εἶχε κάποια θέσι στὶς σχέσεις τῶν ἑτεροφύλλων καὶ ἡ γυναῖκα διατηροῦσε ὅ,τι σ' αὐτὴν ἥρμοζε. Δὲν ζητοῦσε παράλογα δικαιώματα καὶ δὲν ἐκατέβαινε στὰ πεζοδρόμια γιὰ τὴν διεκδίκησί τους.

Ὅταν ὅμως ἡ φρίκη τοῦ Παγκοσμίου πολέμου παρῆλθεν ἡ ὄψις τοῦ κόσμου εἶχεν ἀλλάξει. Τὸ πᾶν παρουσιάστηκε στὰ μάτια μας τελείως διαφορετικό. Τόσο διαφορετικὸ ποῦ δὲν πιστεύαμε στὰ ἴδια μας τὰ μάτια. Εἶχε γίνει κάτι πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἕνα κακὸ ποῦ κάθε μέρα γεννοῦσε ἕνα ἄλλο χειρότερο κακό. Κι' ὁ κόσμος τὸ διαισθάνοταν. Τὄβλεπε. Μὰ ἔβλεπε καὶ πόσο ἀδύνατο ἦταν νὰ τὸ σταματήσῃ. Κι' ἔτσι οἱ χῶρες ὅλες γίνανε ἀπέραντα σχολεῖα κακοῦ, μίσους καὶ διαφθορᾶς.

Καὶ στὸν στρόβιλον αὐτὸν τῆς τρομερῆς καταιγίδος παρασύρθηκε ἡ γυναῖκα, ξέχασε τὴν καταγωγὴν τοῦ φύλου της, τὴν ἀποστολὴν ποὺ τῆς ἀνέθεσεν ὁ Θεός. Αὐτὸ εἶναι κυρίως τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερον.

Γιατί ἡ γυναῖκα εἶναι τόσο ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα καθήκοντά της; Ἀπὸ τὸ καθῆκον τῆς μητέρας, τὸ καθῆκον τῆς νοικοκυρᾶς;

Γιατί ἀσχολεῖται μὲ ἔργα ποὺ οὔτε οἱ δυνάμεις της τῆς τὸ ἐπιτρέπουν, οὔτε ἡ ἀξιοπρέπειά της;

Γιατί μὲ ἄλλα λόγια ἡ προπολεμικὴ γυναῖκα ἦταν τόσο διάφορη στὸν τρόπο τῆς διαβιώσεως ἀπὸ τὴν σημερινήν;

Ὁ πόλεμος λοιπὸν ποὺ ἄρχισε καὶ συνεχίζοταν ἐπὶ χρόνια, ἀπορροφοῦσε διαρκῶς τὰ ἀνδρικὰ χέρια στὰ χαρακώματα. Ἄλλοι ἔμεναν παντοτεινὰ στὸ πεδίον τῆς μάχης γιὰ τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος τους, ἄλλοι γύριζαν σακάτηδες κι' ἀδύνατοι πιὰ γιὰ κάθε ἐργασία.

Ὡστόσο ὅμως οἱ πολιτεῖες εἶχαν ἀνάγκην ἀπὸ χέρια ποὺ ἔπρεπε νὰ δουλεύουν μέσα σ' αὐτές. Εἶχαν ἀνάγκην ἀπὸ χέρια ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀναπληρώνουν τοὺς πολεμιστάς. Τὰ χέρια αὐτὰ ἐζητήθησαν καὶ προσεφέρθησαν ἀπὸ τὴν γυναῖκα. Ἔτσι ἀρχίζει ἡ πρώτη μεγάλη ἐξόρμησι τῆς γυναίκας στὴν δημοσία ἐργασία. Στὰ καταστήματα, στὰ ἐργοστάσια, στὴν βιομηχανία, στὰ ταμεῖα, στοὺς σταθμούς, παντοῦ κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἡ γυναῖκα ἀνεπλήρωσε τὸν ἄνδρα. Καὶ στὸ σκληρὸ ἀκόμη ἐπάγγελμα τοῦ εἰσπράκτορος τῶν τράμ, ἐβλέπαμε γυναῖκες νὰ διαπληκτίζωνται καὶ ν'ἀλληλοβρίζωνται μὲ τοὺς ἐπιβάτας.

Μιὰ τέτοια ζωὴ μεγάλης μάλιστα καὶ ὑποχρεωτικῆς διαρκείας, δὲν μποροῦσε παρὰ νἄχῃ λυπηρὰ ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς οἱ στρατιῶτες ἤρχισαν νὰ γυρίζουν στὶς πατρίδες τους, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴ δουλειά τους, νὰ συνεχίσουν τὴν ἐργασία ποὺ θὰ τοὺς ἔδιδε τὸ δικαίωμα νὰ ζήσουν τὴ γυναῖκα τους καὶ τὰ παιδιά τους.

Τὰ πράγματα ὅμως δὲν τὰ ηὗραν ὅπως τὰ περίμεναν.

Ἡ γυναῖκα ἐνόμισε πὼς ἐπέτυχε σ' αὐτὸν τὸν ἄνισο γι' αὐτὴν ἀγῶνα καὶ σιγὰ-σιγὰ ἄρχισε νὰ ζητᾷ δικαιώματα τέτοια, τὰ ὁποῖα δὲν διέφεραν ἀπὸ τὴν πλήρη ἐξίσωσι μὲ τὸν ἄνδρα.

Ὅταν ἔγινε λόγος στὴ Γαλλία ν' ἀπολυθοῦν τοὐλάχιστον ἀπὸ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅσες γυναῖκες εἶχαν κοντὰ τὸ σύζυγό τους, ἄρχισαν νὰ συγκροτοῦν συλλόγους γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας, μὲ διαφόρους τίτλους. Τὸ ἔνδυμά τους τὸ ἔφεραν πλησιέστερα πρὸς τὴν ἀνδρικὴ ἐνδυμασία, ἐζητήθη καὶ ἐκερδήθη τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν, σὲ πολλὲς μάλιστα χῶρες καὶ τοῦ ψηφίζεσθαι. Ἡγοῦντο ἀπεργιακῶν κινήσεων, ἐγίνοντο εὔκολη λεία κάθε ἀριστερῆς καὶ ἀναρχικῆς προπαγάνδας, ἐρρίπτοντο στὶς φυλακὲς καὶ ἔτσι ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς των, τὴ σεμνότητα, τὴ λεπτότητα καὶ τὴ χάρι, ποὺ τοὺς εἶχε χαρίσει ἡ φύσις.

Τὸ κέρδος ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐργασία ἔδωσε στὴ γυναῖκα τὸ μέσον, ἄσχετα ἂν ἦταν μικρὸ ἢ μεγάλο, γιὰ νὰ διαθέτῃ τὸν ἑαυτό της ὅπως ἤθελε.

Ἔτσι μὲ τὰ τόσα δικαιώματα, τὰ τόσα προνόμια ποὺ πῆρε σχεδὸν μὲ τὸ χέρι της, ἀπέκτησε κάποια ἰδιάζουσα ἐλευθερία, ἡ ὁποία ὡς ἀποτέλεσμα εἶχε τὴν ἀπομάκρυνσίν της ἀπὸ τὸ σπίτι, καὶ τὴν ἀναζήτησιν ἔξω ἀπ' αὐτὸ συγκεντρώσεων, διασκεδάσεων καὶ ἄλλων κοσμικῶν εὐχαριστήσεων, τὶς ὁποῖες βέβαια δύσκολα μποροῦσε νὰ τὶς ἔχῃ μὲ τὸ ἁπλὸ ἡμερήσιο κέρδος τῆς δουλειᾶς της. Τότε εὕρισκε ἄλλους πιὸ εὐκόλους, ἀλλὰ καὶ πιὸ ἐπικίνδυνους τρόπους, ποὺ τὴν ὁδηγοῦσαν σταθερὰ καὶ γρήγορα στὴν καταστροφή. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς μιὰ μερίδα κοριτσιῶν, εὐτυχῶς ἀρκετὰ σοβαρὴ σὲ ἀριθμό, ποὺ ἔμειναν πιστὰ στὶς οἰκογενειακὲς ἀρχὲς καὶ παραδόσεις, ἡ πλειονότης ἐγκατέλειψε τὸ νοικοκυριὸ καὶ ἀπεξενώθη σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ δὲν τῆς προξενοῦσε καμμιὰ εὐχαρίστησι. Καὶ τὸ νοικοκυριὸ δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ἐνασχολήσεις τῆς γυναίκας ποὺ γίνονται γιὰ τέρψι της.

Νοικοκυριὸ δὲν εἶναι μόνον τὸ μαγείρευμα ἢ τὸ καθάρισμα τοῦ σπιτιοῦ ἢ τὸ μπάλωμα ἢ τὸ πλύσιμο.

Νοικοκυριὸ εἶναι ἡ βάσις τῆς οἰκογενειακῆς γαλήνης, τῆς ὑγείας, τῆς καλῆς διαθρέψεως τῶν παιδιῶν καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ διαπαιδαγωγήσεώς των. Ἀπὸ τὸ νοικοκυριὸ τῶν σπιτιῶν μας, στὸ ὁποῖο τόση δίνει σημασία τὸ σημερινὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, περιμένουμε ν' ἀνατείλῃ μία νέα καὶ δυνατὴ γενεὰ μὲ ἀρχὲς καὶ ἀνατροφὴ καὶ μὲ σεβασμὸ στὴ θρησκεία, τὴν Πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένεια.

Τὸ σπίτι ποὺ ἡ μηχανή του δουλεύει μὲ τάξι, ἔχει εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σπίτι τὸ νοικοκυρεμένο, καὶ στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς φτώχειας του ἔχει τὴν δύναμιν νὰ σταθῇ στὰ ὕψη τῆς ἀποστολῆς του.

Ἡ κοινωνία ἔχει βαθειὰ καταλάβει σήμερα πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς κανονικῆς καὶ πειθαρχημένης λειτουργίας ἑνὸς σπιτιοῦ καὶ γιὰ τὴν ἐπαναφορά του στὸν ἴσιο δρόμο καταβάλλει σοβαρὲς προσπάθειες.

Ἀγωνίζεται μία μεγάλη μερίδα ἐναντίον μιᾶς ἄλλης ποὺ θέλει τὴν χειραφέτησι τῆς γυναίκας ἀπὸ τὴν πιὸ τολμηρή της πλευρά.

Γιατί κι' αὐτὲς ποὺ ζητοῦν τὴν χειραφέτησι τῆς γυναίκας, δὲν φαίνονται ξένες πρὸς τὸ σπίτι. Στὴν πρᾶξι καὶ στὴν οὐσία ὅμως δὲν φαίνεται πάλι δυνατὴ μιὰ τέτοια διπλῆ ὑπόσταση. Δὲν φαίνεται δυνατὸ τὸ νὰ μπορῇ μιὰ γυναῖκα ν' ἀσχολεῖται μὲ τὴν πολιτικὴν ἢ μὲ ἄλλες ἀνδρικὲς ἐνασχολήσεις καὶ ταὐτοχρόνως νἄχῃ στὴ ράχι της ἕνα ὁλόκληρο σπίτι.

Ἡ δουλειὰ τοῦ σπιτιοῦ δὲν γίνεται μὲ μιὰ ἁπλῆ διαταγὴ στὶς ὑπηρέτριες.

Δὲν εἶναι μιὰ τυχαία ἐκτέλεση τυχαίας διαταγῆς, εἶναι διαρκὴς ἐπαγρύπνησις καὶ παρακολούθησις τοῦ κάτι τι ποὺ ἀφορᾷ τὸ σπίτι.

Βέβαια, δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι τὴν γυναῖκα τὴν θεωροῦμε ἀνίκανη σὲ μιὰ ὠφέλιμη δρᾶσι ἔξω ἀπὸ τὸ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΫΜΟΙ

'Ανθάκια πού σᾶς πέταξαν
νωπὰ μισανοιγμένα
Μόλις τὶς πρῶτες πρῶτες σας
σκορπίσατε εὐωδιὲς
ὦ παραγνωρισμένα μου
καὶ καταφρονεμένα
πόσες δὲ μοιάζουνε μὲ σᾶς
ψυχοῦλες καὶ καρδιές.

Πέφτεις ἀπόψε σιγαλὰ
λυπητερὰ ὅλο πέφτεις,
Χειμωνοπωριάτικη βροχή,
δίχως βοὴ ἀστραπή,
Νὰ μὲ πονεῖς περσότερο,
γιατὶ ἀπ' τὴ φύση κλέφτεις
Σὰν ἀπὸ μιὰ περήφανη
καρδιὰ τὴ σιωπή.

Νἄξερες πόσο μοιάζομεν,
ὦ στερεμένη βρύση!
Καθὼς μᾶς τὤγραψε ἡ πικρὴ
κ' ἡ θλιβερή μας τύχη,
Τὰ φύλλα τοῦ πλατάνου σου
τῶν τραγουδιῶν μου οἱ στίχοι
Γίνονται τώρα ἀντίλαλοι
ζωῆς ποὔχαμε ζήσει.

('Από τὰ «Πεπρωμένα») Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΑΔΕΣ

Στὴ μάντρα μέσα τὴν παλιὰ
πρωΐ - πρωΐ πιάνουν δουλιὰ
κάτω ἀπ' τὴν γέρικιαν ἐλιὰ

Χτυποῦν τὰ σύνεργα κι' ἀχοῦνε
καὶ μάρμαρα ἄσπρα πελεκοῦνε,
χαράζουν, κόβουνε, μετροῦνε.

Τῶν ἀματιῶν λάμπει ἡ θωριὰ
κ' ἔχουν στὰ χέρια τὰ βαριὰ
σμίλες, καλέμια καὶ σφυριά.

Σκληρὰ τὰ μάρμαρα χτυπιοῦνται
κι' ἄσπρα κομμάτια ξεπετιοῦνται
ποὺ ἐδῶ κ' ἐκεῖ πέφτουν, σκορπιοῦνται

Ἄσπρη μαζὺ πέφτει κ' ἡ σκόνη
κι' ἄσπροι οἱ τεχνῖτες σὰν τὸ χιόνι
σκολοῦν τὴν ὥρα ποὺ νυχτώνει.

Κι' ἄσπροι προβάλλουν, ἱεροί,
στὴ νύχτα τὴ φανταχτερή,
τῶν πεθαμένων οἱ σταυροί...

Ν. ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ

σπίτι. Κάθε ἄλλο. Ἡ γυναῖκα ἔχει γράψει πάμπολλα τέτοια ἔργα μεγάλα στὸ ἐνεργητικό της. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ, μέχρι τῆς διεστραμμένης ἀντιλήψεως πού ἔχουν οἱ περισσότερες μεταπολεμικὲς γυναῖκες γιὰ τὴν ὕπαρξί τους στὴν κοινωνία, ὑπάρχει μεγάλο κενό.

Καὶ ὅσες ὅμως ἀκόμη ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν μιὰ ἀξιόλογη κοινωνικὴ δρᾶσι, μιὰ πραγματικὴ δρᾶσι, ἦσαν προπαντὸς καλὲς νοικοκυράδες.

Στὴν κατηγορία βέβαια αὐτὴ δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ γυναῖκες πού ἀρέσκονται νὰ εἶναι μέλη κοινωφελῶν σωματείων, π. χ. πρὸς προστασίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς μητρότητος, ἐνῷ αὐτὲς οἱ ἴδιες ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στὶς νταντάδες καὶ στὶς ὑπηρέτριες.

Ὁ μεγαλύτερος κοινωφελὴς ὀργανισμός, διὰ τοῦ ὁποίου μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἀληθινὴ ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ ν' ἀναπτύξῃ ἐξαίρετη δρᾶσι, εἶναι τὸ σπίτι της.

Ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν νεαράν της ἡλικία ἔχει βαρειὰ καθήκοντα. Στὰ πρῶτο της χρόνια, τὰ σχολικά της, πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ κάμῃ γερὸ κορμί, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ νικήσῃ στὸν ἀγῶνα πού σὲ λίγο καιρὸ θὰ πάρῃ μέρος, ὡς σύζυγος καὶ ὡς μητέρα. Πρέπει νὰ κατατοπισθῇ στὴν διοίκησι τοῦ σπιτιοῦ θεωρητικῶς καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν θεωρία, πρακτικὰ πιά, μέσα στὸ ἴδιο της τὸ σπιτικὸ πλάϊ στὴ μητέρα. Σήμερα γιὰ κάθε οἰκιακὴ ἐκδήλωσι ἔχουν γίνει μελέτες σοβαρές, ποὺ ἔχουν καταλήξει σὲ συμπεράσματα πού διδάσκονται εἰδικὰ εἰς τὰ κορίτσια. Ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία, ὑγιεινὴ τῆς οἰκογενείας, διαιτητικὴ καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα μαθήματα μᾶς διδάσκουν τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ δημιουργήσωμεν μιὰ δυνατώτερη γενεά, μιὰ καλύτερη κοινωνία. Μετὰ τὰ σχολικὰ χρόνια ἔρχεται μιὰ ἄλλη ἐποχή, εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἀφετηρία πολλῶν καὶ διαφόρων δρόμων. Τότε χρειάζεται μεγάλη φρόνησις. Τότε πού ἔχομεν ἀνάγκην νὰ διαλέξωμε τὸν δρόμον πού θὰ ἀκολουθήσωμεν. Καὶ ἂν συνεχίσωμεν τὰ πράγματα γιὰ μιὰ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, ἢ τὴν βιοπάλην, ἢ μείνωμεν εἰς τὸ σπίτι, πάντα πρέπει νὰ θυμώμαστε πὼς εἴμαστε γυναῖκες. Πὼς τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀλλάξῃ τὴν ὄψι καὶ πὼς αἱ δυνάμεις μας εἶναι δυνάμεις μιᾶς γυναῖκας καὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντά μας εἶναι τὰ ἰδιάζοντα καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς γυναίκας, πού τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἐξισώσῃ μὲ τὸν ἰσχυρὸ χαρακτῆρα, μὲ τὸ δυνατὸ κορμὶ τοῦ ἀνδρός.

Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὸ κορίτσι χρειάζεται γνῶσιν καὶ φρόνησιν γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διακρίνῃ πού βρίσκεται ὁ προορισμός της. Χρειάζεται ὄνειρα χωρὶς νὰ ὀνειροπαίρνεται, χρειάζεται αἰσθήματα χωρὶς νὰ ὑποτάσσεται στὰ αἰσθήματά της. Τὰ χρειάζεται ὅλα χωρὶς νὰ ἐμπιστεύεται σὲ τίποτα τὸν ἑαυτόν της, τὸν πολύτιμον τὸν ἑαυτόν της, πρὶν πάρῃ φρόνιμα καὶ γνωστικὰ τὴν μεγάλη ἀπόφασι πού θὰ κρίνῃ ὅλην της τὴν ζωήν, πρὶν μπῇ σὲ νέον περιβάλλον ἔξω ἀπὸ τὸ πατρικό της σπίτι, περιβάλλον δικό της πού αὐτὴ θὰ τὸ δημιουργήσῃ, μὲ τὴν δικήν της πιὰ οἰκογένεια, τὰ δικά της τὰ παιδιά, τὸ δικό της τὸ σπιτικό.

Καὶ ὅταν πιὰ περάσῃ καὶ στὸ στάδιον αὐτὸ καὶ γίνῃ καλὴ νοικοκυρά, τοῦτο σημαίνει πὼς ὑπέγραψε τὸ ἱερὸν συμβόλαιον μὲ τὴν Πατρίδα της, δέχτηκε δηλ. αὐτὰ πού ζητεῖ μιὰ Ἐθνικὴ Πατρίδα ἀπὸ μιὰ μητέρα. Δέχτηκε νὰ προσφέρῃ τὴν ὠμορφιὰ καὶ τὰ νειάτα της στὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὅπως ὁ στρατιώτης προσφέρει καὶ τὴν ζωήν του ἀκόμα γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὅτι μποροῦν αἱ μητέρες νὰ προσφέρουν, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προσφέρῃ. Αὐτὲς εἶναι τὸ πρῶτο, τὸ μεγάλο σχολειὸ τῶν βλασταριῶν πού σὲ λίγα χρόνια θὰ τὰ παραδώσουν στὸ Ἐθνικὸν Κράτος γιὰ νὰ τὰ τελειοποιήσει. Ἀλλοίμονον σὲ ἕνα Κράτος πού αἱ μητέρες παραδίδουν ἀπείθαρχους βλαστούς. Καὶ χαρὰ στὸ Κράτος ἐκεῖνο πού παίρνει ἀπὸ τὴν μάννα παιδιὰ πού γνώρισαν τὴν στοργὴν σὲ ἴδιο βαθμὸ μὲ τὴν οἰκογενειακὴν αὐστηρότητα καὶ πειθαρχία.

Τέτοια Ἔθνη μὲ τέτοια καλοαναθρεμμένα παιδιὰ δὲν πεθαίνουν.

Τέτοιες νοικοκυράδες σᾶς θέλει τὸ σημερινὸν Κράτος, Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες, τέτοιες προσπαθεῖ νὰ σᾶς δημιουργήσῃ.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ἂς τὸ ἐννοήσωμεν καὶ ἂς τὸ βοηθήσωμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις, ἀφοῦ μᾶς δίνει τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ δημιουργήσωμεν τὴν ἰδικήν μας εὐτυχίαν.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

5ον
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Κακία, πόνος, θάνατος, εἶπε μὲ πόνο. Ἔξαφνα ὅμως ἡ μορφή της ἐφωτίστηκε καὶ ἐπρόσθεσε: Καὶ χαρά! ὤ! βέβαια! καὶ χαρά!

Εἶχε θυμηθῆ τὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι, ποὺ καθὼς περιπλανότανε μὲ τὴ Μάγια τὴ μέλισσα, εἶχε συναντήσει τὴ νύχτα ἐκείνη! Καὶ καθὼς ἦταν ἕτοιμη νὰ παρηγορηθῇ ἀκούστηκε πάλι ὁ θρῆνος τῆς βελανιδιᾶς καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα ἔγειρε πάλι κάτω τὸ κεφάλι της.

Ἡ Χουκού, βέβαια ἡ Χουκοὺ θὰ τῆς τὰ πῆ ὅλα. Τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς αὐτὴ μονάχα εἶνε σὲ θέση νὰ τῆς τὰ ἐξηγήση.

Ο ΝΤΕΛΗΣ

Καθὼς μόλις ρόδιζε ἡ ἀνατολή—ἕνα πρωΐ—πριχοῦ βγῆ ὁ ἥλιος, ὁ Σκαντζόχοιρος ὁ Ντελῆς ἐφάνηκε νάρχεται ἀπὸ μακρυά! Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του σὰν ἔφτασε στὸ ξέφωτο καὶ κατσουφιασμένος ἄρχισε νὰ ψάχνη νὰ βρῆ κάπου καμμιὰ γωνιὰ γιὰ νὰ κοιμηθῆ, μὰ τέτοια ποὺ νὰ μὴν τὸν βρῆ ὁ ἥλιος σὰν θἄβγαινε στὴν ἀνατολή. Γιατί ξέρετε πὼς οἱ σκαντζόχοιροι δὲν τοὺς ἀρέση καὶ πολὺ ὁ ἥλιος.

Ἦταν ἀκόμα πρωῒ καὶ δὲν εἶχαν ξυπνήσει τὰ πουλιὰ καὶ τὰ λουλούδια· γι' αὐτὸ ὁ σκαντζόχοιρος δὲν εἶχε δῆ κανένα. Ἐπειδὴ ὁ Ντελῆς δὲν ἦτανε ἀγαπητὸς σὲ κανένα. Ἀλλοιῶς κονσέρτο ὁλόκληρο θἄκουες ἀπὸ φωνὲς καὶ οὐρλιάσματα.

Γιατὶ ὅποιο ζῶο πέφτει στὰ δόντια του τὸ κατασπαράζει. Καὶ φυσικὰ γι' αὐτὸ κανένα δὲν τὸν θέλει. Ὅμως καὶ ἄλλη ἀφορμὴ ποὺ τὸν συχαίνουνται εἶναι γιατὶ στὸ κυνῆγι βγαίνει μόλις σουρουπώσει κι' αὐτὸ εἶναι κάτι τι φοβερό. Καθὼς παραμονεύει ἀκίνητος μέσ' στὰ χόρτα μοιάζει σὰν ἕνα σβῶλο χῶμα· καὶ τὰ καϋμένα τὰ ποντίκια εἶναι ἀδύνατο νὰ τὴ γλυτώσουν.

Καὶ τὸ τρομερώτερο πὼς κανένας δὲν τὸν πιάνει ἅμα πάει νὰ τρέξη. Τόση τρομάρα πιάνει μερικὰ ζῶα ἅμα τὸν δοῦν νὰ χυμάει ἔτσι ποὺ παραλοῦνε ἀπὸ τὸ φόβο τους.

Ἔρριξε λοιπὸν μιὰ ματιὰ γύρω του ὁ Ντελῆς καὶ ὕστερα κατέβηκε ὡς τὸ ποταμάκι, ἤπιε λίγο νερὸ καὶ σήκωσε τὸ μοῦτρο του πρὸς τὸν οὐρανό. Ἀσφαλῶς θἄκανε σήμερα πολλὴ ζέστη. Νὰ ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὴ φλαμουριὰ θἆνε περίφημα. Ποιὸς ξέρει ἐκεῖ μπορεῖ νἄβρισκε καὶ καμμιὰ ποντικοφωλιὰ γιὰ νὰ δειπνήση.

Καιρὸς εἶναι ὅμως πιὰ νὰ σᾶς πῶ πὼς ὁ Ντελῆς βρέθηκε δῶθε γιατὶ τὰ εἶχε χαλάσει μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Ἔτσι χωρὶς λόγο ὁ πατέρας του ἕνα βράδυ, τοὺς εἶπε πώς, ὁ τόπος ἐστένεψε καὶ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ θρέψη τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς γονεῖς του καὶ γιὰ παράδειγμα ἔφερε τὸ Ντελῆ ποὺ κάθε μέρα δὲν τοῦ φτάνανε νὰ φάη δέκα ποντίκια. Ἔπρεπε, εἶπε, ὁ Ντελῆς νὰ πάη σὲ ἄλλο μέρος τοῦ δάσους καὶ κεῖ νὰ φροντίση νὰ ζήση.

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ πῆρε κατάκαρδα ὁ Ντελῆς καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ σηκώθηκε καὶ ἔδωκε τῶν ματιῶν του. Ὁ σκαντζόχοιρος ὅμως δὲν βρίσκει εὔκολα σπίτι. Ὕστερα ὁ Ντελῆς εἶχε βάλει στὸ νοῦ του καὶ νὰ παντρευτῆ καὶ ἔτσι ἔπρεπε νὰ ψάχνη καὶ γιὰ νύφη καὶ γιὰ σπίτι.

Ὁ ἥλιος εἶχε πιὰ ψηλώσει καὶ ὁ Ντελῆς τράβηξε γιὰ τὴ φλαμουριὰ καὶ μαζὶ σκεπτότανε πὼς τὸ μέρος αὐτὸ ἀσφαλῶς θἄχε καὶ καλὸ κυνῆγι. Χασμουρήθηκε λίγο καὶ ὕστερα ἔγινε κουβάρι κάτω ἀπὸ τὶς ρίζες τῶν χόρτων ποὺ ἁπλωνότανε μπροστά του. Ἄξαφνα ὅμως ἐπετάχτηκε τρομαγμένος. Στὰ μούσκλα πάνω εἶδε ἕνα τυφλωτικὸ φῶς. Ἀσφαλῶς δὲν ἦτανε ὁ ἥλιος γιατὶ δὲν μποροῦσαν οἱ ἀχτίνες του νὰ περάσουν τὴν πυκνότατη ἐκείνη σκιά. Μὰ οὔτε κολοφωτιὲς μποροῦσε νἆναι ἀφοῦ αὐτὲς βγαίνουν μοναχὰ τὴ νύχτα. Φαίνεται θὰ ἦσαν παληόξυλα ποὺ σάπιζαν καὶ πολλὲς φορὲς εἶδε τέτοια νὰ φωσφορίζουν στὰ βαλτοτόπια.

Ἐγλύστρησε τότε πίσω ἀπὸ μιὰ ρίζα ἀνάμεσα στὶς φτέρες καὶ κύτταξε μὲ προσοχὴ τὸ βαθὺ σπήλαιο ἀπ' ὅπου ἐρχότανε τὸ φῶς.

Εἶδε τότε πλαγιασμένο ἕνα πλᾶσμα λαμπρό, τὸ μικρὸ σῶμα του καὶ τὶς ξανθὲς μπουκλίτσες καὶ γύρω του νὰ ξεχύνεται ἕνα λευκὸ φῶς.

Ὁ Ντελῆς ἔμεινε ἔκπληκτος καὶ δειλὰ ἐπλησίασε τὴν Νεράϊδα καὶ τὴν ἐρώτησε:

— Μήπως τυχὸν σᾶς ἐνοχλῶ;

— Ἄ! ὄχι μεῖνε, εἶπε, ἡ Νεράϊδα, καὶ σηκώθηκε ἀμέσως. Μοῦ φαίνεται ἂν δὲν κάνω λάθος ἡ ἀφεντιά σου εἶσαι ὁ Σκαντζόχοιρος καὶ μάλιστα ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραιότερους.

— Ἄ! μπᾶ, εἶπε ὁ Ντελῆς, ὁ Θεὸς νὰ φυλάη ...εἶμαι κι' ἐγὼ ἕνας σκαντζόχοιρος σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ ἂν ὁρίζετε μπορεῖτε θαυμάσια νὰ μοῦ πεῖτε νὰ φύγω ἀμέσως.

— Μπᾶ εἶσαι λοιπὸν τόσο βιαστικός; Γιὰ κύττα πόσο εὐχάριστα εἶναι δῶ πέρα. Κι' ὡς φαίνεται θἄχουμε καὶ ὡραία ἡμέρα σήμερα. Δὲν ἔρχεσαι νὰ πᾶμε μαζὶ ὡς τὸ ποταμάκι; Καὶ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ μιλᾶς στὸν ἑνικό...ἐγὼ βλέπεις δὲν εἶμαι παρὰ μιὰ Νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν.

—Ἄ! ἀλήθεια; εἶπε ὁ Ντελῆς. Μὰ γιὰ μένα αὐτὸ θἆναι μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστηση. Ὥστε θέλετε νὰ πᾶμε μαζὶ περίπατο; Μὰ αὐτὸ εἶναι ἔκτακτο! Τί νὰ σᾶς πῶ, ἐμένα ξέρετε συνήθως δὲ μ' ἀγαποῦν. Τί ἄλλο εἶμαι παρὰ ἕνας φουκαρᾶς σκαντζόχοιρος!

Ὁ Ντελῆς βέβαια κάτι ἄλλο εἶχε στὸ νοῦ του νὰ πῆ, ἀλλὰ καθὼς εἶδε τὴν μικρὴ Νεράϊδα τὰ εἶχε χάσει, τώρα μάλιστα ποὺ εἶχε ἀνοίξει τὶς δυὸ μικρὲς κάτασπρες φτεροῦγες της ποὺ ἔλαμπαν σὰν τὸ χιόνι.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσες,

Ἀναλαμβάνουσα τὰ καθήκοντά μου, ὡς Ὑποδιοικητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν, μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπ' αὐτά, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φέρω εἰς πέρας τὸ ἔργον μου βασιζομένη εἰς τὴν ἁρμονικήν μου συνεργασίαν μετὰ τῶν βαθμοφόρων καὶ Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ ἀνέθεσε σὲ ὅλες μας ὡρισμένα καθήκοντα, ὡρισμένας ὑποχρεώσεις. Ἐχάραξε τὴν ἀποστολήν μας, ἡ ὁποία προϋποθέτει τὰ ἑξῆς:

α) Πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ, τὸν ΑΡΧΗΓΟΝ καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν δημιουργηθὲν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

β) Συνειδητὴν καὶ αὐστηρὰν πειθαρχίαν εἰς ὅλους τοὺς ἱεραρχικῶς ἀνωτέρους μας.

γ) Ἁρμονικὴν συνεργασίαν τῶν βαθμοφόρων μετὰ τῶν Φαλαγγιτισσῶν.

δ) Ἀλληλεγγύην τόσον ἐντὸς τῆς Ὀργανώσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν μεταξύ μας.

Γιὰ τὴν ἐπιδίωξιν ὅλων αὐτῶν πρέπει νὰ ἀποβάλλωμεν τὶς συνήθειες, τὶς ὁποίες εἴχαμε κατὰ τὸ παρελθόν, τὶς μικροφιλοδοξίες, τὶς ἀτομικές μας ἐπιδιώξεις καὶ τὶς μεμψιμοιρίες καὶ νὰ καταστῶμεν ὑποδειγματικὰ μέλη τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκομεν. Ἂς ἀναπτυχθῇ μεταξύ μας ἡ ἀκριβὴς ἀντίληψις τῶν ὑποχρεώσεών μας καὶ ἂς ἔχωμε ἕτοιμο τὸν ἑαυτό μας, γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ παρουσιασθοῦν στὸ δρόμο μας.

Ἡ πίστις, ἡ πειθαρχία καὶ ἡ αὐτοπεποίθησις πρέπει νὰ καλλιεργηθοῦν στὶς ψυχές μας, ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν μαχητικήν μας κατάρτισιν.

Ὅταν προχωροῦμε στὸ ἔργο μας μὲ θάρρος καὶ μὲ σύνεσιν ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τῶν ἱεραρχικῶς ἀνωτέρων μας, θὰ γίνωμε ἀντάξιες τῶν προσδοκιῶν τοῦ ΑΡΧΗΓΟΥ καὶ θὰ συντελέσωμεν καὶ μεῖς εἰς τὴν ἑδραίωσι τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὴν ἐπικράτησι τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Η ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Σκεφθήκατε ποτὲ τί θὰ ἦτανε ἡ ζωὴ χωρὶς τὸ γέλιο; Δὲν νομίζετε ὅτι θὰ παρουσίαζε τὴν ὄψι ἑνὸς ἀπεράντου νεκροταφείου;

Ἐγὼ τοὐλάχιστον πιστεύω, πὼς δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ζήσω χωρὶς αὐτό...

Καὶ εἶναι ἄπειρες οἱ φορὲς στὴν ζωή μας ποὺ γελᾶμε, ὄχι μόνον ὅταν εἴμαστε εὐχαριστημένες, ἀλλὰ γελᾶμε πολλὲς φορὲς κι' ἂς ἔχουμε μιὰ βαθειὰ λύπη, γελᾶμε κι' ὅταν δὲν ἔχουμε τὴν δύναμι νὰ κλάψουμε...

Τὸ γέλιο, δὲν εἶναι μόνον ἔνδειξις χαρᾶς. Πολλὲς φορὲς εἶναι χειρότερο ἀπὸ κλᾶμα, κάτω ἀπὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ κρύβεται ὁλόκληρη τραγῳδία.

Καὶ ὅμως, μὲ πόση εὐχαρίστηση ἀντικρύζουμε ἕνα χαμογελαστὸ προσωπάκι ἀπὸ ἕνα κατσούφικο ποὺ μᾶς θυμίζει συννεφιασμένον οὐρανὸ ἕτοιμο νὰ ξεσπάσῃ σὲ θύελλα;

Δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε πῶς κάτω ἀπὸ μιὰ χαρωπὴ φυσιογνωμία, κρύβεται μία διεστραμμένη ψυχή, ὅπως δὲν θέλουμε νὰ πιστέψωμε πὼς κάτω ἀπὸ μιὰ δύστροπη καὶ ἀγέλαστη ὄψι κρύβεται ἕνας ἄγγελος.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σοφοὶ ἐκεῖνοι πρόγονοι μας ποὺ συνήθιζαν νὰ ἐκφράζουν σὲ δυὸ λόγια τὶς σκέψεις των ἔλεγαν: «Οἷα ἡ μορφὴ τοιάδε καὶ ἡ ψυχή».

Καὶ δὲν εἶχαν ἄδικο.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν καλαισθητικὴ πλευρά, τὸ γέλιο παίζει σπουδαῖο ρόλο καὶ στὴν ὑγεία μας. Μὲ τὸ γέλιο ἀποφεύγουμε τὴν νευρασθένεια καὶ τὸν ἀπαίσιο πεσσιμισμό.

Γι' αὐτὸ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐργάζονται καὶ κουράζονται γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν εὐχάριστες ὧρες.

Πόση εὐχαρίστησι δὲν νοιώθουμε ὅταν κουρασμένες ἀπὸ τὴν πολύωρο ἐργασία, στενοχωρημένες πολλὲς φορές, ἀρχίζουμε καὶ διαβάζουμε μία σάτυρα, ἕνα εὐθυμογράφημα, ἕνα ἀνέκδοτο;

Ξεχνᾶμε ὅλες τὶς σκοτοῦρες τῆς ἡμέρας μέσα σὲ δυὸ γραμμὲς καὶ ξένοιαστες γελᾶμε. Ἕνα διασκεδαστικὸ φίλμ, μιὰ ὀπερέττα, μιὰ κωμῳδία, πόση χαρὰ δὲν μᾶς δίνουν;

Ὄχι μόνον τώρα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρχαν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα ἦτο νὰ κάνουν διαφόρους μορφασμούς, κωμικοὺς χορούς, νὰ προκαλοῦν δηλαδὴ τὰ γέλια, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπληρώνοντο ἀρκετὰ ἀπὸ τοὺς πλουσίους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἦσαν οἱ λεγόμενοι «γελωτοποιοί». Δὲν λέω βέβαια νὰ πιστεύετε πὼς πρέπει διαρκῶς καὶ ὅλες τὶς ὧρες νὰ γελᾶμε. Ὄχι! ποτὲ ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον! Θέλω ὅμως νὰ πῶ, πὼς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀφίνουμε κάθε εὐκαιρία ποὺ μᾶς παρουσιάζεται νὰ φεύγῃ...

Ὄχι! γιατὶ κάτι ποὺ ἔχουμε τώρα δὲν εἴμαστε βέβαιοι ἂν τὸ ἔχωμε καὶ σὲ λίγο. Ὁ χρόνος φεύγει τόσο γρήγορα, οἱ εὐκαιρίες περνοῦν: «Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί».

Ἂς μὴν ἀφίνουμε ποτὲ τὶς εὐκαιρίες νὰ χάνουνται καὶ πρὸ παντός, ἂς μὴν παίρνουμε ποτὲ τὴν ζωὴ ἀπὸ τὴν τραγική της πλευρά, ἀλλὰ πάντα ἀπὸ τὴν εὔθυμη. Κι' ἂς εἴμαστε βέβαιοι πὼς ὁ τροχὸς τῆς ζωῆς γυρίζει, τί σημασία ἔχει ἂν σήμερα μᾶς ἔρχεται φορτωμένη μὲ μιζέρια καὶ λύπες, ἀφοῦ μᾶς ἐπιφυλάττει μιὰ χαρούμενη αὔριο.

Τὸ γέλιο γλυκαίνει καὶ τὸν μεγαλύτερο πόνο.

Τὸ γέλιο, ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ, ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς.

Γελᾶτε, λοιπόν, ἀγαπημένες μου, καὶ ἂς μὴ σᾶς φοβίζει διόλου ἡ ζωὴ μὲ τὰ καπρίτσια της.

ΤΖΑΘΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης ζητῶν πληροφορίας παρὰ σκαπανέως κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετὰ τῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων εἰς τὴν ἐξέδραν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῶν ἀθλητῶν κατὰ τοὺς ποδηλατικοὺς ἀγῶνας, ἐνῷ ὁμιλεῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἡ Διοικήτρια Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἡ ὑπασπίστρια αὐτῆς εἰς τὸ Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ.

Φαλαγγῖται Λεβαδείας πορευόμενοι πρὸς τὴν παραλίαν Διστόμου κατά τινα ἐκδρομήν.

Οἱ ποδηλάται τῆς Ε.Ο.Ν. ὁρκιζόμενοι τὸν ἀθλητικὸν ὅρκον πρὸ τῆς ἐκκινήσεως κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς 6 Ν)βρίου.

ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ,,

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας ἐν μέσῳ Φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν τοῦ 14ου ὑποτομέως τῆς Υ.Θ.Α. μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. Πέττας πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἅγιος Γεώργιος», μετὰ τὴν τελετήν.

Οἱ ποδηλατοδρόμοι κατὰ τὴν διαδρομὴν κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς 6 Νοεμβρίου.

Ὁ πρῶτος δημιουργηθεὶς πυρὴν τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Χίου.

Συγκέντρωσις ἐν Φλωρίνῃ κατὰ διάλεξιν διαφωτίσεως ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ Ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔπειτα, τὸ συναισθηματικὸ αὐτὸ Ἑλληνόπουλο τὸ ἐξεμεταλλεύθησαν κατὰ τὸν εἰδεχθέστερον τρόπον. Ἄνθρωποι πεπωρωμένοι, στερούμενοι παντὸς ἀνθρωπίνου συναισθηματισμοῦ, ἐγνώριζον ἐν τούτοις νὰ ἐκμεταλλεύωνται μὲ ἀκρίβειαν τοὺς συναισθηματισμοὺς καὶ τοὺς ἰδεολογισμοὺς τῶν ὀργάνων των, χάριν τῶν ἐγκληματικῶν σκοπῶν των. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, εἰς παρῳχημένας ἐποχάς, θὰ ἀπετέλουν ἁπλῶς μίαν κοινὴν σπεῖραν κακοποιῶν, ὠθούμενοι εἰς τοῦτο ἀπὸ τὰς ἐγκληματικὰς φύσεις των, εὗρον εἰς τοὺς χρόνους τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀναρχίας καὶ συγχύσεως, τρόπους νὰ καλύψουν τὰς εἰδεχθεῖς μορφάς των καὶ τὰς κακοποιοὺς πράξεις των, τὰς ὁποίας οὕτως ἢ ἄλλως θὰ ἔπραττον—ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς «κομμουνιστικῆς ἐπανάστασης»!! Οἱ κακοποιοὶ αὐτοί, ὡς ἐκ συνθήματος συνεσωματώθησαν ἐν τῷ ἅμα, συγκεντρωθέντες ἐπὶ ταὐτὸ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Χώρας, καὶ συνέπηξαν τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος,—τοιούτους ἐπεθύμει ἀνθρώπους καὶ ἡ Γ' Διεθνής, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀνθρωποσωτηρίου ἔργου των! Ὁ Π., ἀμνὸς ἐν μέσῳ λύκων—καὶ πόσοι ἄλλοι Π. δὲν περισυνελέγησαν—ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὸν λύκον· τὸν παρέστησεν· ἀλλὰ κατεφαγώθη, κατερρακώθη, κατεσπιλώθη, ἀπωλέσθη. Καὶ ὅταν τὸ ἠννόησεν, ἀντελήφθη ἐπίσης ὅτι εὑρίσκετο μέσα εἰς μίαν βαραθρώδη παγίδα, εἰς τὰ χείλη τῆς ὁποίας ἵστατο φρουρὸς φύλαξ τῶν αἰωνίων κατέργων του ἡ χειροτέρα μορφὴ τῆς κακίας, ὁ ἐκβιασμός! Τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν κακοποιοῦ ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι ὁ ἐκβιασμός! Καὶ ὁ Π. εὑρέθη, τὸ ἀντελήφθη ἐν τέλει, εἰς χεῖρας τῶν χειροτέρων κακοποιῶν. Ἀσυγκίνητοι ἵσταντο πρὸ τοῦ τραγικοῦ θεάματος τραγικῆς ζωῆς, μιᾶς νεαρᾶς ὑπάρξεως Ἑλληνικῆς. Ὁ ἐκβιασμὸς τὸν ἐξαπέστειλεν ἔξω τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ ἔγκλημα. Ὁ ἐκβιασμὸς ἔρριψε τὴν νεαρὰν ὕπαρξίν του, συνηθισμένην εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὰς ὁμιχλώδεις καὶ παγερὰς ἐκτάσεις τῆς χώρας τῶν ἄρκτων! Ὁ ἐκβιασμός, συνοδευόμενος τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ ἀπὸ δόσεις σαδισμοῦ, τὸν ἐπανέστρεψεν εἰς τὴν Χώραν του μετὰ πενταετίαν ὁλόκληρον. Ὁ ἐκβιασμὸς τὸν ἠνάγκαζε καὶ ἐν τῇ χώρᾳ του διαβιῶν, νὰ μὴ τολμᾷ νὰ ἐξέρχεται μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ὁ ἐκβιασμὸς τὸν κατήντησεν ἕνα αὐτόματον μηχάνημα κινούμενο κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ αὐθέντου του! Ὁ Π., ὁ ὁποῖος ἔκαμεν ὅ,τι ἔκαμε, πιστεύσας εἰς τὰς ἀνθρωπιστικὰς ἐξαγγελίας, εὑρέθη θῦμα τῆς ἀπανθρωποτέρας τῶν τυραννιῶν. Οὔτε ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ ποτὲ τὸ μέγεθός της, ἀνθρώπινη φαντασία. Καὶ ὅμως αὐτὸς τὴν ὑφίστατο. Τί ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ; Νὰ παραδοθῇ; Πῶς; Ποῦ τόση δύναμις θελήσεως; Τοῦ ἀπεστράγγισαν καὶ βούλησιν, καὶ θέλησιν καὶ σκέψιν καὶ ἀποφασιστικότητα. Τίποτε τὸ ἀνθρώπινον δὲν τοῦ ἄφησαν ἐντός του. Ὑλισμὸς δὲν εἶναι αὐτός; Ὑλισμὸν δὲν ἤθελεν ὁ Π.; Ὑλισμὸν ἔλαβεν! Μὰ δὲν ἠννόει τὸν ὑλισμὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μὰ δὲν τοῦ τὸν παρέστησαν ἔτσι, μὰ δὲν τοῦ ὡμίλησαν ποτὲ περὶ μαρτυρίων, βασάνων, τυραννιῶν... Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὸς εἶναι, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποί του!! Κλέπτης, πλαστογράφος, κομμουνιστής, ἢ μᾶλλον κομμουνιστής, κλέπτης, πλαστογράφος, ὁ Ι. Π. συλλαμβάνεται τὴν 5ην Αὐγούστου, ὡς Νῖκος Ἀντωνίου. Ἡ τραγῳδία εἰς τὸ τέλος της. Μία σκηνὴ ἀκόμη καὶ ἡ αὐλαία πίπτει. Τὴν σκηνὴν αὐτὴν τὴν συνέγραψεν ἡ γραφὶς ἡ ἐκδηλοῦσα τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἡ δηλοῦσα τὰ πατρικὰ αἰσθήματα πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Ἰωάν. Μεταξᾶ. Σκηνὴ Ἑλληνική, καθαρῶς Ἑλληνική, Ἑλληνοχριστιανική. Τὴν ἐγνωρίσαμεν ἀνωτέρω.

Γ'. ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι, τὸν Μάρτιον τοῦ 1936, ὀλίγους δηλαδὴ μῆνας πρὸ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου, μία σημαντικὴ εἰς δυναμικότητα ὁμὰς νέων, ἀντιταχθεῖσα καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς εἰσορμήσεως εἰς τὰς τάξεις τῶν νέων καὶ τῆς κομματικῆς παραλυσίας, ἀδιαφορίας καὶ ἀδυναμίας, μὴ ἔχουσα δὲ οὐδαμόθεν ἀκτῖνα φωτός, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ προσέβλεπε δι' ἐλπίδος, ἐτόλμησε νὰ ὀχλήσῃ τὸ Σεπτὸν Πρόσωπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας, δι' ἐμπεριστατωμένου ὑπομνήματός της, ὅπερ συνέγραψε μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ μὲ ὅλον τὸν πόνον της. Τῆς ὁμάδος αὐτῆς ἐξαιρετικῶς ἐπίλεκτον καθοδηγητικὸν μέλος ἦτο καὶ ὁ ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας τιμηθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος. Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐκείνῳ, τῷ συνταχθέντι ἐπειγόντως καὶ εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὥρας, ἀνεφέροντο καὶ ὡρισμέναι περικοπαί, αἵτινες μεταφερόμεναι ἐνταῦθα, ἔχουν τὴν ἐπικαιρότητά των, ὡς ἀποδίδουσαι ἀπολύτως τὰς εὐθύνας, ἃς εἶχε τὸ μακαρίᾳ τῇ λήξει κομματικὸν κράτος, εἰς τὴν ὡς ἄνω διαμορφωθεῖσαν οἰκτρὰν κατάστασιν.

Ἔγραφε λοιπὸν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐκείνῳ ἡ ὁμὰς ἐκείνη τῶν μαχητικῶν Ἐθνικοφρόνων νέων:

«...Ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, γνωρίζει ὅσον ὀλίγαι τάξεις τὸ οἰκτρὸν κατάντημα, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ Ἔθνος ἐκ περιστάσεων καὶ γεγονότων, τὰ ὁποῖα δὲν θέλομεν ἐνταῦθα νὰ παραθέσωμεν...Καὶ γνωρίζει ἀκόμη ὅτι ὁλόκληρος ἡ Νεολαία τοῦ Ἔθνους ἔχει ἐγκαταλειφθῆ κατὰ τὸν ἐγκληματικώτερον τρόπον ἀπὸ τὸ ὑπεύθυνον Κράτος, τὰς ὑπευθύνους Ἀρχάς, μόνη, ἀπροστάτευτος, χωρὶς καμμίαν θετικὴν καθοδήγησιν, ἐνίσχυσιν ἠθικήν, ὑλικήν, χωρὶς κανὲν προστατευτικὸν μέτρον, ἀπολύτως κανέν».

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενον)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλοι ὅσοι ἔμειναν δηλ. ὁ Ἐρνέστος, ὁ Φραγκῖσκος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζερμὰτ καὶ ἡ Τζέννυ δὲν ἔπαψαν νὰ τοὺς παρακολουθοῦν ὅσο φαινόντουσαν μὲ τὰ κιάλια, καὶ τότε μονάχα γύρισαν στὸ Φάλσεγχάϊμ ὅταν τοὺς εἶδαν νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας.

Σὰν ἔφτασαν μπροστὰ στὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία ἔστριψαν γιὰ τὸ ἀντικρυνὸ ἀκρογιάλι. Ἔτσι ἂν παρουσιαζότανε ξαφνικὰ καμμιὰ βάρκα τοῦ πλοίου θὰ κρυβότανε πίσω ἀπὸ τοὺς βράχους καὶ θᾶμεναν ἀθέατοι, ἐνῷ αὐτοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ βλέπουν.

Δυὸ ὁλόκληρες ὧρες ἔκαμαν νὰ φτάσουν στὸ ἀκρωτῆρι, ποὺ ἀπεῖχε περίπου δυὸ λεῦγες. Τὸ ἐλαφρὸ βορειαδάκι ποὺ φυσοῦσε δὲν τοὺς ἐχρησίμευε γιὰ τὸ πανί· στὸ τρέξιμο ὅμως τοῦ καγιὰκ βοηθοῦσε πολὺ τὸ ρεῦμα.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ βρῆκε καταφύγιο στὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας ἡ οἰκογένεια Ζερμὰτ τώρα μονάχα πρώτη φορὰ θὰ περνοῦσαν τὸ ἀκρωτῆρι ἐκεῖνο.

Ἀ! ἦταν μεγάλη ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὸ Ἀκρωτῆρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδος στὸ βορειοδυτικὸ μέρος. Τὸ ἀνατολικὸ αὐτὸ μέρος τῆς Νέας Ἐλβετίας ἐπαρουσίαζε μεγάλη τραχύτητα. Ἡ παραλία ἦταν σπαρμένη ἀπὸ μεγάλους ἀμμολόφους καὶ μαύρους βράχους καὶ σκοπέλους σὰν ἁπλωνότανε σὲ ἑκατοντάδες ὀργιὲς πέρα ἀπὸ τὸ ἀκρωτῆρι. Καὶ ἐδῶ ἡ θάλασσα ἦταν πάντα τρικυμισμένη καὶ ντυποῦσε στοὺς βράχους ἄγρια.

Σὰν πέρασε τὸ καγιὰκ καὶ τὸν τελευταῖο βράχο ὁ Φρὶτς καὶ ὁ Τζὰκ εἶδαν πιὰ τὴ δυτικὴ παραλία. Ἴσια σχεδὸν ἐκατέβαινε ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότο καὶ ἔβανε σύνορο σ' αὐτὸ τὸ μέρος στὴν Νέα Ἐλβετία. Γι' αὐτὸ ἂν δὲν ἤτανε νησί, ἀπὸ δῶ ἀπὸ τὸ Νότιο μέρος της, ἡ γῆ αὐτὴ θὰ ἐσυγκοινωνοῦσε μὲ καμμιὰ ἤπειρο.

Ἐπροχωροῦσε ὡς τόσο τὸ καγιὰκ προφυλακτικὰ ἀνάμεσα στοὺς βράχους τῆς παραλίας ἔτσι ποὺ θᾶταν δύσκολο νὰ τὸ ἰδῇ κανεὶς ἀπὸ μακρυά.

Ἐκεῖ στὸ βάθος καὶ σὲ ἀπόσταση μιᾶς λεύγας ἐφάνηκε τότε ἀραγμένο ἕνα μεγάλο καράβι τρικάταρτο. Εἶχαν βγάλει τὶς κεραῖες του γιὰ νὰ τὶς ἐπισκευάσουν· φαίνεται, καὶ στὴν ἀμμουδιὰ ἀντίκρυ ἐφάνηκαν μερικὲς σκηνὲς στημένες.

Ἐπλησίασε τότε ἀκόμη τὸ καγιὰκ ὡς μισὸ μίλι περίπου. Ἔτσι τὸ εἶδαν ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ τοῦ ἔκαμαν σινιάλα. Ὁ Τζὰκ καὶ ὁ Φρὶτς τότε ἐξήγησαν τὰ σημεῖα αὐτὰ ὡς φιλικὰ καὶ ἐσίμωσαν ἀκόμη πιὸ πολύ. Καθὼς ἐφαινότανε ἀπὸ τὸ πλοῖο τοὺς πῆραν γιὰ ἰθαγενεῖς. Γιὰ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀμφιβολία. Σ' ἕνα κατάρτι ἐκυμάτιζε ἡ βρεττανικὴ σημαία. Ἦταν ἕνα ἀγγλικὸ πολεμικὸ πλοῖο — μιὰ κορβέττα μὲ δέκα κανόνια.

Ὥστε μποροῦν πλένοντας τὰ πρόσωπά τους νὰ ξεμουντζουρωθοῦν καὶ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸν κυβερνήτη αὐτῆς τῆς κορβέττας.

Ὁ Τζὰκ ἦταν τῆς γνώμης αὐτῆς, ὄχι ὅμως καὶ ὁ Φρίτς. Γιατὶ εἶχαν δώσει τὸ λόγο τους πὼς θὰ γύριζαν στὸ Φαλσεγχάϊμ εὐθὺς ὡς ἔβλεπαν τὸ πλοῖο καὶ ἐμάθαιναν τὴν ἐθνικότητά του καθὼς καὶ τὴ θέσι ποὺ ἦταν ἀραγμένο. Ἀ! ὁ Φρὶτς ἐννοοῦσε νὰ τηρήσουν τὴν ὑπόσχεσή τους. Γι' αὐτὸ τὸ καγιὰκ γύρισε κατὰ τὸ βοριᾶ καὶ ὕστερα ἀπὸ δυόμισῃ ὧρες ἐμπῆκε πάλι μέσα στὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας.

Γ'.

Ὁ «Ξιφίας» ἤτανε μιὰ μικρὴ κορβέττα μὲ δέκα κανόνια, ὅπως εἴπαμε, ὑπὸ ἀγγλικὴ σημαία καὶ ταξείδευε τότε ἀπὸ τὸ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας στὸ Ἀκρωτῆρι τῆς Καλῆς Ἐλπίδος. Κυβερνήτης ἦταν ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλεστων καὶ εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἑξῆντα ἄνδρες. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα βέβαια, δὲν παίρνουν ἐπιβάτες, μὰ ὁ «Ξιφίας» εἶχε πάρει τὴν ἄδεια νὰ ἐπιβιβάσῃ μιὰ ἀγγλικὴ οἰκογένεια, ποὺ ὁ ἀρχηγός της ἤθελε νὰ γυρίσῃ στὴν Εὐρώπη γιὰ λόγους ὑγείας. Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Οὐόλστων, μηχανικό, τὴ Μέρρυ Οὐόλστων, τὴ γυναῖκά του, καὶ τὶς δυό του κόρες, τὴν Ἄννα δέκα ἑπτὰ χρονῶν καὶ τὴν Ντόλλη δέκα τεσσάρων.

Εἶχαν καὶ ἕνα γυιό, τὸν Τζέϊμς Οὐόλστων, μὰ τότε ἔμενε μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του στὸ Καπτάουν. Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1816, ἔξη βδομάδες προτήτερα, ὁ «Ξιφίας» εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Σίδνεϋ κι' ἀφοῦ πέρασε ὅλη τὴ νότια παραλία τῆς Αὐστραλίας ἔβαλε πλώρη πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ Ναυαρχείου, στὸ ταξεῖδι αὐτὸ ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλεστων ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἔρευνα στὰ μέρη αὐτὰ μὴ τυχὸν ὑπῆρχαν πουθενά, εἴτε στὴ Δυτικὴ ἀκτὴ τῆς Αὐστραλίας, εἴτε στὰ γύρω νησιά, ναυαγοὶ τῆς «Δορκάδος». Δὲν εἶχε παρθῆ καμμιὰ εἴδηση γιὰ τὸ πλοῖο αὐτὸ τώρα καὶ τριάντα μῆνες. Καὶ ἀκριβῶς δὲν ἤξεραν οὔτε τὸ μέρος τοῦ ναυαγίου, μολονότι ἤτανε βέβαιο πὼς εἶχε ναυαγήσει, γιατὶ τὸ λοστρόμο καὶ τρεῖς ἀπὸ τοὺς ναῦτες αὐτοῦ τοῦ πλοίου τοὺς εἶχαν βρῇ στὴ θάλασσα καὶ τοὺς πῆγαν στὸ Σίδνεϋ.

Τοὺς βρῆκαν μονάχους μέσα σὲ μιὰ μεγάλη βάρκα, καὶ κατὰ τὴ διήγηση ποὺ εἶχε κάμει ὁ λοστρόμος, δὲν ὑπῆρχαν πολλὲς ἐλπίδες νὰ βρεθοῦν οἱ ἄλλοι ναῦτες καὶ οἱ ἐπιβάτες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤτανε ἡ κόρη τοῦ συνταγματάρχου Μόντροζ καὶ ὁ πλοίαρχος Γκρήνφηλδ.

Εἶχε διαταχθῆ ὅμως ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐρευνήσῃ τὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανὸ καὶ μάλιστα τὰ ἀκατοίκητα νησιὰ σ' ἐκεῖνα ποὺ δὲν συχνάζουν πλοῖα καὶ ἰδιαίτερα σ' ἐκεῖνα ὅπου ἐφανταζότανε πὼς εἶχε ναυαγήσει ἡ «Δορκάς».

Γι' αὐτὸ ὁ «Ξιφίας» ἅμα ἔστριψε τὸ ἀκρωτῆρι Λέβα στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Αὐστραλίας ἐτράβηξε κατὰ τὸ βορρᾶ. Ἐρεύνησε λοιπὸν μερικὰ νησιὰ τῆς Σόνδας καὶ ἔπειτα τράβηξε κατὰ τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος. Ἔλα ὅμως ποὺ τὸν βρῆκαν μεγάλες τρικυμίες, κι' ἔτσι ἀναγκάστηκε νὰ κάμῃ πολλὲς ἀβαρίες παλεύοντας μιὰ βδομάδα μὲ τὶς φουρτοῦνες καὶ γι' αὐτὸ ἔπρεπε φυσικὰ νὰ βρῇ κατάλληλο μέρος νὰ ἀρράξῃ γιὰ νὰ κάμῃ τὶς ἀναγκαῖες ἐπισκευές.

Στὶς 8 λοιπὸν τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ σκοπὸς ἐσημείωσε μιὰ ξηρά, πιθανῶς ἕνα νησί, ποὺ δὲν τὸ εἶχαν οὔτε οἱ νεώτεροι χάρτες. Διευθύνθηκε τότε πρὸς αὐτὴ τὴν ξηρὰ ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων καὶ κατέφυγε στὸ βάθος ἑνὸς ὅρμου στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ ποὺ προφύλασσε ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ τὸν βρῆκε κατάλληλο γιὰ νὰ σταθῇ ὡς ποὺ νὰ τελειώσουν οἱ ἐπισκευές...

Ἀμέσως τὸ πλήρωμα ἄρχισε τὴν ἐργασία. Σκηνὲς στήθηκαν στὴν ἀμμουδιὰ καὶ διοργανώθηκε ἕνας καταυλισμὸς μ' ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα ποὺ ὑπαγόρευε ἡ φρόνηση. Γιατὶ ἡ ἀκτὴ ἐκείνη μποροῦσε νὰ κατοικῆται ἢ νὰ συχνάζεται ἀπὸ ἀγριανθρώπους κι' οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ ἔχουν πολὺ κακὴ φήμη καὶ πολὺ δικαιολογημένη.

Ὁ «Ξιφίας» βρισκόταν ἀραγμένος ἐκεῖ δυὸ μέρες, ὅταν, στὶς 10 τοῦ Ὀκτώβρη, τὸ πρωΐ, ὁ κυβερνήτης καὶ τὸ πλήρωμα ἄκουσαν δυὸ μακρυνὲς κανονιές, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὸ δυτικὸ μέρος.

Οἱ κανονιὲς αὐτὲς ἄξιζαν μιὰ ἀπάντηση κι' ὁ «Ξιφίας» ἀποκρίθηκε μὲ μιὰ σάλβα ἀπὸ τρεῖς, ποὺ τὶς ἔρριξε τὸ πυροβολεῖο τοῦ δεξιοῦ του.

Ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων δὲν εἶχε τώρα παρὰ νὰ περιμένῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀφοῦ τὸ πλοῖο του ἦταν σ' ἐπισκευή, δὲν μποροῦσε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν ὅρμο καὶ νὰ στρίψῃ τὸ βορειοανατολικὸ ἀκρωτῆρι. Ἔπρεπε νὰ περάσουν κάμποσες ἡμέρες γιὰ νὰ μπορέσῃ πάλι νὰ ταξειδέψῃ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἂν ὅμως ἔτυχε καὶ τὸ βαρέλι μυρίζει ξυνίλα, τότε, ἀφοῦ τὰ φουντώσῃς, ρίπτεις ὀλίγον ἀσβέστην, μισὴ ὀκᾶ διὰ 100 ὀκάδες βάζεις ἀνάλογο νερό, τὸ ταπώνεις καὶ τὸ γυρίζεις ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ὕστερα δὲ ἀπὸ 2—3 ὧρες χύνεις τὸν ἀσβέστη καὶ ξεπλύνεις τὸ βαρέλι μὲ ἄφθονο νερὸ πολλὲς φορές, τὸ στραγγίζεις καλὰ καὶ τὸ τοποθετεῖς κατόπιν εἰς τὴν ἀποθήκην.

Σὲ συμβουλεύω διὰ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν νὰ κάψῃς μέσα εἰς κάθε βαρέλι ὀλίγον θειάφι ἢ θειαφοφυτῆλι καὶ κατόπιν νὰ τὸ κλείσῃς ἕως ὅτου βάλεις τὸν μοῦστον σου.

Πότε πρέπει νὰ τρυγήσῃς, ὥστε νὰ κάμῃς καλὸ κρασί; Ἡ ἐποχὴ τοῦ τρυγητοῦ δὲν εἶναι ἡ ἴδια εἰς ὅλα τὰ μέρη. Εἰς τὰ θερμὰ κλίματα ὁ τρυγητὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστου. Εἰς ἄλλα μέρη, μέσα Σεπτεμβρίου, καὶ εἰς τὰ ψυχρὰ μέρη, τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἢ ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Αὐτὸ ὅμως γίνεται ὅταν τὰ ἀμπέλια εἶναι καλὰ καὶ δὲν ἔχουν προσβληθῆ εἴτε ἀπὸ ἀσθενείας, εἴτε ἀπὸ θεομηνίας, διότι ἄλλως πρέπει νὰ κάμῃς τὸν τρυγητὸν ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον.

Θὰ τρυγήσῃς ὅταν ἰδῇς ὅτι τὰ σταφύλια ὡρίμασαν καλά, ἂν θέλῃς νὰ κάμῃς κοινὸ κρασὶ ἀρετσίνωτο ἢ ρετσινᾶτο. Ἂν πάλιν θέλῃς νὰ κάμῃς γλυκὸ κρασὶ τότε ἀφήνεις τὰ σταφύλια νὰ παραωριμάσουν. Ὅσον τὰ σταφύλια ὡριμάζουν, τόσον ἀποκτοῦν περισσότερον σάκχαρον καὶ τόσον ὀλιγώτερα ὀξέα.

Γενικῶς εἰς τὰ θερμὰ κλίματα 12μισυ—13 βαθμοὶ ζάκχαρον καὶ εἰς τὰ ψυχρὰ 11 — 12 βαθμοὶ εἶναι ἀρκετοί. Διὰ νὰ εὕρῃς τὸν βαθμὸν τοῦ ζακχάρου παίρνεις ὀλίγα σταφύλια, τὰ στίβεις, σουρώνεις τὸν μοῦστον καὶ τὸν βάζεις εἰς ἕνα δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον βουτᾶς ἕνα μουστόμετρον (γρᾶδο) Βωμὲ 1, καὶ ἐκεῖ ποὺ θὰ σταθῇ τὸ μουστόμετρο διαβάζεις τὸν βαθμόν, τὸν ὁποῖον δείχνει.

Ἂν ὁ βαθμὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ζητοῦμεν, τότε ἀρχίζεις νὰ τρυγᾷς. Μαζεύεις τότε τὰ σταφύλια καὶ τὰ φέρνεις εἰς τὸ πατητῆρι ὅπου τὰ χωρίζεις πρὶν τὰ πατήσῃς ἀπὸ τὰ χαλασμένα καὶ ἔπειτα τὰ πατεῖς.

Ἂν πρόκειται νὰ κάμῃς μαῦρο κρασί, τραβᾶς ἀμέσως τὸν μοῦστον καὶ τὸν βάζεις εἰς τὰ βαρέλια, τὸν δὲ τσιπουρίτην δηλ. τὸν μοῦστον ποὺ θὰ βγάλῃς ὅταν πιέσῃς τὰ τσίπουρα, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν μοιράσῃς εἰς ὅλα τὰ βαρέλια.

Ἂν πρόκειται νὰ κάμῃς μαῦρο κρασί, τότε βάζεις εἰς τὸ βαρέλι μοῦστον καὶ τσίπουρα.

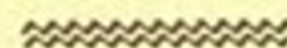
Διὰ τὸ πάτημα τοῦ σταφυλιοῦ, ὑπάρχουν εἰδικὰ μηχανήματα. Τὸ ἕνα σπάζει τὴν ράγα καὶ πατεῖ τὸ σταφῦλι. Τὸ ἄλλο, πλέον τέλειον, πατεῖ τὸ σταφῦλι καὶ χωρίζει τὰ τσάμπουρα. Ἄλλο μηχάνημα πιέζει τὸ στέμφυλα μετὰ τὸ πίεσμα τοῦ σταφυλιοῦ, εἴτε μὲ τὰ πόδια γίνεται αὐτὸ εἴτε μὲ μηχάνημα.

Ὅλοι οἱ μοῦστοι ἔχουν τὰ ἴδια συστατικά, διαφέρουν δὲ μόνον εἰς τὰς ἀναλογίας. Τὸ περισσότερον μέρος τοῦ μούστου εἶνε νερό, 70 ἕως 75 τὰ ἑκατόν. Ζάκχαρον ἔχει 20—22—25 τὰ ἑκατόν. Ἔχει καὶ ὀξέα καὶ διάφορα ἄλατα, ταννίνην κλπ. αὐτὰ ὅμως εἰς μικρὰς ἀναλογίας. Τὸ κυριώτερον συστατικὸν εἶναι τὸ ζάκχαρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ διατήρησις τοῦ κρασιοῦ κατόπιν ἔρχονται τὰ ὀξέα, τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ κόβῃ τὸ κρασί, νὰ καθαρίζῃ καὶ νὰ γίνεται εὔγευστον. Τὰ ἄλλα συστατικὰ ἔχουν μικρὰν σημασίαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ταννίνην, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ συντελεῖ εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ κρασιοῦ.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΝΗΣ ΤΟΝ ΜΟΥΣΤΟΝ ΣΟΥ

Ὅταν ἔχῃς μοῦστον, εἰς τὰ θερμὰ μέρη, βαθμῶν ἄνω τῶν 13 καὶ θέλεις νὰ κατεβάσῃς τὸν βαθμὸν εἰς 12μιση τότε προσθέτεις νερὸ—διὰ κάθε βαθμὸν καὶ διὰ κάθε ἑκατὸν ὀκάδες μοῦστον—10 ὀκάδες. Πρόσεχε νὰ μὴ προσθέσῃς νερὸ περισσότερον διότι ἀραιώνονται καὶ τὰ ἄλλα συστατικὰ τοῦ μούστου.

Ἂν ὁ μοῦστός σου εἶναι πολὺ παχύς, τὸν ἀνακατεύεις μὲ ἀδύνατον ἀντὶ νὰ βάλῃς νερό. Τὸ νερὸ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι πόσιμο, καθαρό, τρεχούμενο καὶ ὄχι ἁλμυρό, διότι ἐμποδίζει τὴν ζύμωσιν. Σὲ συμβουλεύω μάλιστα νὰ περάσῃς τὸ νερὸ πρὶν τὸ μεταχειρισθῇς ἀπὸ τὰ τσίπουρα. Τέλος τὸ ἀνάλογο νερὸ προσθέτεις ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίς, μόλις βάλεις τὸν μοῦστον εἰς τὰ βαρέλια.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τὰ πουλιὰ εἶναι οἱ καλύτεροι φίλοι καὶ συνεργάται τοῦ γεωργοῦ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐντόμων ποὺ καταστρέφουν τὰ προϊόντα τῆς γῆς.

Οἱ καρδερίνες, τ' ἀηδόνια, τὰ ψαρώνια, τὰ χελιδόνια, οἱ κορυδαλοί, καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα πουλάκια, κατατρώγουν κατὰ χιλιάδας τὰ βλαβερὰ ἔντομα καὶ σκουλήκια, ποὺ εἶναι ἀπὸ τοὺς φοβερωτέρους ἐχθροὺς τῶν καλλιεργειῶν μας. Ἐπίσης ἄξια τῆς εὐγνωμοσύνης μας εἶναι καὶ τὰ νυκτόβια πουλιά, κουκουβάγιες, νυκτερίδες κ.τ.λ., τὰ ὁποῖα τόσον ἀδίκως ὁ λαὸς τὰ θεωρεῖ ὅτι φέρνουν κακοτυχίαν καὶ γρουσουζιά. Τὰ νυκτοπούλια αὐτὰ κυνηγοῦν ὅλα τὰ ἔντομα ποὺ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ βγαίνουν τὴν νύκτα, καὶ κοντὰ στ' ἄλλα καὶ τοὺς ἀνωφελεῖς κώνωπας. Τὰ κουνούπια δηλ. ποὺ μεταδίδουν τὴν ἑλονοσία, ἡ ὁποία ἔχει τόσα ἀνθρώπινα θύματα κατ' ἔτος εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ Ἑταιρία Προστασίας τῶν Ζώων εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της καὶ τὰ πουλιά. Χάρις εἰς τὰς ἰδικάς της ἐνεργείας, ἀπηγορεύθη νὰ συλλαμβάνωνται καὶ νὰ κλείωνται εἰς κλουβιὰ μερικὰ ὠφέλιμα πουλάκια, ὅπως αἱ καρδερίνες, τὰ κοτσύφια κ.τ.λ. κ.τ.λ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὅλα τὰ κατοικίδια ζῶα εἶναι καλοὶ καὶ πιστοὶ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συνεργάται του καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει νὰ τ' ἀγαποῦμε καὶ νὰ τὰ περιποιούμεθα, ἀλλὰ ὀλίγοι ἄνθρωποι ξεύρουν πόσον μεγάλαι εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι ποὺ μᾶς προσφέρουν, μὲ τὸ νὰ ζοῦν καὶ νὰ ὑπάρχουν, τὰ καϋμένα τὰ πουλάκια, χωρὶς νὰ ζητοῦν τίποτε ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἀνταμοιβήν. Πρέπει νὰ μάθουν οἱ νέοι, ὅτι ἐγκληματοῦν ὅταν σκοτώνουν ἢ συλλαμβάνουν μικρὰ πουλάκια ἁπλῶς καὶ μόνον γιὰ διασκέδασι.

Πρέπει ὅλα τὰ παιδιὰ νὰ ξέρουν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶναι σωστὸ νὰ καταστρέφουν τὰς φωλεὰς τῶν πουλιῶν, ἀλλὰ τουναντίον πρέπει νὰ τὰ ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν φωλεῶν των.

Εἰς τὴν Εὐρώπην διδάσκονται εἰς τὰ σχολεῖα οἱ μαθηταὶ τὴν κατασκευὴν τεχνητῶν φωλεῶν ἐπὶ θάμνων καὶ δένδρων στὰ περιβόλια καὶ στὰ ἀμπέλια, διὰ νὰ προσελκύωνται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα πουλιά.

Εἰς τὴν Βιέννην καὶ τὸ Λονδῖνον ἔχουν ἐγκαταστήσει ἐντὸς τῶν πάρκων τῆς πόλεως καταφύγια ἐπίσης διὰ νὰ προστατεύωνται τὰ πουλιὰ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἰδοὺ καὶ ἓν περιστατικὸν ἀποδεικνῦον ἀπολύτως τὴν ὠφελιμότητα τῶν πουλιῶν:

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐφέτος ἐξηκριβώθη ὅτι σὲ μερικὲς ἀμπελουργικὲς περιοχὲς ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ δένδρα εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκουν καταφύγιον οἱ μικροὶ πτερωτοὶ μας φίλοι, ἡ προσβολὴ τῶν σταφυλιῶν ὑπὸ σκουληκιῶν (ἐνδημίδος, πυραλίδος) ἦτο πολὺ περιωρισμένη, ἐνῷ τουναντίον σὲ ἄλλες περιοχὲς ὅπου δὲν ὑπῆρχον δένδρα καὶ τὰ πουλιὰ ἦσαν σπάνια, τὰ σκουλήκια ἐπέφερον μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ σταφύλια. Τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας ὑπέδειξε, κατόπιν τούτου, εἰς τοὺς Γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς χώρας ν' ἀναλάβουν αὐτοὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς προστασίας τῶν πουλιῶν.

Οἱ Νέοι τῆς Ε.Ο.Ν. καλοῦνται νὰ γίνουν οἱ προστάται τῶν πουλιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ αὐτὰ τόσον ἐξυπηρετοῦν τὴν Γεωργίαν μας, γιὰ τὴν πρόοδον τῆς ὁποίας τόσοι κόποι καὶ τόσαι προσπάθειαι καταβάλλονται ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας μέχρι τοῦ τελευταίου γεωργοῦ.

Θ. Α. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ
Μηχ. Γεωπόνος

Η συνεργασία ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἄρθρα - Ἀνταποκρίσεις - Ποιήματα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀπὸ τὴ βρεφική Σου ἀκόμη κούνια, θρῦλος
θρῦλος κι' ἀντρειωμένος καβαλλάρης, μαχητής,
τοῦ Λαοῦ Σου ὁ διαλεχτὸς καὶ ὁ φίλος
καὶ τοῦ Στρατοῦ Σου ὁδηγητὴς καὶ Νικητής.

* * *

Στεφανωμένος ἀπὸ τὴ νίκη καὶ τὴ Δόξα,
ὑψώθηκες σὰν Ἥρωας καὶ σὰ φῶς,
καὶ τῆς σκληρῆς Σου Μοίρας δέχτηκες τὰ τόξα
μὲ περηφάνεια, σὰν Ὀλύμπιος Θεός !....

* * *

Μᾶς ἔλειψες !... Περάσαν χρόνια κι' ἄλλα
καὶ Σὲ ξανάδα σὲ μιὰ πένθιμη γιορτή,
πρώτη φορὰ δὲν ἦσουνα καβάλλα,
πρώτη φορὰ δὲν Σ' εἶδα ὁδηγητή....

* * *

Θρῦλος ἀπὸ τὴν κούνια Σου καὶ φίλος,
Ἀχιλλέας καὶ στὸν ἀφρὸ καὶ στὴ στεριά,
σὰ θρῦλος ἐγεννήθηκες κι' ἀπόμεινες σὰ θρῦλος
στὴ φαντασία, στὴν Ἱστορία καὶ στὴν καρδιά !...

ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

★

«Η ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.»

Μαθήματα τοῦ ἐκπαιδευτοῦ τῆς Ἀνεμοπορίας τῆς Ε. Ο. Ν. κ. APEL πρὸς τοὺς ἐν Μενιδίῳ κατασκηνώσαντας φαλαγγίτας δοκίμους ἀνεμοπόρους.

Τὴν 5ην τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἡ Ἀνεμοπορικὴ ὁμὰς τῆς Ε Ο Ν, ἀποτελουμένη ἀπὸ εἴκοσι Φαλαγγίτας καὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν κ. Μαράντη, κατεσκήνωσε εἰς τὸ παρὰ τὸ Μενίδιον πεδίον δι' ἀνεμοπορικὰς ἀσκήσεις. Τὰς ἀσκήσεις ταύτας οἱ μέλλοντες ἀνεμοπόροι ἐξετέλεσαν κατόπιν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ὁ ἐκπαιδευτὴς τῆς ἀνεμοπορικῆς ὁμάδος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. APEL.

Κατωτέρω ἐκθέτω τὰ μαθήματα τὰ διδαχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ μας καὶ τὰ ὁποῖα καλὸν εἶναι νὰ γνωρίσουν τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεώς μας διὰ νὰ ἐννοήσουν τί ἐστὶ ἀνεμοπορία — ποὺ ἴσως νὰ τὴν ἀκοῦν τὴν λέξιν δίχως νὰ τὴν καταλαβαίνουν — καὶ τί ὠφελείας δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας ταύτην.

ΜΑΘΗΜΑ Α.'

Ἡ ἀνεμοπορία εἶναι τὸ μεθοδικώτερον καὶ φθηνότερον μέσον καταρτισμοῦ ἀρίστων Ἀεροπόρων' ὁ καλύτερος τρόπος ἐκλαϊκεύσεως τῆς Ἀεροπορίας, τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἀέρα καὶ τὸ καταλληλότερον μέσον ἀποκτήσεως Τουριστικῆς καὶ Ἀθλητικῆς Ἀεροπορικῆς κινήσεως.

Μεταξὺ Ἀνεμοπλάνου καὶ κοινοῦ Ἀεροπλάνου ὑπάρχει ἡ ἑξῆς διαφορά: Τὸ μὲν Ἀεροπλάνον πετᾷ τῇ βοηθείᾳ κινητῆρος καὶ ἕλικος, ἐνῷ τὸ Ἀνεμοπλάνον ὡς πρὸς τὰ ἄλλα καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὸ Ἀεροπλάνον, πετᾷ ἄνευ κινητῆρος καὶ ἕλικος, ἡ δὲ ἀνεμόπτησις οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρὰ μία ἐπιτηδεία ὑπὸ τοῦ ἀνεμοπόρου ἐκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ ἀτμοσφαιρικῶν δυνάμεων, ὡς λόγου χάριν τοῦ ἀέρος, τῶν ἀνωδικῶν ἀτμοσφαιρικῶν ρευμάτων κ.λ.π.

Ἤτοι μεταξὺ ἀεροπλάνου καὶ ἀνεμοπλάνου ὑπάρχει ἡ αὐτὴ περίπου διαφορά, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ ἀτμοπλοίου καὶ ἱστιοφόρου.

Τὸ ἕκτον ἄρθρον τῆς Γαλλικῆς ἐπιτροπῆς διαδόσεως τῆς Ἀεροπορίας ἀναφέρει κατὰ λέξιν τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἄνευ κινητῆρος ἀεροπορίας (ἀνεμοπορίας) μᾶς ἐπιβάλλεται καθ' ὅτι τὰ ἔξοδα πρὸς καταρτισμὸν ἑνὸς ἀεροπόρου ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἀνέρχονται εἰς εἴκοσιν ἕως τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκα κατ' ἄτομον. Τουναντίον διὰ τοῦ ἀνεμοπλάνου ὁ καταρτισμὸς τῶν στελεχῶν θὰ εἶναι πολὺ εὐθηνότερος καὶ εὐρύτερος».

Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι πολὺ δικαία διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Α.' Ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομίας ἡ ἐκπαίδευσις ἀεροπόρων δι' ἀεροπλάνου μετὰ κινητῆρος εἶναι πολυδάπανος. Τὰ ἀεροπλάνα πλὴν τῆς μεγάλης αὐτῶν τιμῆς ἀπαιτοῦν εἰδικοὺς μηχανικούς, καύσιμον ὕλην, πολύτιμα καὶ πολύπλοκα συνεργεῖα ἐπισκευῶν καὶ ἡ βλάβη αὐτῶν ἀπαιτεῖ μεγάλας δαπάνας καὶ ἀπώλειαν χρόνου. Ἀπεναντίας ἡ ἐκπαίδευσις διὰ τῶν ἄνευ κινητῆρος ἀνεμοπλάνων εἶναι περίπου δεκαπεντάκις ὀλιγώτερον δαπανηρά. Ἡ καύσιμος ὕλη, τὰ πολύτιμα ἀνταλλακτικὰ καὶ τὰ πολύπλοκα συνεργεῖα ἐπισκευῶν παραλείπονται.

Β.' Ἀπὸ ἀπόψεως ἀεροπορικῆς ἐκπαιδεύσεως τὸ ἀνεμοπλάνον εἶναι ἀπαραίτητον. Ὁ ἀνεμοπόρος διὰ τῆς συναρμολογήσεως τοῦ ἀνεμοπλάνου ἀφ' ἑνός, καὶ διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀνωδικῶν ρευμάτων ὡς καὶ ἄλλων παρομοίων φαινομένων τῆς ἀτμοσφαίρας δὲν μανθάνει μόνον εὐχαρίστως τὰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς βάσεις τῆς ἐν γένει ἀεροπορίας καὶ ἀεροδυναμικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐξασκεῖται κατὰ τὰς βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐπιμηκυνομένας πτήσεις τελείως εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν διαφόρων συνθηκῶν τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἀποκτᾷ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ φυσιολογικῶς ἀπόλυτον πίστιν εἰς «τὰ πτερά του» καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀέρα.

Κατὰ τὴν γνώμην παγκοσμίως διακεκριμένων ἀεροπόρων, ὁ ἀνεμοπόρος γίνεται ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν καὶ καλὸς ἀεροπόρος.

Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ἱδρύθησαν ἰδιωτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Σχολαὶ ὡς καὶ εἰδικοὶ σύλλογοι, ὁμάδες προσκόπων, Ἀνεμοπόρων κ.λ.π., μὲ σκοπὸν τὴν μελέτην καὶ τὴν εὐρεῖαν διάδοσιν τῆς ἀνεμοπορίας.

Οὕτω λόγου χάριν λειτουργοῦν ὡς Διοικητικὰ Κέντρα τῆς Ἀνεμοπορίας:

Ἐν Ἑλλάδι: Ἡ Ε.Ο.Ν. ἥτις ἐπελήφθη συστηματικῶς τῆς διαδόσεως τῆς ἀνεμοπορίας ὡς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως πιλότων αὐτῆς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ: Ἡ Βρεττανικὴ Ἑταιρία κατολισθήσεως.

Ἐν Γαλλίᾳ: Ἡ Γαλλικὴ Ἐπιτροπὴ διαδόσεως τῆς Ἀεροπορίας μὲ τμῆμα ἀνεμοπορίας ἡ «AVIA».

Παρόμοια κέντρα διαδόσεως τῆς ἀνεμοπορίας ὡς καὶ σχολαὶ ἀνεμοπορίας ἱδρύθησαν ἐπὶ πλέον ἐν Σερβίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ρουμανίᾳ, Βορείῳ καὶ Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Ἰαπωνίᾳ, Κίνᾳ, Ρωσσίᾳ, Παλαιστίνῃ κ.λ.π. Ἐν Γερμανίᾳ δὲ λειτουργοῦν ἑκατοντάδες τοιοῦτοι σύλλογοι.

Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Ἐνωμοτάρχης)
Δόκιμος ἀνεμοπόρος τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΕΝΕΡΓΟΣ ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κάθε ἐν τῇ ζωῇ εὑρισκόμενος ὀργανισμὸς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀντεπεξέρχεται εἰς τὰς φυσικάς του ἀνάγκας, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐκτελῇ ἓν ἔργον. Ὅλα τὰ ζῶα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἔντομα διὰ νὰ διατηρηθοῦν ἐν τῇ ζωῇ ἐργάζονται χάριν τῆς αὐτοσυντηρήσεώς των.

Εἰς αὐτὸν τὸν γενικὸν νόμον (τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος) ὑπόκειται καὶ ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸς δύναται νὰ ἐκτελῇ οἱανδήποτε ἐργασίαν, ἀρκεῖ αὕτη νὰ εἶναι ἔντιμος, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἐκ τῶν νομιζομένων εὐτελῶν. Διότι, ὡς λέγει ὁ Ἡσίοδος: «Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος».

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπάρχει κάτι τι τὸ κατ' οὐσίαν θεῖον. Αὐτὴ ἐξυψώνει τὴν ψυχὴν καὶ ἐνισχύει τὸ σῶμα. Ὅλοι αἰσθανόμεθα ὡς ἐξ ἐνστίκτου τὰς ἡδονὰς τῆς ἐργασίας. Ἐργαζόμεθα δι' ἕνα σκοπόν, ἀλλ' ὅταν ἐπιτύχωμεν τοῦτον, ἐπεκτείνομεν τὰ ὅρια αὐτοῦ καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας. Τὴν ἐργασίαν πολλάκις δυνάμεθα νὰ παραβάλωμεν μὲ τὸ κυνήγιον, δηλ. ἀδιάφορον μᾶς εἶναι τὸ προϊόν, τὸ οὐσιῶδες δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ κίνησις, ἣν μᾶς ἐπιβάλλει. Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἄνευ τῆς ἐργασίας εὐτυχία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καθὼς δὲν ὑπάρχει ζωὴ ἄνευ κινήσεως. Περισσοτέραν ἐπίδρασιν ἔχει ἡ ἐργασία διὰ τοὺς ἀνέργους. Ἡ ἀπουσία αὐτῆς δι' αὐτοὺς ἐπιφέρει βλάβην αὐτῶν τόσον σωματικήν, ὅσον καὶ ψυχικήν. Κατὰ τὸν Βολταῖρον μάλιστα, ζωὴ καὶ δρᾶσις εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό. «Τὸ νὰ μὴ ἀσχοληθῇσαι, λέγει, εἶναι ὡς νὰ μὴ ὑπάρχῃς». Διὰ τῆς ἐργασίας καθίσταται ὁ ἄνθρωπος αἰσιόδοξος. Ἐνῷ τοὐναντίον διὰ τῆς ἀνεργίας ὁ ἄνθρωπος θὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ φυσικὰ εἰς τὸν θάνατον. Ἡ ἐργασία, λοιπόν, ὅλα τὰ κατορθώνει, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ τὴν παραιτήσωμεν. Τὸ νὰ εἶναι τις ἰδιοφυΐα ἢ τάλαντον αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιμονήν. Κατὰ τὸν Βυφφῶνα μάλιστα, καὶ αὐτὴ ἡ μεγαλοφυΐα οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μακρὰ ὑπομονή. Ἡ δρᾶσις ἐπομένως καὶ ἡ κίνησις διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι στοιχεῖον καὶ ὅρος τῆς εὐτυχίας, ὡς λέγει ὁ Finôt. Δὲν ἔπρεπε νὰ λέγουν στοὺς ἀνθρώπους, κατὰ τὴν περίφημον ἐκείνην ἐπιφώνησιν τῆς Ἐλισσάβετ Browing: «Ὦ τί ὡραία ἡμέρα ἐκείνη, ὁπόταν θ' ἀναπαύωνται». Ὄχι, ἡ ὡραιοτέρα ἡμέρα θὰ εἶναι ἐκείνη, καθ' ἣν ὅλοι θὰ ἐργάζωνται, φυσικά, συμφώνως πρὸς τὰς κλίσεις των καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑγείας των. Εἰς τοῦτο κυρίως ἡ κοινωνικὴ πρόοδος ἀποβλέπει. Πῶς δηλ. νὰ καταστήσῃ τὴν ἐργασίαν ὑποχρεωτικὴν εἰς τοὺς ἀνέργους. Διότι οἱ ἀποστρεφόμενοι τὴν δρᾶσιν καὶ ζητοῦντες ἀνάπαυσιν, ὁμοιάζουσι πρὸς ἀνθρώπους οἵτινες ζητοῦν τὴν χαρὰν ἐν τῇ σιωπῇ τῶν τάφων. Καὶ κυρίως διὰ τὴν τοιαύτην ἀποτροπὴν ἐργάζεται σήμερον τὸ Κράτος μας. Πῶς δηλ. νὰ κάμῃ τὴν ἐργασίαν προσιτὴν εἰς ὅλους.

Τοιοῦτον πρόβλημα δυστυχῶς ὀλίγοι ἄλλοτε τὸ εἶχον σκεφθῆ. Καὶ δικαίως, διότι δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐπιλύσουν τοιοῦτον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐχρειάζετο τὴν ἡμέραν του καὶ τὴν ὥραν του. Καὶ τοιαύτη ἡμέρα εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου, ἥτις εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ θάνατος τῆς τεμπελιᾶς.

Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

*

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Δὲν πίστευα σὰν ἤκουα, πῶς ὅλα ἐδῶ μιλᾶνε
Οἱ τάφοι τοῦ Κεραμεικοῦ, τὰ μάρμαρά του, οἱ δρόμοι...
Καὶ βλέπω γύρω μου ζωή, μορφὲς ποὺ μοῦ γελᾶνε,
κι' ὄχι μονάχα μοῦ γελοῦν, μὰ καὶ μιλοῦν ἀκόμη!

* * *

Πατοῦν τὰ πόδια μου τὴ γῆ, τὸ σῶμα ἀνατριχάει·
τὸ πνεῦμα μετάρσιο γίνεται σὰν κοιτάζω.
Ἄλλη σκιὰ λυπητερὴ κι' ἄλλη ἀπὸ κεῖ γελάει
Τὸν ταῦρο τὸν ἀγέραστο, σὰν Περικλῆ θαυμάζω.

* * *

Ἐδῶ χαντάκια ἄνοιξε γιὰ ἔρευνα ἡ ἀξίνη
παρέκει θρύψαλα, ἀμφορεῖς, ἀγγεῖα σκορπισμένα...
Οἱ ἄνθρωποι τοὺς τάραξαν τὴν ἱερὴ γαλήνη!
Πρόσωπα τῶν πολιτικῶν δαφνοστεφανωμένα,
Κοντάρια τῶν πολεμιστῶν, ποὺ φέρνουν τὴν εἰρήνη...
σὲ τέτοιους τάφους ἱερούς, ὢ ἂς θάψουνε
(κι' ἐμένα.

Κιλκίς, ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

(Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψί μου μὲ τὴν Νεολαία στὸν Κεραμεικό).

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος ἡμῖν ἄρθρου τοῦ κ. Ἀλ. Μακρίδη «Ἡ 4η Αὐγούστου καὶ ἡ Νεολαία»

. . . .

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ὅμως νεότητα, ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἠγρύπνει. Ἡ Θεία Πρόνοιά Του ἔδωσε τὴν δύναμιν εἰς τὸν Ἀρχηγό μας Ἰωάννην Μεταξᾶν νὰ συντρίψῃ ἀφ' ἑνὸς τὰς σκοτεινὰς ὀλεθροποιοὺς δυνάμεις τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ ἀφ' ἑτέρου τὴν νεότητα εἰς τὸν δρόμον τῶν ὑψηλῶν προορισμῶν της! Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χαθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς πολιτισμένης γῆς. Δὲν ἔληξεν ἀκόμη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀνὰ τὸν κόσμον. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ χώρα αὐτὴ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ φωτὸς νὰ σβύσῃ ὑπὸ τὸ ἐρυθρὸν πέλμα. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία πρώτη συνῃσθάνθη τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ γεγονότος τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἀντελήφθη θαυμάσια ὅτι διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἡ Ἑλλὰς προσέφερεν ὑπηρεσίαν πολύτιμον εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ὡρκίσθη ἀμέσως μετὰ τὴν σωτηρίαν της πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγόν της! Ἡ δὲ παντοιότροπος μέριμνα τοῦ Νέου Κράτους, εἰς τὸν τομέα τῆς νέας γενιᾶς, αὐτομάτως ἐξεδηλώθη. Ὁ φρονηματισμὸς καὶ ἡ καθοδήγησις τῶν νέων ἐτέθη ὡς βάσις τῆς συγκροτήσεως τοῦ νέου καθεστῶτος. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐπλαισιώθη, ἐγένετο αὐστηρῶς ἐθνική. Αἱ βάσεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας ἐτέθησαν, προχωρεῖ δὲ αὕτη ραγδαίως ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ ἐνθουσιώδη καθοδήγησιν ἑνὸς λαμπροῦ νέου καὶ ἁγνοῦ ἰδεολόγου, ὅστις τόσον ἐπαξίως κατέχει τὸ Ἐθνικὸν ἀξίωμα, εἰς ὃ ἔταξεν αὐτὸν ἡ Πατρίς, τοῦ Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλέκου ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ.

. . . .

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἀποσταλέντος ἄρθρου Ἰωάννου Ἀγγελοπούλου, βαθμοφόρου Ε. Ο. Ν. Χαλκίδος.

Ἀγαπητοὶ Συναγωνισταί,

Σεῖς, ἢ μᾶλλον οἱ περισσότεροι ἀπὸ σᾶς, δὲν ἔχετε βγῆ ἀκόμη εἰς τὴν ζωήν, γιὰ νὰ νοιώσετε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἀγών, εἶναι πάλη, ὅπως λέγω προηγουμένως· θὰ βγῆτε ὅμως, σὲ πολὺ ἢ λίγο καὶ τότε θὰ τὸ νοιώσετε μόνοι σας.

Γι' αὐτὸ πρέπει ἀπὸ τώρα, νὰ εἶσθε τολμηροί. Εἰς τὴν στενὴ ζωή σας, εἰς τὸν κύκλο τῶν ὑποχρεώσεών σας καὶ τῶν μαθημάτων τῆς ὀργανώσεως, νὰ μὴ δειλιᾶτε. Τίποτε δὲν πρέπει νὰ θεωρῆτε ἀδύνατο καὶ ἀνώτερο ἀπὸ τὰς δυνάμεις σας. Διότι ὅ,τι ἔχει ὁρισθῆ γιὰ σᾶς στὴν ὀργάνωσι εἶναι καὶ δυνατὸ νὰ τὸ κατακτήσετε. Ἐμπόδια καὶ δυσκολίαι δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀποτρέπουν, οὔτε ν' ἀνακόπτουν τὴν ὁρμή σας. Ἐμπρός, τράβα ἐμπρὸς πάντα, Ἑλληνικὴ νεολαία, ὅπως εἶπεν ὁ μεγάλος Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς. Μὴν εἶσθε ἀπερίσκεπτοι, οὔτε ἐπιπόλαιοι, ἀλλὰ μὴν εἶσθε καὶ δειλοί. Τολμᾶτε! Τολμᾶτε! Ὅποιος τολμᾶ κερδίζει.

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐξ ἐπιστολῆς Πέτρου Τολίδη Νυκτ. Ἐμπορ. Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

. . . .

Ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν μεγάλο μας Ἀρχηγὸ εἶναι ΑΚΛΟΝΗΤΟΣ, οὕτως ὥστε μόνον εἰς μίαν ὥραν ἐνεγράφησαν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν. διακόσιοι περίπου μαθηταὶ τῆς Νυκτερ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς, οἱ ὁποῖοι δίδουν ἀκόμη μίαν ἐμψυχωμένην δύναμιν στὸ σοφό μας Ἀρχηγὸ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου 1936. Γι' αὐτὸ καλῶ ὅλους τοὺς φαλαγγίτας συναδέλφους νὰ δώσουμε μαζὶ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν, τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀκλόνητον προσπάθειαν ὅπως φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδος. Καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι αὐτὸ θὰ τὸ κάνωμεν, σᾶς φωνάζω: ΖΗΤΩ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

★

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Καὶ περιμένει ἡ γαλανή,
Σημαία μας τὴν ὥρα
Ποὺ χέρια θὰ τὴν πάρουνε
Νὰ τὴν ὑψώσουν πάλι
Σὲ κορυφὲς ἀπάτητες,
Σ' ἀκρογιαλιές, σὲ χῶρες,
Ἐλεύτερη μέσ' τὴν σκλαβιά,
Μέσ' τὴν ταπεινωσύνη
Ποῦ ἀκόμα δὲν κυμάτισε,
Κι' ἔχει κρυφό της πόνο

. . . .

ΤΑΚΗΣ ΞΥΝΟΣ

★

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπερινός. Χτυπᾶνε οἱ καμπάνες...
Τοῦ ἥλιου οἱ τελευταῖες οἱ ἀχτίδες
φέρνουν τοὺς ἤχους μακρυὰ μέσ' στὰ λαγκάδια
τὶς ὧρες ποὺ τὰ ὁλόασπρα κοπάδια
μὲ τὰ τροκάνια κατεβαίνουνε στοὺς κάμπους.

Κεριὰ ἀναμμένα μέσ' στὶς ἐκκλησίες,
σκυφτὲς γρηοῦλες μὲ κατάμαυρες μαντῆλες.
Μαῦροι οἱ ἅγιοι. Λάμπουνε οἱ καντῆλες
μπρὸς στὰ γλυκὰ τὰ πρόσωπά τους. Μιὰ ἀχτίνα
γαλαζοπόρφυρη, περνάει ἀπὸ τὰ τζάμια.

Πέφτει ὁ ἥλιος. Ἡ στερνή του ἀχτίνα
Χρυσᾶ φωτίζει τοῦ παπᾶ τὰ γένεια
καὶ μοιάζει αὐτὸς σὰν τοὺς παληοὺς προφῆτες
ποὺ γύρα ἐκεῖ στὸ θόλο ἀκουμπισμένοι
μοιάζουνε σὰν θεοὶ λησμονημένοι.

Πάνω στὸ τέμπλο λάμπει τὸ χρυσάφι.
Μὲ τῶν κεριῶν τὰ τρεμουλιάσματα θαμπίζει...
...Καὶ ὁ καπνὸς ἀπ' τὸ λιβάνι ἀνεβαίνει
πρὸς τὸ Χριστὸ ποὺ χρόνια τώρα μένει
πὰ στὸ σταυρό Του μὲ ἀπόκοσμη συμπόνια.

Ἑσπερινός. Χτυπᾶνε οἱ καμπάνες
γλυκά - γλυκά, σὰν ἀπ' ἀγγέλου χέρια
καὶ χύνεται στὸ ἄκουσμά τους πλέρια
μιὰ θεία γλύκα καὶ μιὰ καλωσύνη...
...Ἑσπερινός... Ντάν... ντάν... χτυπᾶνε οἱ καμπάνες.

Γ. Π.
Δ. Α. Σ.

★

4η Αὐγούστου 1938

Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν Κατούνῃ ὑπὸ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχης Πυροβολικοῦ Χαραλάμπους Ἐπαμ. πρὸς τὸν Λαὸν καὶ τὴν Νεολαίαν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Ἑλλὰς ἀφθονίαν δημαγωγῶν παρουσίασε.

Δημαγωγοὺς κατακρίνοντας συστηματικῶς πᾶσαν ἐξέχουσαν διάνοιαν, πᾶν ὠφέλιμον Κυβερνητικὸν ἔργον.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ καιροὺς ἡ Ἑλλὰς παρουσίασε καὶ ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ χαρακτῆρας ἰσχυροὺς νὰ συντρίψουν πᾶσαν δημαγωγικὴν κεφαλὴν καὶ ν' ἀποτρέψουν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τῶν συμφορῶν, εἰς ἃς ἡ δημαγωγία τὸν ἤγαγε.

Ἀπὸ 3ετίας εὐτυχῶς ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πληθώρας τῶν δημαγωγῶν καὶ τῶν κακῶν τῆς ὑπάρξεώς της δαιμόνων μᾶς προσέφερε, θείᾳ συνάρσει δύο ἄνδρας ἰσχυρούς, πρωτοπόρους τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀναδημιουργίας.

Τὴν Α. Μ. τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα, τοῦ ὁποίου τὴν διάνοιαν καὶ σωφροσύνην ἐκτιμοῦν ὅλα τὰ Ἔθνη.

Καὶ τὸν συνεργάτην του, τὸν Κυβερνήτην τῆς Χώρας, τοῦ ὁποίου τὴν μεγαλοφυΐαν καὶ δραστηριότητα θαυμάζουν ὅλοι οἱ λαοί.

«Οὐδὲν πρόβλημα ἄλυτον διὰ τὸν Ι. Μεταξᾶν», ἀναγράφεται εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλιῶν τῆς Γερμανικῆς Πολεμικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Ι. Μεταξᾶς ἀνώτερος τῶν κορυφαίων Γερμανῶν ἐπιτελῶν, ἀνώτερος τῶν κορυφαίων Εὐρωπαίων πολιτικῶν.

Πρὸς τοὺς δύο μεγάλους ἐθνικοὺς πρωτοπόρους ὀφείλομεν πάντες ν' ἀφοσιωθῶμεν ὁλοψύχως ἵνα τοὺς ἐνισχύσωμεν νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ μέγα καὶ ἐθνωφελὲς ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβον.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸς οὗτος ἑαυτόν, ἐν ἀγαστῇ κοινωνικῇ συμπράξει ἐργαζόμενος, καὶ τὰς μεγάλας κοινωνικὰς ἀρετὰς ἐγκολπούμενος, διότι τότε μόνον θὰ δημιουργήσωμεν Ἑλλάδα ἰσχυράν, συγχρονισμένην, πεπολιτισμένην Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας οἱ φάροι τοῦ πολιτισμοῦ νὰ φεγγοβολοῦν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Ἑλληνικὴ Νεολαία,

Νεαροὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Δένδρου βλαστοί.

Χαιρετίζω τὸν ἐνθουσιασμόν σας ὡς ἐπικράτησιν τῶν μεγάλων ἰδεῶν τῆς Ἀναδημιουργίας καὶ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Πρὸς Σᾶς σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ συμπαθείας προσβλέπει.

Ἀτενίσατε ὅμως μὲ εὐλάβειαν τὴν Κυανόλευκον σημαίαν, τὸ χρῶμα τ' οὐρανοῦ καὶ τοῦ θείου φωτὸς φέρουσαν, τὸ τίμιον καὶ ἱερὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως σύμβολον κρατοῦσαν, ἀναπνεύσατε τὸν ζώπυρον τῆς ἐλευθερίας ἀέρα καὶ ἀναλογισθῆτε ὁπόσα καὶ ὁποῖα ἀγαθὰ ἀπέρρευσαν ἐξ αὐτῆς.

Ἀγαπήσατε, συνεπῶς, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα, τὰ δύο ταῦτα ἱερά, παρηγορία καὶ ἐλπὶς τῶν πεπολιτισμένων λαῶν.

Καὶ ἡ Πατρὶς ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα νομοθετῇ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα καὶ ἀναπτύσσῃ τὰς μεγάλας κοινωνικὰς ἀρετὰς διὰ τὴν καλῶς ἐννοουμένην εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων.

Δὲν εἶναι δυνατὸν Πολιτεία νὰ στηριχθῇ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς Θρησκείας, οὐδὲ Νόμος ἄνευ τῆς θείας Δικαιοσύνης.

Λαοὶ καὶ Ἔθνη φυσικῶς καταπίπτουν ἐὰν μὴ τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν πατριωτισμόν των διαφυλάξουν.

Νέοι,

Ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὅστις διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατέκτησε καὶ ἐξεπολίτισεν ὅλον τὸν γνωστὸν τῆς ἐποχῆς του κόσμον καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι ἀνήλιον ἔμεινε τὸ μέρος ὅπερ δὲν εἶδε τὸν Μ. Ἀλέξανδρον.

Ἐμποτισθῆτε ἀπὸ τὰ διδάγματα τῶν ἡρώων τοῦ 1821, οἵτινες διὰ σκληρῶν ἀγώνων καὶ ὑπερόχων θυσιῶν μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας ἡμεῖς σήμερον τ' ἀγαθὰ καρπούμεθα.

Ἀντλήσατε ἄφθονα τὰ παραδείγματά σας ἐκ τῆς ὑπερόχου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἥτις παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς τὴν ζωὴν τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ φῶς διὰ τὸ μέλλον.

Αἰὲν ἀριστεύειν, ἔστω τὸ σύμβολόν σας.

Ἂς ὀργᾷ πάντοτε ἡ ἔμπνευσίς σας πρὸς τὰ μεγάλα ἔργα.

Ἀγαπήσατε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐργασθῆτε διὰ τὸ μεγαλεῖον της.

Ὁρκισθῆτε τὸν ὅρκον τῶν ἀλκίμων τῆς Σπάρτης: «Ἄμμες δε γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες».

★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἀποσταλείσης ἐπιστολῆς Α. Οἰκονόμου, Ὁμαδάρχου

. . . .

Ἡ νεολαία μέσα της ἀπὸ τὴ φύσι τὴν ἱερὴ φλόγα ποῦ τὴν ἐνθουσιᾶ, ποῦ τὴν σπρώχνει σὲ κάθε εὐγενικὸ σκοπὸ καὶ ποῦ κανονίζει ὅλες τὰς κινήσεις καὶ τὰς πράξεις της. Στὴν ψυχή της τὴ τὴ θερμὴ τίποτα δὲν φαίνεται δύσκολο, τίποτε ἀκατόρθωτον. Γι' αὐτὸ καὶ ξεχύνεται πάντα ἀποφασιστική, πρὸς ὅλα τὰ μεγάλα ἰδανικά. Μὲ τὰ προτερήματά της αὐτὰ γίνεται πάντα ὅταν καλὰ παιδαγωγηθῆ καὶ χειραγωγηθῆ, τὸ καλλίτερο ἔρεισμα τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

Δίκαια λοιπὸν ἡ στοργὴ τῆς Κοινωνίας πρὸς τὴν νεολαίαν καὶ δίκαια τὰ ρίγη τῆς συγκινήσεως, στὸ κάθε πέρασμά της ἐκείνων ποῦ πραγματικὰ νοιώθουν τὸν προορισμό της.

Καὶ ὁ Μέγας μας Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβε τὴν Διοίκησι τοῦ Κράτους, ἄνοιξε φιλικὴ ἀγκαλιὰ στὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἐφώναξε πολλὲς φορές, ὅτι κάθε προσπάθεια πρὸς ἀναδημιουργίαν τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀρχήν της, ἀπὸ τὴν Νεολαίαν. Πραγματικὰ δὲ μιὰ ἀπὸ τῆς πρῶτες του φροντίδες μετὰ τὴν 4η Αὐγούστου, ἦταν νὰ ἑνώσῃ ὅλους τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος, διὰ μιὰ καθαρῶς Ἑλληνικὴ ὀργάνωσι, ἡ ὁποία νὰ δώσῃ μεταξύ των ἕνα ἀνώτερον δεσμόν—τὸν Ἑλληνικὸν δεσμόν.

Ἀφημένη στὴν τύχη της, χρόνια ὁλόκληρα ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδος, εἶχε χάσει τὸ δρόμο της, καὶ τὸν Ἐθνικό της προορισμό. Ὑπῆρχε λοιπὸν ἀνάγκη συστηματικῆς ἐργασίας, γιὰ νὰ βρῆ πάλι τὸ δρόμο τῆς προόδου καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν Ἐθνική της συνείδησιν.

Τὴν συστηματικὴ αὐτὴ ἐργασία ἔχει ἀναλάβει ἡ ὀργάνωσις τῆς Ε. Ο. Ν.

. . . .

★

Ἡ Ὁμαδάρχης Χολαργοῦ δὶς Γεωργίου Λιτσιάρδη, ἀπήγγειλε τὸ ποίημα τῆς κυρίας Κατσιμπίρι «Στὸ ἄγαλμα τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ», οὗτινος στίχους παραθέτομεν κατωτέρω, κατὰ τὰ «Ἀποκαλυπτήρια».

Ἑλληνοπούλα καὶ ἐγὼ
μὲ σέβας γονατίζω
ἐμπρὸς στὸν ἀνδριάντα σου...
καὶ μὲ τὸ νοῦ γυρίζω,

Στὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ παληὰ
τὰ μυριοδοξασμένα
ποὺ Σύ, Μεγάλε Βασιληᾶ
μᾶς ἔχεις χαρισμένα.

. . . .

★

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῆ μία στιβαρὰ χεὶρ διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀγαπημένην μας Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ αὐτὴ εὑρέθη· εὑρέθη ὁ πατήρ, ὁ σωτὴρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὁ πατέρας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β.΄ μαζὶ μὲ τὸν μεγάλο ἐπίσης πατέρα τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ἐθνικὸν ἡμῶν Κυβερνήτην κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν, μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν δύο μεγάλων ἐθνοσωτήρων ἐσώθησαν τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἔλαμπεν ἀνὰ τὸν Κόσμον ὅλον.

Ἐμψυχώνουν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, δίδοντες εἰς αὐτὸν θάρρος, ὀργανώνουν τὴν Νεολαίαν καὶ στηρίζουν εἰς αὐτὴν τὰς ἐλπίδας των διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἱεραὶ αἱ πράξεις των, ἱερὸς ὁ σκοπὸς των καὶ ἱερὸν καὶ ἀσφαλὲς τὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ δύο μεγάλοι Ἀρχηγοὶ καὶ σωτῆρες τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Περιοδικοῦ «Νεολαία», προσπαθοῦν νὰ τονώνουν τὸ ἠθικὸν τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς μεγάλης προσπαθείας τῶν τὸ ἐπέτυχον.

Διαβάζοντας ἕνας νέος τὴν «Νεολαίαν», διαβάζει τὰς προσπαθείας ποὺ καταβάλλουν τόσον οἱ Σωτῆρες μας, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται τῆς «Νεολαίας» διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς πνευματικῆς, θρησκευτικῆς, ἠθικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς τῶν Νέων.

Τὸ περιοδικόν σας μᾶς προσφέρει ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, μαζὶ δὲ καὶ μίαν ψυχαγωγίαν.

Ἐλπίζω καὶ εὔχομαι νὰ φέρητε εἰς πέρας τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔργον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ

Ἄνω Βάθεια — Φαλαγγίτης

Ο 1ος ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν ὁ προαναγγελθεὶς ποδηλατικὸς γύρος τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον προεκήρυξε ἡ Διεύθυνσις Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τῆς Περιφεριακῆς Δ)σεως Πρωτευούσης.

Οἱ ἀγῶνες στεφθέντες μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν συνεκέντρωσαν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον τῶν φαλαγγιτῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν συν)σμῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπον τόσον ὄγκον ἀγωνιστῶν.

Πράγματι ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ποδηλάτου ἐν Ἑλλάδι, οὐδεὶς ἀγὼν συνεκέντρωσε μέχρι σήμερον ὑπὲρ τοὺς 350 ποδηλάτας.

Καὶ ἦτο μεγαλειῶδες τὸ θέαμα τῶν ἀγωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτιζαν γραμμήν, ἡ ἀρχὴ τῆς ὁποίας εὑρίσκετο εἰς τὸ Ψυχικὸ ὅταν ὁ τελευταῖος ποδηλάτης ἐγκατέλειπε τὸ Γηροκομεῖον.

Ὡραιότατον ἐπίσης ἦτο καὶ τὸ θέαμα τῶν Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφωδιασμένοι μὲ σημαῖες καὶ κατεσπαρμένοι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς διαδρομῆς ἐχρησίμευαν ὡς ὁδηγοί. Πρὸς τοῦτο εἶχε κινητοποιηθῆ ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Κεντρ. Περιφ. Πρωτευούσης, οἱ Φαλαγγῖται τῆς ὁποίας εἶχον καταλάβει τὰς ὁρισθείσας θέσεις των πολὺ πρὶν ἡ δοθῆ τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Εἰς τὴν πρὸ τοῦ Σταδίου πλατεῖαν, ἡ ὁποία εἶχε ὁρισθῆ καὶ ὡς τόπος συγκεντρώσεως τῶν Ἀθλητῶν ἡ παράταξις τῆς δυνάμεως τῶν Φαλαγγιτῶν εἶχε περατωθῆ μέχρι τῆς 9.30 πρωϊνῆς. Τὴν ἑορταστικὴν ἀτμόσφαιραν συνεπλήρωνε ἡ Μουσικὴ τοῦ Ὑπουργείου Διοικήσεως, ἡ ὁποία καὶ ἐπαιάνιζε διάφορα ἐμβατήρια. Τὴν 10ην πρωϊνὴν κατέφθασε καὶ ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του καὶ ἔλαβε θέσιν εἰς τὴν πρὸς τοῦτο στηθεῖσαν ἐξέδραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη εὑρίσκοντο ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δήμου, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. Κοζώνης καὶ ὁ Στρατ. Ἀκόλουθος τῆς Τουρκικῆς Πρεσβείας. Ἀλλὰ τὸ κορύφωμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ συνεπληρώθη μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸ ἐμβατήριον, οἱ Φαλαγγῖται χαιρετοῦν καὶ χιλιάδες συγκεντρωμένου κόσμου ζητωκραυγάζουν. Ἡ στιγμὴ εἶναι πράγματι συγκινητική, καὶ ὁ ἀρχηγὸς φέρει καταφανῶς τὰ ἴχνη αὐτῆς εἰς τὸ πρόσωπόν του.

* * *

Τὴν 10ην ἀκριβῶς οἱ ποδηλάται ἔχουν παραταχθῆ. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γιαννουλάτος ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς λέγει:

Φαλαγγῖται,

«Ὁ σημερινὸς ὁμαδικὸς ὅσον καὶ ἐπιβλητικὸς ἀγὼν εἶναι ὁ πρῶτος κατὰ σειρὰν ἀπὸ ὅσους συμπεριέλαβεν εἰς τὸ πρόγραμμά της ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας ἐν τῇ μερίμνῃ της να διαπλάσῃ τὸ Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ ἱκανὴν ν' ἀναλάβῃ μετ' ὀλίγον μετὰ πεποιθήσεως τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ ποὺ ἔταξε εἰς τὴν Πατρίδα μας ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου 1936.

»Ἔχει συνεπῶς ὁ ἀγὼν σας αὐτὸς καὶ τὴν συμβολικὴν σημασίαν. Ἡ παρουσία ὑπερτριακοσίων ἀγωνιστῶν ὅπως σεῖς ἑτοίμων εἰς τὸ σύνθημα ποὺ θὰ σᾶς δοθῆ νὰ ὁρμήσουν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀθλητικῆς Νίκης ἀποτελεῖ μίαν δοκιμὴν διὰ τὴν μεγάλην ἐξόρμησιν πρὸς κατάκτησιν τῶν ἠθικῶν ἱερῶν σκοπῶν ἐκείνων ποὺ θὰ φέρουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ὕψος ποὺ τῆς ἔταξε ἀείποτε ἡ μοῖρα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης.

»Τοὺς ἀγῶνας ὅμως τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας τοὺς ἐβάσισαν ἐπάνω εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν τιμιότητα. Τὴν νίκην τὴν ἐκέρδιζε ὁ ἱκανός, ὁ τίμιος καὶ εὐσυνειδήτως ἀγωνιζόμενος, ὁ τυφλῶς προσαρμοζόμενος καὶ ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῶν ἀγώνων. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα κατέρχεσθε καὶ σεῖς σήμερον εἰς αὐτόν. Θ' ἀγωνισθῆτε τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως. Θὰ ἐπιδιώξετε τὴν νίκην μόνον μὲ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητά σας.

»Ἐκτὸς τούτου ὅμως δὲν θὰ λησμονήσετε οὔτε πρὸς στιγμὴν ὅτι δὲν εἶσθε μόνον Ἀθληταί. Εἶσθε καὶ Φαλαγγῖται.

»Εἶσθε δηλαδὴ οἱ πρωτοπόροι μας εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ μεγάλου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶσθε κόσμιοι, νὰ ἐπιδείξητε συναδελφικὸν ἐνδιαφέρον καὶ συμπάθειαν πρὸς τὴν προσπάθειαν τῶν συναδέλφων σας. Διότι δὲν ἀγωνίζεσθε μόνον διὰ τὴν ἀτομικὴν νίκην. Ἀγωνίζεσθε διὰ τὴν ὁμάδα σας, διὰ τὴν Ὑποδιοίκησίν σας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀγωνίζεσθε διὰ τὴν Ὀργάνωσίν σας διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας.

»Καὶ ἡ στολὴ καὶ τὸ ἔμβλημα τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ στέκουν πάντοτε ὑψηλά, ἀκηλίδωτα καὶ ὡραῖα.»

Καὶ τώρα ὁρκισθῆτε.

Εὐθὺς ἀμέσως αἱ σάλπιγγες δίδουν τὸ παράγγελμα τῆς προσοχῆς καὶ μὲ τὴν δεξιὰν τεταμμένην οἱ ἀγωνισταὶ ἐπαναλαμβάνουν τὸν ὅρκον, ὅστις ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΟΡΚΟΣ

«Ὁρκιζόμεθα ὅτι προσερχόμεθα εἰς τοὺς ἀγῶνας ὅπως συναγωνισθῶμεν εὐγενῶς καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ ὅτι ἡ συμμετοχή μας σκοπεῖ τὴν ἐπίδειξιν ἱπποτικοῦ πνεύματος διὰ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἀθλητισμοῦ.»

Τέλος τὴν 10.25 ἀκριβῶς δίδεται τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως. 350 ποδηλάται ρίπτονται μὲ ὁρμὴν εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ συγκεντρωθέντος κόσμου καὶ τῶν παρατεταγμένων φαλαγγιτῶν.

Τοὺς συνοδεύουν 7 μοτοσυκλέται καὶ δύο αὐτοκίνητα τῆς Ὀργανώσεως, ἓν αὐτοκίνητον καὶ μία μοτοσυκλέτα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἓν αὐτοκίνητον τοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τοὺς διακόπτοντας λόγῳ βλάβης.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Ἡ ὅλη διαδρομὴ περίπου 45 χιλ. ἐπὶ ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου δρόμου εἶχε ἐκλεγῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ περιλάβῃ ὅλους τοὺς Συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν.

Πρὶν ἀκόμη φθάσουν οἱ ἀγωνισταὶ εἰς τὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων εἶχαν χωρισθῆ καθ' ὁμίλους. Οἱ πιὸ καλοὶ ξεχώρισαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Οἱ γνωστοὶ ποδηλάται τῶν Συλλόγων — ἐκτὸς συμμετοχῆς — δοκιμασμένης ἄλλως τε ἀξίας προηγοῦντο ὅλων τῶν ἄλλων. Εἰς τὴν ἀνωφέρειαν τοῦ Ψυχικοῦ αἱ μεταξὺ τῶν ἀγωνιστῶν ἀποστάσεις ηὐξήθησαν. Ἐδῶ ἦτο καὶ τὸ δυσκολώτερον μέρος

τῆς διαδρομῆς, καὶ μάλιστα στὴν ἰδία κατωφέρεια ἐγκατέλειψαν πολλοὶ τὸν ἀγῶνα.

Οἱ λακοῦβες καὶ τὰ πετραδάκια ἔσπαζαν τὰ λάστιχα τῶν ποδηλάτων. Σ' αὐτὴ τὴν κατωφέρεια ξέφυγε καὶ ὁ Κουβέλης, ἀναπτύξας ἀρκετὴ ταχύτητα γιὰ νὰ μὴν τὸν φθάσῃ πιὰ κανείς. Ἐπηκολούθησε διαδρομὴ ἄλλοτε σὲ ὁμαλὸ καὶ ἄλλοτε σὲ ἀνώμαλο ἔδαφος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ θέσις τῶν ἀγωνιστῶν ἤλλαξε πάρα πολλὲς φορές. Μόνον οἱ πρῶτοι ἔμειναν ἀμετάβλητοι μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἡ ὁποία εἶχε ὁρισθῆ καὶ ὡς τέρμα τοῦ ἀγῶνος.

Τὴν 10.40 οἱ πρῶτοι ποδηλάται ἀφίχθησαν εἰς τὸν Α' Σταθμὸν Ἐλέγχου—Ν. Ἰωνίας — εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο καὶ ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος πρὸς ἐπιθεώρησιν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τὴν παρακολουθοῦσαν τὸν ἀγῶνα νεολαίαν.

Γενικῶς ὁ ποδηλατικὸς ἀγὼν ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ συμμετασχόντων ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἐν γένει ἀθλητικῆς κινήσεως, καὶ ἐδόθη μία μεγάλη ὤθησις εἰς τὸ ἄθλημα τῆς ποδηλασίας.

ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1ος	Χ. Παυλίδης	Ὑποδιοίκησις Νότου	1 ὥρ. 38' 13''
2ος	Π. Νικολάου	Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 38' 14''
3ος	Μ. Ρῆγος	Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 38' 14''
4ος	Π. Μιταράκης	Ὑποδιοίκ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 38' 15''
5ος	Κ. Φιλῖγκος	Ὑποδιοίκησις Νότου	1 ὥρ. 39' 15''
6ος	Σ. Στραβοπόδης	Ὑποδ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 39' 11''
7ος	Γ. Δημητριάδης	Ὑποδιοικ. Νότου	1 ὥρ. 41' 51''
8ος	Γ. Γεωργιάδης	Ὑποδιοικ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 41' 51''
9ος	Δ. Ψημόριφος	Ὑποδοικ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 41' 52''
10ος	Ι. Διαμαντούλης	Ὑποδ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 42' 10''
11ος	Ἀρτὰς Ταρτζινιάν	Ὑποδ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 42' 12''
12ος	Σωτ. Μπεδόνης	Ὑποδοικ. Νότου	1 ὥρ. 46' 6''
13ος	Ἄγ. Καράντζας	Ὑποδ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 46' 46''
14ος	Ἀλ. Παρθένης	Ὑποδιοικ. Ἀθηνῶν	1 ὥρ. 4'
15ος	Ι. Πλάτων	Ὑποδιοικ. Ἀθηνῶν	
16ος	Μ. Ζαχαριᾶς	» »	
17ος	Γ. Λιγνὸς	» »	
18ος	Ε. Λεβεντάκης	» »	
19ος	Α. Μεταξᾶς	» »	
20ὸς	Γ. Καράντζας	» »	

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1) Κουβέλης 1 ὥρ. 27' 21''
2) Καλούδης 1 ὥρ. 35' 10''

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Περ. Διοικήσεως)

ΤΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

Ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν μεγάλων ἀγώνων. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἀντιμετώπισε τὸν «Ἀπόλλωνα», εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ «Ἐθνικὸς» τὸν «Ὀλυμπιακὸν» καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ «Ἄρης» τὸν «Π.Α.Ο.Κ.».

Ἦσαν οἱ πλέον ἐνδιαφέροντες ἀγῶνες πρωταθλήματος, τῆς Α' σειρᾶς, καὶ τῶν τριῶν πόλεων καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἔδειξαν ὅτι ἐφέτος αἱ συναντήσεις μεταξὺ τῶν ὁμάδων εἶναι ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Αἱ ἐκπλήξεις δὲν ἔλειψαν καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δημιουργεῖ συγκινήσεις καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ πρωτάθλημα.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ ἀγῶνες τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον, δείχνουν ὅτι ἡ ἰσχυρὰ Ἀθηναϊκὴ ὁμὰς εἶναι ἀποφασισμένη καὶ καλῶς παρεσκευασμένη διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν τίτλον τῆς πρωταθλητρίας τῆς Πρωτευούσης.

Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἐκινδύνευσε μόνον εἰς τὸν ἀγῶνα του μὲ τὴν «Α.Ε.Κ.» τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, ἀλλὰ παρέκαμψε τὸν δύσκολον ἐκεῖνον σκόπελον μὲ μίαν ἰσοπαλίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχε κατὰ τὸν γνωστὸν ὡραῖον τρόπον.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνεφανίσθη ἀπὸ τῶν πρώτων λεπτῶν τοῦ ἀγῶνος ὡς ἀσφαλὴς νικητής. Τέλειος εἰς ὅλας του τὰς γραμμάς, καλῶς συνδεδεμένος, ταχὺς καὶ ἀκριβὴς εἰς ὅλας του τὰς ἐνεργείας, ἔπαιξε μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτὸν μετέδωσε καὶ εἰς τὰς χιλιάδας τῶν φίλων του, οἱ ὁποῖοι εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ρούφ.

Ὁ «Παναθηναϊκὸς» μᾶς ὑπενθύμισε τὴν καλὴν ὁμάδα τῶν περασμένων ἐτῶν, ὅταν πετοῦσε ἀπὸ θρίαμβο σὲ θρίαμβο. Εἰς τὰ πρῶτα εἴκοσι λεπτὰ τοῦ ἀγῶνος ἦτο ἤδη νικητής, ἀφοῦ ἐπέτυχε τρία τέρματα. Ἕνα διὰ τοῦ Μπαλτάση καὶ δύο διὰ τοῦ Κρητικοῦ. Ὁ τελευταῖος ἐσημείωσε τὰ δύο τέρματα μὲ ἔξοχες «κεφαλιὲς» καὶ ἐδικαίωσε γενικῶς τὴν φήμην του ὡς ἑνὸς ἐκ τῶν καλυτέρων παικτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ «Ἀπόλλων» δὲν κατώρθωσε νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν τέχνην τῶν ἀντιπάλων του. Καὶ ὅταν ἀντελήφθη ὅτι τὸ παιχνίδι ἦτο χαμένο, ἐξετράπη εἰς σκληρότητας, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν τοῦ ἔδωσαν κανένα κέρδος. Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Α' ἡμιχρόνου ὁ ἀγὼν ἔχασε τὴν ὡραίαν μορφὴν ποὺ εἶχε εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ ὁ διαιτητής, διὰ νὰ συγκρατήσῃ τοὺς παίκτας ἠναγκάζετο νὰ σφυρίζῃ συνεχῶς φάουλ. Ἀργότερα ἐτραυματίσθη ὁ Μηγιάκης καὶ ὁ Δεληγιάννης, ἀπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ δύο παῖκται καὶ αἱ ὁμάδες ἠγωνίζοντο ἐκ περιτροπῆς μὲ 10 ἢ 9 παίκτας. Ὁ ἐκνευρισμὸς μετεδόθη καὶ εἰς τοὺς θεατάς, ἐπεισόδια ἐδημιουργήθησαν, ἠπειλήθησαν λυπηραὶ σκηναί, ἀλλὰ τελικῶς τὸ παιχνίδι ἔληξε μὲ νικητὴν τὸν «Παναθηναϊκὸν» μὲ τέρματα 4—1.

Ἦτο μία νίκη καθαρὴ καὶ θριαμβευτική.

Ἡ σύνθεσις τοῦ «Παναθηναϊκοῦ»: Χάντζος—Κοσμᾶς, Σύρκος—Σβολόπουλος, Δότσικας, Μίχας — Μηγιάκης, Μπαλτάσης, Κρητικός, Τριανταφύλλης καὶ Τσοῦτσος.

—Εἰς τὸ γήπεδον τῆς Νέας Φιλαδελφείας, ἡ ὁμὰς τῆς «Α.Ε.Κ.», φαβορὶ καὶ αὐτὴ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος, ἐπεβλήθη μὲ μεγάλην δυσκολίαν τῆς «Δάφνης» μὲ 1 — 0.

—Ὁ «Ἀστὴρ» τέλος ἐνίκησε τὸν «Ἀτρόμητον» μὲ τέρματα 2 — 0.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρὸς γενικὴν ἔκπληξιν ὁ «Ὀλυμπιακὸς» ἡττήθη εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη (πρώην Ποδηλατοδρόμιον), ἀπὸ τὸν αἰώνιον ἀντίπαλόν του, τὸν «Ἐθνικόν». Ὁ τελευταῖος ἀπέδειξεν ὅτι ἐργάζεται μὲ σύστημα, παρουσίασε δὲ μίαν ἰσχυροτάτην ἑνδεκάδα μὲ ἀπαιτήσεις. Διὰ τὸν «Ὀλυμπιακὸν» τὰ πράγματα δὲν ἐμφανίζονται τόσον εὔκολα, ὅσον ἄλλοτε.

Τὸ Α' ἡμίχρονον ἔληξε μὲ τέρματα 2—1 ὑπὲρ τοῦ «Ἐθνικοῦ». Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Β' ἡμιχρόνου ὁ «Ὀλυμπιακὸς» ἰσοφάρισε τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ὁ «Ἐθνικὸς» ἔδωσε νέαν ζωὴν εἰς τὴν ἐπιθετικήν του γραμμήν, ἡ ὁποία ἐσημείωσε δύο συνεχῆ τέρματα.

Ἡ συνάντησις ἔληξε μὲ ὑπερέχουσαν τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἐθνικοῦ» καὶ μὲ τέρματα 4 — 2.

Ἡ σύνθεσις τῆς νικητρίας: Σχίζας—Ζάκκας, Ἀϊντούκοβιτς—Ἰωαννίδης, Χέλμης, Κοράκης — Δεληγιώργης, Μπατής, Δανελιάν, Σταυρόπουλος καὶ Ζωγραφίδης.

—Εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ἐλευσῖνος, ὁ «Ἄρης» Πειραιῶς, ἐνίκησε τὸν «Θησέα» Πειραιῶς μὲ 2—1. Ὁ ἀγὼν ἦτο διὰ τὸ πρωτάθλημα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον συνεκέντρωσεν ὁ ἀγὼν «Ἄρεως» — «Π.Α.Ο.Κ.». Τὰ προγνωστικὰ ἔδιδαν περισσοτέρας πιθανότητας εἰς τὸν «Π.Α.Ο.Κ.», ἀλλὰ ὁ «Ἄρης» κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ μὲ 2—0 καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν πρωτοπορεῖαν εἰς τὴν βαθμολογίαν.

—Ὁ «Ἡρακλῆς» ἐξ ἄλλου, πρὸς γενικὴν ἀπογοήτευσιν τῶν φίλων του, μόλις ἐπέτυχε νὰ ἔλθῃ ἰσόπαλος μὲ τὴν «Μ.Ε.Ν.Τ.» μὲ τέρματα 2—2.

—Ὁ «Μακεδονικὸς» τέλος μὲ τέρματα 3—2, ἐπεβλήθη τοῦ «Ἀετοῦ».

Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Μὲ τοὺς ἀγῶνας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἔληξαν αἱ συναντήσεις τοῦ α' γύρου τῶν πρωταθλημάτων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης. Κατωτέρω παραθέτομεν τὴν βαθμολογίαν:

Ἀθῆναι:

1) «Παναθηναϊκὸς» ἀγ. 5, τέρματα 27—5 βαθμ. 14
2) «Α.Ε.Κ.» ἀγ. 5, τέρματα 16—9, βαθμ. 12.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΥΤΥΧΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ εὐτυχοῦς γεγονότος τῆς γεννήσεως τοῦ πρώτου τέκνου τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοῦ Διαδόχου Πρίγκηπος Παύλου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, συνεκεντρώθησαν τὴν 9ην π. μ. τῆς 3 Νοεμβρίου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν τῆς Ε. Ο. Ν., κατόπιν διαταγῆς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου. Οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς, ὑπερβαίνοντες τὰς 4.000, συντεταγμένοι καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ τὴν μουσικὴν τοῦ Δήμου, μετέβησαν διὰ τῶν ὁδῶν Ὄθωνος καὶ Βασιλίσσης Σοφίας κάτωθεν τῶν Ἀνακτόρων, ἔνθα προέβησαν εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι. Μετὰ ταῦτα συντεταγμένοι ἔφθασαν πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔνθα παραταχθέντες ἔψαλλον τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας καὶ ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μετέβησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος, ὅπου καὶ διελύθησαν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν συγχαρητηρίων.

Τὴν 11 π. μ. τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀντιπροσωπεία ἀπὸ σκαπανεῖς, φαλαγγίτας καὶ φαλαγγιτίσσας ἀνελθοῦσα εἰς τὰ ἐν Ψυχικῷ Ἀνάκτορα τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Αὐλάρχην τῆς Α. Β. Υ. κ. Καλλιγᾶν τὸ δῶρον τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς τὴν νεογέννητον Βασιλικὴν πριγκήπισσαν, ἤτοι μίαν μικρὰν στολὴν σκαπανίσσης.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Νεολαίας» διαταγὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου, περὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως, ἤρχισαν ταῦτα κανονικῶς τὴν 4ην τρέχοντος μηνὸς τὸ ἑσπέρας. Τὴν 6ην μ.μ. εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τῆς Ε.Ο.Ν. παρηκολούθησαν μάθημα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Δ. Α. Σ. θεωρητικὸν μάθημα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποσο. Δασκαλάκη περὶ «Ἑλληνικῆς Πατρίδος».

Τὰ μαθήματα ταῦτα θὰ συνεχισθοῦν τακτικῶς, συμφώνως πρὸς τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα, ἀποβλέπουν δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἀπὸ τεχνικῆς καὶ θεωρητικῆς ἐν γένει ἀπόψεως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν τὴν 5ην ἀρξαμένου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῶν Γραφείων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης. Αἱ αἴθουσαι εἶχον διακοσμηθῆ μὲ κυανολεύκους, μὲ τὰ σήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τὴν κλίμακα εἶχον παραταχθῆ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν τμήματα φαλαγγιτισσῶν. Ἐπίσης εἶχον συγκεντρωθῆ ἅπασαι αἱ βαθμοφόροι τῶν ὑποδιοικήσεων. Τὴν 6ην μ. μ. προσῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιτελείου του, ἀμέσως δ' ἤρχισεν ἡ τέλεσις τοῦ ἁγιασμοῦ. Ὀλίγον ἀργότερον προσῆλθεν ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρχηγὸς Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, ὅστις ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὡμίλησεν εἰς τὰς συγκεντρωθείσας ὑποτομεάρχας τῶν ὑποδιοικήσεων, ἀναπτύξας τὰς ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ δώσας πρὸς αὐτὰς διαφόρους ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὸ ἔργον των.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἤρχισεν ἤδη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ καταρτισθέντος τελικῶς προγράμματος μορφωτικῶν μαθημάτων εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν. Αἱ φοιτήτριαι φαλαγγίτισσαι μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῶν Πρώτων Βοηθειῶν, τῆς Μουσικῆς, τῆς Δραματικῆς, τῆς Χορῳδίας καὶ τῆς Ξιφασκίας. Ἐπίσης τὰς τακτικὰς ὁμιλίας καὶ τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως, τῆς Γυμναστικῆς κλπ.

Τὴν 3ην Νοεμβρίου ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως, συνοδευομένη ἀπὸ δύο βαθμοφόρους, μετέβη καὶ ὡμίλησεν εἰς τὰς φοιτητρίας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πειραιῶς, ἀναπτύξασα τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὸ μέγα ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου κ. Μεταξᾶ. Ἡ ὁμιλία ἐνεποίησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν, τὸ τέλος δὲ αὐτῆς ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τόσον εἰς τὰ Γραφεῖα ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν, ζωηροτάτη κίνησις καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Εἰς τὸν ΣΤ' Ὑποτομέα ἤρχισαν τακτικῶς αἱ ἐργασίαι, ἐγένετο δὲ καὶ ἡ πρώτη ὁμιλία εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ. Ὁ Χος Ὑποτομεὺς ἐξακολουθεῖ τὴν ζωηρὰν του δρᾶσιν, ὡσαύτως καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξακολουθοῦν ἐργαζόμενοι ἐντατικῶς, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν τεχνικὴν καὶ θεωρητικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν σκαπανισσῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ ἀρξαμένη νέα περίοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Πειραιῶς νὰ παρουσιάσῃ ἐξαιρετικὴν κίνησιν καὶ δρᾶσιν. Εἰς τὴν Νέαν Καλλίπολιν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ὑποτομέως. Εἰς τὴν ὡραίαν τελετὴν ὡμίλησεν ἡ Διοικήτρια τῆς Υ. Α. Σ. Ἐπιτυχῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα χορῳδίας εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον καὶ τῆς Γυμναστικῆς εἰς τὸ Πειραϊκὸν Γυμναστήριον. Ὡσαύτως τὰ μαθήματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως, τὰ ὁποῖα τακτικῶς καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν παρακολουθοῦν αἱ ἀνώτεραι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ἐξακολουθεῖ ἐντατικὴ ἡ κίνησις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ. Τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, ἡ γυμναστική, αἱ συγκεντρώσεις, εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζονται τακτικῶς καὶ μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Νέα ἐγγραφὴ σκαπανισσῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν εἰς τὸ Ἀμαρούσιον καὶ εἰς τὸ Χαλάνδρι. Ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως μεταβᾶσα εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Ὑποτομεῖς ἐχαιρέτησε τὰ νέα μέλη τῆς Ὀργανώσεως, ἐν συγκεντρώσει δὲ ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὸ ὑποδια-

---

3) «Ἀπόλλων» ἀγ. 5, τέρμ. 18—10, βαθμ. 11.
4) «Ἀστήρ» ἀγ. 5, τέρματα 14—11, βαθμ. 11.
5) «Ἀτρόμητος» ἀγ. 5, τέρματα 5—25, βαθμ. 7.
6) «Δάφνη» ἀγ. 5, τέρμ. 2—22, βαθμ. 5.

Πειραιεύς:

1) «Ἐθνικός» ἀγ. 3, τέρμ. 13—4, βαθμ. 9.
2) «Ὀλυμπιακός» ἀγ. 3, τέρμ. 13—6, βαθμ. 7.
3) «Ἄρης» ἀγ. 3, τέρματα 6—0, βαθμ. 5.
4) «Θησεύς» ἀγ. 3, τέρματα 1—14, βαθμ. 3.

Θεσσαλονίκη:

1) «Ἄρης» ἀγ. 5, τέρματα 17—7, βαθμ. 13.
2) «Π.Α.Ο.Κ.» ἀγ. 5, τέρματα 15—6, βαθμ. 12.
3) «Ἡρακλῆς» ἀγ. 5, τέρματα 12—8, βαθμ. 12.
4) «Μακεδονικός» ἀγ. 5, τέρματα 9—11, βαθμ. 10.
5) «Μ.Ε.Ν.Τ.» ἀγ. 5, τέρμ. 10—13, βαθμ. 8.
6) «Ἀετός» ἀγ. 5, τέρμ. 8—25, βαθμ. 5.

μέρισμα τοῦ Χολαργοῦ ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐργαστηρίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς καθηγητρίας κυρίας Χατζηορφανοῦ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κανονικῶς συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Νότου. Παρετηρήθη ἀθρόα προσέλευσις νέων σκαπανισσῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν ἰδίως ἀπὸ τὴν τελευταίαν τάξιν τοῦ Διδασκαλείου τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Μετὰ πάσης ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Δημητρίου. Εἰς τὴν ἑρτὴν μετέσχον ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπερβαίνοντα τοὺς 3.000 σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας, οἵτινες παρετάχθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Δικαστηρίων, ὅπου ἐγένετο ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ. Εἰς τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν παρέστη καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν τελετὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν παρέλασιν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, οἵτινες ἀπέσπασαν τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους, ἐπίσης δὲ καὶ λαμπαδηφορίαν κατὰ τὴν ἑσπέραν.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ. — Μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Τρίκκαλα συνεχίζουν τὰς ἐργασίας των. Καθ' ἑκάστην προσέρχονται νέοι ὅπως καταταχθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὸν πανελλήνιον ἑρτασμὸν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου μετέσχον καὶ οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται προσδώσαντες ἰδιαιτέραν αἴγλην εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ ἀποσπάσαντες τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν κατοίκων Τρικκάλων διὰ τὸ ἀρρενωπόν των παράστημα.

ΚΑΛΑΜΑΙ. — Ζωηροτάτη ἡ κίνησις καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. Καλαμῶν. Εἰς τὴν Κυπαρισσίαν ἱδρύθησαν δύο νέοι λόχοι. Εἰς τοὺς νέους σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ἀπέναντι τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀθρόως ἐγγραφέντας νέους σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας εἰς τὰ Φιλιατρὰ καὶ εἰς τοὺς Γαργαλιάνους.

Εἰς τὰς Καλάμας ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν μαθητῶν ὅλων τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν ὅλος ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῶν Καλαμῶν, ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. «περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας καὶ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου».

ΖΑΚΥΝΘΟΣ. — Τὴν Κυριακὴν 23ην παρελθόντος ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ δοκιμασία τῶν φαλαγγιτῶν τῶν νέων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰ χωρία Μαχαιράδο, Βουγιάτου καὶ Λαγοπόδου. Εἰς τὴν ὡραίαν τελετὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ζακύνθου καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι. Εἰς τοὺς νέους σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας, ὑπερβαίνοντας τοὺς 100, ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης ἀναπτύξας τὰ καθήκοντά των ἔναντι τῆς Ὀργανώσεως, τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει αὕτη καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Νομάρχου ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας κ. Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΧΑΛΚΙΣ. — Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Χαλκίδος. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται παρακολουθοῦν μὲ ἐνθουσιασμὸν τόσον τὰ μαθήματα ὅσον καὶ τὰς γινομένας διαλέξεις.

Κατὰ τὴν ἐκραγεῖσαν πυρκαϊὰν εἰς τὸ ἐργοστάσιον χάλυβος ἐν Χαλκίδι πρῶτοι ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς οἱ φαλαγγῖται καὶ μὲ αὐτοθυσίαν ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου τῆς κατασβέσεως τοῦ πυρός, ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑ. — Ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν Ἀγουλινίτσαν καθίσταται ὁσημέραι ζωηροτέρα. Μαθήματα καὶ ἀσκήσεις παρακολουθοῦν τακτικώτατα οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀειμνήστου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου μετέσχον ἐνεργῶς διὰ παρελάσεως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

ΧΙΟΣ. — Ἀποδοτικὴ ἐργασία διεξάγεται καθ' ὅλην τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. Χίου. Εἰς τὸ χωρίον Βέσσα τὸ τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. παρουσίασε κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Χίου ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν εἶναι πλέον ἢ καταφανής. Σὺν τοῖς ἄλλοις ἀναφέρομεν καὶ τὴν ἑξῆς ἀξιοσημείωτον πρᾶξιν, ἀξίαν ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως.

Εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Λιθίου, λόγῳ θυέλλης, ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ μία ἠγγυροβολημένη «τράτα» ἑνὸς Λιθιανοῦ. Ὁ φαλαγγίτης Λιθίου Ἰσίδωρος Στουπάκης, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κατόπιν ἀγῶνος κατώρθωσε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν «τράταν» εἰς ὑπήνεμον μέρος, διασώσας οὕτω ὁλόκληρον τὴν ἐκ 40 χιλιάδων περίπου δραχμῶν περιουσίαν τοῦ ὁμοχωρίου του, ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν πάντων.

—Ἐξαιρετικὰς προόδους καὶ ἀξιοσημείωτον κίνησιν παρουσιάζει τὸ Τμῆμα Θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. Χίου, χάρις εἰς τὰς βάσεις καὶ τὴν καλὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ. Τακτικῶς ἐκτελοῦνται τὰ μαθήματα τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος καὶ συνεχῶς προσέρχονται νέαι πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.

ΔΡΑΜΑ. — Ἡ κίνησις ἐξακολουθεῖ ζωηρὰ εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας. Τὴν 25ην παρελθόντος μηνὸς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Σημαίας, ἐγένετο τακτικὴ συγκέντρωσις ὅλων τῶν τμημάτων. Εἰς τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περὶ τῆς σημασίας τῆς Σημαίας. Ἐπίσης τὴν 27ην παρελθόντος εἰς τὴν τακτικὴν συγκέντρωσιν τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν ἐγένετο καθ' ὁμάδας θεωρία «περὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς πειθαρχίας».

ΝΑΞΟΣ. — Ἡ Ὑποδιοίκησις Νάξου παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν ὅλως ἐργασίαν, παρὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της. Ἀθρόως προσέρχονται τόσον εἰς τὴν πόλιν ὅσον καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Νάξου νέοι πρὸς ἐγγραφήν. Ἡ ἐπίδρασις τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν στροφὴν τῶν νέων πρὸς ἀνώτερα ἰδανικὰ εἶναι καταφανής. Τὰς τακτικὰς διαλέξεις τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ Γυμνασιάρχου Νάξου παρακολουθοῦν τακτικῶς καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, ἐπίσης καὶ τὰ μαθήματα τῆς γυμναστικῆς. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ε.Ο.Ν., τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς σωματικῆς διαπλάσεως ἀφ' ἑτέρου, ἐργάζονται οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐνισχυόμενοι ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸν γυμναστὴν τοῦ Γυμνασίου.

ΚΥΘΝΟΣ. — Εἰς τὴν Κύθνον, κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Κέας, ἱδρύθη τμῆμα τῆς Ε. Ο.Ν. Εἰς τοὺς νέους σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας ὡμίλησεν ἐπὶ τούτῳ μεταβὰς ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Κέας, ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ σύστήσας πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Κυβερνήτην μας κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν καὶ εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. Ὡσαύτως ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Κέας μετέβη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εἰς τὴν Δρυοπίδα, ἔνθα ὡμίλησε πρὸς τοὺς ὑποψηφίους φαλαγγίτας καὶ συνέστησε καὶ ἐκεῖ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἤδη τὰ νέα τμήματα ἐργάζονται ἐνθουσιωδῶς, πολὺ δὲ συντόμως θὰ παρουσιάσουν ἱκανοποιητικώτατα ἀποτελέσματα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΒΡΑΔΥΝΗ» ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνὴ» ἐπὶ τῇ προκηρύξει τῶν ποδηλατικῶν ἀγώνων τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν» ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Πρὸς τὸν
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ «Ε. Ο. Ν.»
Ἐνταῦθα

Κύριε Κυβερνητικέ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι ἡ «ΒΡΑΔΥΝΗ» ἀθλοθετεῖ διὰ τὸν πρῶτον μεγάλον ποδηλατικὸν ἀγῶνα τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ἀθηνῶν, τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν, ειδικὸν Κύπελλον διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα Ὑποτομέως καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ ἀθλοθετήσῃ βαρύτιμον Κύπελλον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐπαμειβόμενον τριετές.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, Κύριε Κυβερνητικὲ Ἐπίτροπε, γνωρίζομεν προσέτι, ὅτι ἡ «ΒΡΑΔΥΝΗ» πάντοτε θὰ εὑρίσκεται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς «Ε. Ο. Ν.» εἰς τὰς προοδευτικὰς της προσπαθείας διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς τάξεις τῆς Νεολαίας.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
Λ. Μπορτολῆς»

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἤρχισεν ἐντατικὴν παντοῦ ἐργασίαν διὰ τὴν ἀθλητικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων. Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἔχουν διοργανωθῆ ἐπανειλημμένως διαφόρων ἀθλημάτων ἀγῶνες. Ἐνταῦθα πλὴν τῶν ἀγώνων τοὺς ὁποίους διωργάνωσαν κατὰ καιροὺς διάφοροι ὑποτομεῖς, διοργανοῦνται μεγάλοι ποδηλατικοὶ ἀγῶνες «Γύρου Ἀθηνῶν». Διὰ τῶν ἀγώνων αὐτῶν θὰ διαδοθῇ τὸ μέγιστα τὸ ἄθλημα τῆς ποδηλασίας, θὰ δημιουργηθοῦν πολλοὶ νέοι καὶ ἱκανώτατοι ποδηλάται, τόσον χρήσιμοι καὶ εἰς τὸν στρατόν. Ἡ «Βραδυνὴ» ἐνισχύουσα τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἀθλοθετεῖ διὰ τοὺς νικητὰς τῶν ἀγώνων βαρύτιμον ἔπαθλον.

«ΒΡΑΔΥΝΗ»

Παραλλήλως πρὸς τὴν στενὴν συνεργασίαν σχολείων καὶ Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, περὶ ἧς ὁμιλεῖ τελευταία ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ σοβαρὰ κίνησις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὡραίων ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Νεολαίας καὶ ἀπὸ μέρους τῶν διανοουμένων δεσποινίδων, αἵτινες πρέπει ν' ἀναλάβουν τὸν ἰθύνοντα ρόλον ἐν τῇ ἠθικῇ διαπαιδαγωγήσει καὶ γενικώτερον ἐν τῇ ψυχικῇ διαπλάσει τῶν νεανίδων, ποὺ συγκροτοῦν ἤδη τὰς κατὰ τόπους ὁμάδας τῶν φαλαγγιτισσῶν. Ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην κίνησις τῶν μορφωμένων δεσποινίδων πρέπει νὰ εἶναι ζωηρὰ καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν εὐρύτητα τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ ὃν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Αἱ μέλλουσαι Ἑλληνίδες μητέρες ἔχουν ἀνάγκην ὀργανώσεως καὶ ἐθνικῆς καλλιεργείας, διὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν ὑψηλὸν των κοινωνικὸν προορισμόν. Ἃς σπεύσουν λοιπὸν μὲ προθυμίαν ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ νὰ προσθέσουν καὶ αὐταὶ τὴν ἀξιόλογον συμβολὴν των εἰς τὴν πανελλήνιον ἀναδημιουργικὴν σταυροφορίαν τῆς νέας γενεᾶς.

«ΙΔΗ» Ἡρακλείου.

Δι' ἐγκυκλίου του πρὸς ὅλας τὰς ἐργατοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Δημητράτος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του καὶ ὡς γενικοῦ γραμματέως τῆς γενικῆς συνομοσπονδίας ἐργατῶν, ἀναπτύσσει πρὸς αὐτὰς τὴν ὑποχρέωσίν των ὅπως ἐργασθοῦν συστηματικῶς διὰ νὰ ὁδηγήσουν ὅλους τοὺς ἐργαζομένους νέους καὶ νέας εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἡ ὁποία καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου, ὥστε ἡ ἐργαζομένη νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἰδιαιτέρως ἔγινεν ἀντικείμενον στοργικῆς μερίμνης ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, θέσῃ τὸν ἑαυτόν της εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀναμφιβόλως αἱ ἐργατοϋπαλληλικαὶ ὀργανώσεις, ἐκτιμῶσαι κατ' ἀξίαν τὴν ὑπουργικὴν σύστασιν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν ἠθικήν, μετὰ τὴν ὑλικήν, ἀνάπτυξιν τῶν ἐργαζομένων, θὰ καταβάλλουν κάθε φροντίδα διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν ταύτης, ὥστε οἱ ἥρωες τῆς ἐργασίας, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ἀποκτῶντες συνείδησιν καὶ τῆς ἠθικῆς ὀντότητός των «δώσουν πνοὴν καὶ ὁρμὴν στὸ μεγάλο ἐθνικὸ ξεκίνημα» καὶ παίξουν «ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν κοινὴ ἐξόρμηση ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων πρὸς ἀνώτερες ἠθικοπνευματικὲς καταστάσεις».

«ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ» Πειραιῶς.

Ἀθρόοι προσέρχονται καθημερινῶς οἱ νέοι καὶ πυκνώνουν τὰς φάλαγγας τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ὀργανώσεως μεγάλη Ἐθνικὴ σταυροφορία πρὸς ἐθνοπρεπῆ διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων Ἑλλήνων, εὑρίσκει ἤδη τὴν καλλιτέραν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων μας. Μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν οἱ νέοι τοῦ Νομοῦ μας, σπεύδουν καὶ ἐντάσσονται εἰς τὰς ἐθνικὰς των φάλαγγας τῶν ὁποίων ἡ δύναμις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνει καταπληκτικῶς. Ὁμοία κίνησις παρατηρεῖται ἤδη καὶ εἰς εὐρεῖαν μάλιστα κλίμακα εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ μας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἐπιδράσεως ἣν εἶχον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων μας αἱ ἀρχαὶ τοῦ νέου Κράτους καὶ τοῦ καταπληκτικοῦ ἀποτελέσματος ὅπερ ἐπέφερεν ἐν τῇ τονώσει καὶ ἐξυψώσει τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος αὐτῶν.

Ἤδη ἡ σφριγῶσα νεότης, γαλουχουμένη καὶ διαπαιδαγωγουμένη ἐθνοπρεπῶς, ἀναλαμβάνει εἰς χεῖρας της τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τοῦ νέου Κράτους πρωτοποροῦσα ἐν τῇ διαδόσει καὶ ἐξαπλώσει τῶν μεγάλων ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν του ἀρχῶν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἀποτελεῖ πράγματι τὴν πλέον εὐχάριστον καὶ ἐνθαρρυντικὴν πλευρὰν τῶν καταπληκτικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος τῆς 4ης Αὐγούστου.

«ΙΔΗ» Ἡρακλείου.

ΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Ἀθλητικῶν Ὁμοσπονδιῶν Κυνηγεσίας καὶ Σκοποβολῆς κ. Φ. Μαυρομμάτης, Ε.Κ.Ο.Φ. Ναύαρχος κ. Λούνδρας, Φιλάθλων Ναυτικῶν Σωματείων κ. Θαλασσινός, Ἑλληνικῆς Ποδηλατικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Η. Ἡσαΐας καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κ. Βοβολίνης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου, παρουσιάσθησαν χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνέφερον αὐτῷ, ὅτι διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν παραχωροῦν εὐχαρίστως τοὺς ἀγωνιστικοὺς των χώρους εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, πιστεύοντες ὅτι ἐκ τῶν τάξεών της θὰ δημιουργηθῇ ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ἀθλητισμοῦ καὶ οἱ μέλλοντες πρωταθληταὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σ.Ε.Γ.Α.Σ προέβη ἤδη καὶ εἰς ἔκδοσιν ἐγκυκλίου πρὸς ἅπαντα τὰ Σωματεῖα τῆς δυνάμεώς του, ἵνα διαθέτουν τοὺς ἀγωνιστικοὺς των χώρους διὰ τὴν προπόνησιν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς ἅπαντα τὰ ὑφ' ἡμᾶς Ἀθλητικὰ καὶ Γυμναστικὰ Σωματεῖα

Κύριε Πρόεδρε,

Οἱ σκοποὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, σκοποὶ μεγίστης Ἐθνικῆς σημασίας, ἀποβλέπουσι πρὸ παντὸς εἰς μίαν ἰσχυρὰν τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἐμπνεομένην ἀπὸ ὑγιεῖς κοινωνικὰς ἀρχάς, πιστεύουσαν δὲ καὶ διακονοῦσαν εἰς τὴν Ἰδέαν τῆς Πατρίδος καὶ ἀφοσιωμένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους.

Κατανοεῖτε, συνεπῶς, κύριε Πρόεδρε, ποίας ὑποχρεώσεις ἔχει ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Ὀργανώσεως ὁ Ἑλληνικὸς Ἀθλητισμὸς καὶ πόσον ἡ συμβολή του διὰ τὴν σωματικὴν ἄσκησιν τῶν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἀνηκόντων νέων καθίσταται ἐπιβεβλημένη.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαθέσητε εἰς τὰς ὀργανωμένας Ὁμάδας τῆς Ε. Ο. Ν. τὰς ἀθλητικὰς καὶ γυμναστικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν Σωματείων σας, καθ' ἃς ὥρας δὲν παρακωλύεται ἡ ἄσκησις

τῶν λοιπῶν ἀθλητῶν σας, συνεννοούμενοι πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν κατὰ τόπους προϊσταμένων τῆς Ε.Ο.Ν. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἐνδείκνυται ἡ παροχὴ πάσης διευκολύνσεως πρὸς ἄσκησιν τῶν Ὁμάδων τῆς Ε.Ο.Ν., καθόσον ἀπὸ τοὺς καλῶς ἠσκημένους τούτους Ἑλληνόπαιδας θὰ ἠδύνατο ὁ Ἑλληνικὸς Ἀθλητισμὸς νὰ προσθῇ ἄριστον ἀθλητικὸν ὑλικὸν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ σπουδαίως τὰς τάξεις του. Παρακαλοῦντες ὅπως βεβαιώσητε τὴν λῆψιν τῆς παρούσης καὶ μᾶς κρατήσητε ἐνημέρους τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν σας,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Μ. ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Τ.Σ.) — Α. ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς Κυβερνήτης μας ηὐχαρίστησε τοὺς Προέδρους τῶν Ἀθλητικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν συμβολήν των αὐτὴν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἀθλητισμοῦ μεταξὺ τῶν τάξεων τῆς Ε.Ο.Ν., ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως τε θὰ παρασχεθῇ εἰς τὸν Ἐθνικόν μας Ἀθλητισμὸν νέον πολύτιμον ὑλικόν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Ε.Ο.Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

Συμμετοχὴ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐρατεινῆς Δωρίδος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἰδιαίτερον ἐντελῶς χαρακτῆρα ἔσχεν ἡ ἑορτὴ Ἀποταμιεύσεως ἐν τῷ χωρίῳ μας, κατόπιν πολυμόχθου ἐπισταμένης ἐργασίας τοῦ προϊσταμένου τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Πασσάκου.

Κατ' αὐτήν, προηγηθείσης ἐκφωνήσεως σημαντικωτάτου καὶ τερπνοτάτου λόγου τοῦ κ. Πασσάκου, ἀναφερομένου καθαρῶς εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἀπηγγέλθη ὑπὸ τῆς σκαπανίσσης Βέττας Νικολ. Τζίνη, μαθητρίας τοῦ ἐνταῦθα Δημ. Σχολείου, ὁ ὕμνος τῆς ἀποταμιεύσεως. Εἶτα ἐψάλη ὑπὸ χορῳδίας σκαπανισσῶν τοῦ Δημ. Σχολείου ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ ἀκολούθως ἐπαίχθη τὸ διήγημα τοῦ Σ. Ποταμιάνου, τὸ ἐπιγραφόμενον «Τὸ θαῦμα μιᾶς δραχμῆς» εἰς πεντάπρακτον δρᾶμα διασκευασθὲν καταλλήλως ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου Τ.Τ.Τ. Ἐρατεινῆς κ. Πασσάκου, ὑπὸ μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐρατεινῆς.

ΚΕΡΚΥΡΑ — Τὴν 9ην λήξαντος μηνὸς ἑωρτάσθησαν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐν Κερκύρᾳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Σαρανταπόρου, εἰς ἣν εἶχε λάβει μέρος τὸ 10ον πεζικὸν σύνταγμα. Ἐπὶ τούτοις ἔξωθι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Παλαιοῦ Φρουρίου καὶ εἰς τὴν πρὸ αὐτοῦ πλατεῖαν, πέριξ στηθέντος κενοταφίου, παρετάχθησαν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἡ προσκοπικὴ ὀργάνωσις, ἡ ὀργάνωσις Ἑλλήνων Ἀλκίμων Κερκύρας, ὁ στρατὸς καὶ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. Κερκύρας, ἀποτελούμενον ἐκ λόχου φαλαγγιτῶν ὑπὸ τὸν λοχίτην κ. Βουτσελᾶν Σπυρίδωνα, ἡμιλοχίας τῆς τετραρχίας σκαπανέων ὑπὸ τὸν λοχίτην κ. Κουρτελέσην Εὐστάθιον, 2 διμοιριῶν φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν καὶ ἐκ τῆς μουσικῆς τῆς Ὀργανώσεως, τοῦ ὅλου τμήματος τεθέντος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τετράρχου κ. Μουρμούρη Δημητρίου. Πέρας τῆς ὅλης παρατάξεως εἶχε ὁρισθῆ διὰ διαταγῆς τοῦ Φρουραρχείου ἡ 8.45. Τὸ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ μέτωπον πρὸς τὸ κενοτάφιον ἔκλειε τὴν παράταξιν εἰς σχηματισμὸν διμοιριῶν κατὰ τριάδας εἰς παράταξιν. Μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν ἐπισήμων, τὴν προσέλευσιν τῆς Σημαίας τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Συντάγματος, ἐγένετο ἀναπαράστασις τῆς μάχης τοῦ Σαρανταπόρου διὰ βολῆς ριπῶν πολυβόλου, προσκλητηρίου μετὰ τὴν μάχην καθ' ὃ 12 ἀξιωματικοὶ ὑπηρεσίας τῶν λόχων δίδουν ἀναφορὰν εἰς τὸν λοχαγὸν ἐπιτελῆ, οὗτος εἰς τὸν ταγματάρχην τῆς ἑβδομάδος καὶ ὁ τελευταῖος εἰς τὸν διοικητὴν ὁ ὁποῖος ἀναφωνεῖ «ὅλοι αὐτοὶ ἔπεσαν ἐνδόξως ὑπὲρ Πατρίδος, ἐννοῶν τοὺς ἀπόντας τοῦ Συν)τος μετὰ τὴν μάχην. Ἀκολουθεῖ ὀνομαστικὴ πρόσκλησις ὑπὸ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ Συν)τος τῶν εἰς τοὺς πολέμους 1912—1913 πεσόντων, οἱ δὲ Ἀξ)κοὶ ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων Λόχων ἀναφωνοῦν τὴν μάχην, ὅπου ἔπεσεν ὁ καθεὶς των. Μετὰ ταῦτα ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ μετὰ παρέλευσιν σιγῆς ἑνὸς λεπτοῦ ἐπακολουθεῖ κατάθεσις στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Νομαρχίας, τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Φρουράρχου, τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Συν)τος, τοῦ Συνδέσμου Ἀποστράτων Ἀξ)κῶν διὰ τοῦ κ. Νικολάου Βάρθη, Ἀντιστρατήγου ἐ.ἀ., τοῦ Συνδέσμου Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Κερκύρας διὰ τοῦ Δ)τοῦ αὐτῆς κ. Δεσποτοπούλου Παν., τῶν καταθετῶν συνοδευόντων τὴν κατάθεσίν των καὶ δι' ὀλίγων λέξεων, τῶν τοιούτων τοῦ Ἀντιστρατήγου κ. Νικ. Βάρθη, προξενησασῶν ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν εἰς τοὺς ἀκροατάς. Μετὰ ταῦτα ὡμίλησεν ὁ Δ)τὴς τοῦ Συν)τος Ἀντισ)χης κ. Ραυτόπουλος Παναγ., ἀναπτύξας τὰς ἀρετὰς τῶν μαχητῶν καὶ πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως, ὑπὸ τὴν πνοὴν καὶ ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Ὁποίου τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα μετεφέρθησαν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀκαταβλήτους στρατιώτας Του ἐκεῖ ὅπου τὰ ἠθέλησεν ὁ Ἑλληνικὸς Πόθος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπακολουθησάσης παρελάσεως τῶν Σχολείων, Ὀργανώσεων καὶ Στρατοῦ πρὸ τοῦ κενοταφίου ἐγένετο δεξίωσις τῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Πάνθεον τοῦ Συν)τος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πρὸ τοῦ κενοταφίου παρελάσεως τὰ λαβόντα εἰς αὐτὴν μέρος τμήματα κατηυθύνθησαν εἰς τὴν ἄνω πλατεῖαν, ὅπου συνεκεντρώθησαν. Μόλις δὲ κατέφθασαν καὶ οἱ ἐπίσημοι ὁ διακεκριμένος δικηγόρος τῆς πόλεώς μας καὶ παλαιὸς πολεμιστὴς κ. Θεόδ. Μακρῆς ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ πάρκου τῆς πλατείας περὶ τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου, ἐξάρας τὴν δρᾶσιν Του καὶ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας Του, τοῦ λόγου του ἐν τέλει καταχειροκροτηθέντος ὑπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος πλήθους καὶ τῶν ἐπισήμων. Μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸν συνήθη τῶν παρελάσεων τόπον, ὅπου καὶ κατὰ σειρὰν παρήλασαν Δημοτικὰ Σχολεῖα, Ἐθνικὸν Οἰκοτροφεῖον, Γυμνάσιον Θηλέων, Πρακτικὸν Λύκειον, Γυμνάσιον Ἀρρένων, Δημοσία Ἐμπορικὴ Σχολή, Ὀργάνωσις Ἑλλήνων Ἀλκίμων Κερκύρας, Προσκοπικὴ Ὀργάνωσις, Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας καὶ ὁ Στρατός.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως τὸ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ τὴν μουσικὴν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως μετέβη εἰς τὸ κτίριον τῆς Ὀργανώσεως, ὅπου καὶ διελύθη.

Τὴν προηγουμένην τῆς 9ης Ὀκτωβρίου καὶ περὶ ὥραν 8.30 ἑσπερινὴν εἰς ἔκτακτον συγκέντρωσιν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων ὡμίλησεν ὁ Δ)τὴς τῆς Ὀργανώσεως κ. Δεσποτόπουλος περὶ τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἂν εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν αὐτὴν δὲν ἀνεφέρετο καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῶν δύο Φιλαρμονικῶν τῆς πόλεώς μας, αἵτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς παρομοίου εἴδους ἑορτὰς προσδίδουν πανηγυρικὸν τόνον εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Κ. ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ
Λοχίτης 117ης Φάλαγγος Κερκύρας

«Σᾶς λέγουν οἱ ἀνατροπεῖς: Τί σᾶς χρειάζεται ἡ πρόοδος; Πρὸς τί ἡ ἠθική; Γιατί; Διότι ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς καὶ ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ σᾶς εἴτε θέλει, εἴτε δὲν θέλει, εἴτε ἔχει συνείδησιν αὐτοῦ τοῦ πράγματος, εἴτε ὄχι, πιστεύει μέσα της, πιστεύετε μέσα σας ὅλοι ὅτι ἔχετε ἕνα προορισμό. Ἀλλὰ ὅταν πιστεύετε ὅτι ἔχετε ἕνα προορισμὸν καὶ ὅταν ἔχετε μπροστά σας τὰ μυστήρια τῆς φύσεως καὶ αἰσθάνεσθε μέσα εἰς τὴν ψυχήν σας τὸ αἴσθημα τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ πράγματα ἔξω ἀπὸ σᾶς εὑρισκόμενα καὶ ἄγνωστα εἰς σᾶς καὶ συγχρόνως εὑρίσκετε ὅτι ἔχετε προορισμόν, τότε εἶσθε θρησκευτικοὶ ἄνθρωποι. Τότε ἔχετε ὅλας τὰς βάσεις τῆς θρησκείας μέσα σας. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἔχει θρησκευτικότητα, διὰ νὰ εἶναι συνεπὴς εἰς τὸν ἑαυτόν του, πρέπει νὰ τῆς δώσῃ μίαν μορφὴν ὡρισμένην, τότε ἔχετε μπροστά σας καὶ θετικὴν θρησκείαν. Ὅταν δὲ σεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ἔχετε εἰς τὰ χέρια σας, ὅταν ἡ θετικὴ θρησκεία τὴν ὁποίαν ἐπίστευσαν οἱ γονεῖς σας εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ ὁποία σᾶς λέγει: ἀγαπᾶτε ἀλλήλους! θὰ τὴν ἀποδιώξετε; Ἢ θέλετε νὰ μισῆτε ἀλλήλους;».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Τὰ ἔξη ἀκέφαλα σώματα, ἀνήκουν εἰς προσωπικότητας καὶ ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τὰ πρόσωπα αὐτά, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰς στάσεις τῶν σωμάτων εἰς τὰ σκίτσα;

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Κάθεται ἡ συντροφιὰ γύρω - γύρω, σὲ κύκλο.

Ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἔχῃ τὴν τύχη νὰ ἀρχίσῃ τὸ παιχνίδι, παίρνει ἕνα μανδῆλι δεμένο κόμπους, σὰν κουνελάκι, καὶ τὸ πετᾷ ἔξαφνα εἰς ἕνα ἄλλον, ἐνῷ συγχρόνως φωνάζει μίαν ἀπὸ τὰς ἑξῆς τέσσαρας λέξεις:

— Γῆ!

— Ἀήρ!

— Ὕδωρ!

— Πῦρ!

Ἂν φωνάξῃ «Γῆ», ὁ παίκτης, ἀφοῦ πιάσῃ τὸ μανδῆλι ποὺ τοῦ ἔχει ρίξει ὁ ἄλλος, πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἕνα ζῷον τετράποδον, πρὶν ὁ συμπαίκτης του προφθάσῃ νὰ μετρήσῃ ἕως τὰ ἔξη.

Ἂν φωνάξῃ «Ἀήρ», πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἕνα πουλί, στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα.

Ἂν φωνάξῃ «Ὕδωρ» πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἕνα ψάρι.

Καὶ τέλος ἂν πῇ «Πῦρ» πρέπει νὰ μείνῃ ἄφωνος, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ.... καῇ!

Ἂν κάνῃ λάθος καὶ ὀνομάσῃ ἄλλο ζῷον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ πρέπει (εἰς τὸ «Γῆ» λ. χ. ἂν ἀπαντήσῃ «μπαρμποῦνι», εἰς τὸ «Ἀήρ» ἐλέφας κλπ.), χάνει καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ παίρνουν τὸ μανδῆλι.

Ἂν ὅμως ἀπαντήσῃ σωστά, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πετάξῃ καὶ αὐτὸς τὸ μανδῆλι εἰς ἄλλον παίκτη.

Ὅσοι δὲν ἔχουν δοκιμάσει νὰ παίξουν αὐτὸ τὸ ἁπλούστατο παιχνίδι, δὲν μποροῦν νὰ φαντασθοῦν τί ἀστεῖα λάθη γίνονται ἀπὸ τὴν βίαν, ποὺ ἔχουν ὅλοι νὰ ὀνομάσουν γρήγορα - γρήγορα ἕνα ζῷον καὶ νὰ μὴ τὸ εὑρίσκουν...

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΥΚΛΟΙ

(Βλ. προηγούμενο φύλλο)

Εἰς τὸν κύκλο τοῦ κέντρου πρέπει νὰ τοποθετήσετε τὸν ἀριθμὸ 17 καὶ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς κύκλους, κατὰ σειράν, ἀρχίζοντες ἀπὸ ἕνα οἱονδήποτε σημεῖο, τοὺς ἀριθμούς:
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9.

Ἂν τοποθετήσετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς ἀριθμοὺς 1 — 17, τὸ ἄθροισμα ἑκάστης τῶν διαμέτρων (μὲ τρεῖς ἀριθμούς), θὰ εἶναι πάντοτε 34.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΥΠΟΜΟΝΗ

Τὰ παιχνίδια τῶν ἀριθμῶν θέλουν ὑπομονήν. Δὲν εἶναι τόσον δύσκολα, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται.

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας εἶναι νὰ συνηθίσετε νὰ μὴ ἀπογοητεύεσθε εὔκολα. Ὅταν καταπιασθῆτε μὲ κάτι, πρέπει, ἐφ' ὅσον περνᾷ ἀπ' τὸ χέρι σας, νὰ τὸ τελειώνετε. Κάθε πρᾶγμα ἔχει τὴ δυσκολία του, ἀλλὰ ἡ ἱκανοποίησις τῆς λύσεως ἑνὸς προβλήματος ἢ τῆς ἐπιτυχίας εἰς ἕνα παιχνίδι εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἀξίζει ὁ κόπος νὰ κοπιάσῃ κανεὶς λίγο. Ἔπειτα, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, ὅτι ἡ ἀπασχόλησις αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι πάντοτε ἐπωφελής. Γιατὶ μ' αὐτὴ μαθαίνουμε νὰ σκεπτώμεθα, βάζουμε σὲ κίνησι τὸ μυαλό μας, δοκιμάζουμε τὰς δυνάμεις μας, ἀναπτύσσουμε μὲ δυὸ λόγια τὴν κρίσι μας.

×

Εἰς τὰ τετραγωνίδια τοῦ σχήματος πρέπει νὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ παραθέτομεν κατωτέρω, εἰς τρόπον ὥστε νὰ

90	95

100	105

σχηματίζωνται καθέτως, εἰς τὰς τέσσαρας στήλας τοῦ σχήματος, τὰ ἀθροίσματα ποὺ σημειώνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἐξ αὐτῶν.

Κάθε ἄθροισμα προκύπτει ἀπὸ τὴν πρόσθεσιν τριῶν ἀριθμῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ τετραγωνίδια εἶναι οἱ ἑξῆς δώδεκα:
5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀσχολοῦνται ὧρες ὁλόκληρες γιὰ νὰ βροῦν ἕνα ἀριθμητικὸ παιχνιδάκι, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμιὰ ὠφελιμότητα, δημιουργεῖ ἐντύπωσιν καὶ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ὑπάρχουν συμπτώσεις καταπληκτικές.

Κάτι ποὺ χαρακτηρίζει τὸ περίεργο τῶν ἀριθμῶν εἶναι καὶ τὸ ἀκόλουθο:

Ὁ ἀριθμὸς 987,654,321, πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ 45, δίδει 44,444,444,445.

Ἂν δὲ ἀντιστραφῇ, ἤτοι γίνῃ 123,456,789 καὶ πολλαπλασιασθῇ πάλιν ἐπὶ 45, τὸ ἐξαγόμενον θὰ εἶναι ἐξ ἴσου περίεργον: 5,555,555,505!

Δοκιμάστε.

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΕΡΓΟ...

Τὸ διηγηματάκι ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, εἶχε πολλὲς ἀνακρίβειες καὶ ἀσυνέπειες:

Τὸ καράβι δὲν σχίζει τὴ θάλασσα μὲ τὴν πρύμνα, ἀλλὰ μὲ τὴν πρώρα. Τὴν ἐποχὴ τῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος δὲν ὑπῆρχαν κατάφρακτοι ἱππόται. Τὸ ὑπερωκεάνειο δὲν κινεῖται μὲ πανιὰ καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπτύξῃ ταχύτητα 80 μιλλίων! Οἱ ἐπιβάται δὲν ἄκουγαν τὸ τραγοῦδι τοῦ πουλιοῦ, ἀφοῦ ἐπεκράτει καταιγίς. Ὁ σκύλλος δὲν μποροῦσε ν' ἀνέβῃ στὸ κατάρτι γιὰ νὰ τὸ φάῃ. Δὲν ὑπῆρχε λεία ἐπιφάνεια θαλάσσης, οὔτε φεγγάρι ἀφοῦ ἦταν κακοκαιρία. Δὲν ἦταν δυνατὸν προσωπικῶς ὁ πλοίαρχος — ἄλλα εἶναι τὰ καθήκοντά του — νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐπιβάτας γιὰ τὸ φαγητὸ (2000 μάλιστα!). Πῶς ἐδόθη τὸ γεῦμα, ἀφοῦ οἱ ἐπιβάται τὸ εἶχαν ρίξει στὸν ὕπνο; Πῶς ἔγινε στὴν καμπίνα τοῦ πλοιάρχου μέγας χορός; Ποῦ χωροῦσαν τόσοι ἄνθρωποι; Πῶς σὲ δυὸ ὧρες τὸ καράβι ἔφθασε στὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ του, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ κάνῃ μεγάλο ταξεῖδι; Πῶς βγῆκε ὁ ἥλιος τρεῖς ὧρες ὕστερα ἀπ' τὸν ἀπόπλουν, ἀφοῦ ὅταν ξεκίνησε τὸ καράβι — πρὸ δύο ὡρῶν — ἦταν νύχτα; Γιατὶ νὰ ἀποβιβασθοῦν οἱ ἐπιβάται ὑπὸ τὸ φῶς προβολέων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐγράφη ὅτι ὑπῆρχε λαμπρὸς ἥλιος; Ποῦ εὑρέθησαν τὰ ξενοδοχεῖα, ἀφοῦ ἦταν ἐρημικὴ ἀκτή;

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ!

Ἀνιλίνη: Εἶναι νῆσος τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὕλη φωτισμοῦ, ἥρωϊς τῆς Γαλλίας ἢ χρωστικὴ οὐσία.

Ἄννων: Παραπόταμος τοῦ Τιβέρεως, ὄνομα ἐπιφανῶν Καρχηδονίων, πόλις τοῦ Ἀννὰμ ἢ ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Βενεδικτίνη: Λίμνη τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἁγία τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, βιομηχανικὴ ὕλη ἢ ἡδύποτον.

Γρανάδα: Πόλις τῆς Ἱσπανίας, εἶδος παγωτοῦ, ὀνομασία μάχης ἢ φαγητὸν τῶν ψαράδων.

Δίρφυς: Θεὰ τῆς ἐκδικήσεως, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ, ὅπλον τῶν ἀρχαίων, πορθμὸς τῆς Μεσογείου ἢ ὄρος τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

ΔΙΠΛΗ ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ

— Κύριε ἐλέησον! Τί πράματα εἶν᾿αὐτά;!..
— Νὰ σοῦ πῶ... Ἔσπασα αὐτὸ τὸ βάζο, θέλησα νὰ τὸ κολλήσω καὶ τώρα δὲν μπορῶ νὰ βγῶ...

✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦

ΜΕΓΑΛΗ ΗΛΙΘΙΟΤΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος εἶχε βρῆ τὸ μπελᾶ του. Μὰ ὄνομα ἦταν αὐτό; Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ: Ἐλέγετο Παῦλος Βρωμερός. Δὲν τολμοῦσε νὰ πῆ τὸ ὄνομά του. Ὅσοι τὸ ἄκουαν τὸν κύτταζαν περίεργα, ἐψιθύριζαν διάφορα πράγματα εἰς βάρος του καὶ ξεκαρδίζονταν στὰ γέλια.

Στὶς ἀρχὲς ὁ ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη τί ἔτρεχε. Γιατὶ γελοῦσαν οἱ ἄνθρωποι. Γιατὶ τὸν κορόϊδευαν.

Μιὰ μέρα ποὺ τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει, ἔπιασε κάποιο ἄγνωστό του κύριο.

— Γιατὶ γελᾶτε κύριε;
— Ὦ! τίποτα.
— Πῶς τίποτα! Νομίζετε πὼς εἶμαι γελοῖος;
— Ὄχι κύριε, σεῖς!
— Ἀλλά;
— Τὸ ὄνομά σας!
— Τὸ ὄνομά μου εἶναι ὡραιότατον!
— Πιθανὸν γιὰ σᾶς. Γιὰ τὸν κόσμο ὅμως εἶναι πολὺ κωμικόν.
— Δὲν ἐννοῶ κύριε.
— Καλὰ θὰ κάνετε νὰ ἐννοήσετε κ. Βρωμερέ. Γιὰ τὸ καλό σας. Καὶ νὰ ἀλλάξετε τὸ ὄνομά σας.

Ὁ ἄνθρωπος ἐταράχθη. Νὰ ἀλλάξη τὸ ὄνομά του; Γιατί; Ὡστόσο ἡ ἰδέα ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ ἄγνωστος δὲν τὸν ἄφινε ἥσυχο.

Ἠρώτησε ἕνα φίλο του:
— Εἶναι γελοῖο τὸ ὄνομά μου;
— Ὀλίγον...

Ἠρώτησε καὶ τὸν ἀδελφὸ τῆς γυναίκας του.
— Θέλω νὰ μοῦ πῆς τὴν ἀλήθεια. Βρίσκεις ὅτι ἔχω γελοῖο ὄνομα;

Ὁ ἐρωτηθεὶς εἶχε πολὺ θάρρος μαζί του. Καὶ ἀπήντησε:
— Πολύ.

Τὸ ἔβαλε στὰ πόδια ὁ Παῦλος Βρωμερός. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία. Ὁ ἴδιος δὲν καταλάβαινε τίποτα, ἀλλὰ προφανῶς ὁ κόσμος θὰ εἶχε δίκαιο. Ἄλλωστε ζοῦσε ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους καὶ ἔπρεπε νὰ σεβασθῆ τὰς ἀπόψεις των.

Πῆρε πλέον τὴν ἀπόφασιν: θὰ ἄλλαζε τὸ ὄνομά του. Ἀνέβηκε ἀσθμαίνων τὶς σκάλες τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παρουσιάσθηκε στὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο.

— Κύριε, θέλω νὰ ἀλλάξω τὸ ὄνομά μου.
— Εὐχαρίστως. Πῶς λέγεσθε;
— Παῦλος Βρωμερός.
— Ἔχετε δίκαιον κύριε νὰ θέλετε νὰ τὸ ἀλλάξετε. Καὶ πῶς θέλετε νὰ ὀνομάζεσθε τοῦ λοιποῦ;
— **Πέτρος Βρωμερός!**

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΦΑΙΔΡΟ ΤΕΛΟΣ

Ὁ Βολταῖρος εἶχε πολλὲς ἐνοχλήσεις ἀπὸ διαφόρους πρωτόβγαλτους συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔδιναν τὰ ἔργα τους γιὰ νὰ τὰ διαβάση καὶ νὰ τὰ κρίνη.

Τὸ πράγμα ὅμως εἶχε παραγίνει. Μιὰ μέρα ἕνας νεαρὸς τοῦ παρουσίασε μιὰ τραγωδία του — ὅπως εἶπε — τὰ χειρόγραφα τῆς ὁποίας ἦσαν ἐπιμελῶς τυλιγμένα μὲ μιὰ ταινία, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὴν διαβάση καὶ νὰ τοῦ πῆ τὴν γνώμην του.

Ὁ νέος πέρασε πολλὲς φορὲς ἀπὸ τότε, ἀλλὰ ὁ Βολταῖρος δὲν τὸν ἐδέχετο. Κάποτε ὅμως ἀπεφάσισε νὰ τὸν δεχθῆ, ἂν καὶ δὲν εἶχε διαβάσει τὸ ἔργον.

— Ἐδιάβασα τὴν τραγωδία σου, τοῦ εἶπε.
— Καὶ ἡ γνώμη σας;
— Ἐπιμένετε νὰ σᾶς τὴν πῶ ἀπεριφράστως;
— Βεβαίως, ἐπιμένω.
— Αἴ, λοιπόν, τὸ ἔργο σας δείχνει κάποιο ταλέντο, ἀλλὰ δὲν ἀξίζει μεγάλα πράγματα.
— Καλά, ἀλλὰ ὁ διάλογος;
— Πολὺ σχοινοτενής. Μονόλογοι... Μονόλογοι...
— Ἡ πλοκὴ τοῦ ἔργου;
— Σκοτεινή.
— Ἡ λύσις;
— Πολὺ ἀπότομη...
— Τέλος ὅλο τὸ ἔργο;
— Σᾶς εἶπα, δείχνει ὅτι ἔχετε ταλέντο, ἀλλὰ δὲν ἀξίζει πολλὰ πράγματα.
— Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὰς κρίσεις σας, ἀπήντησεν ὁ νέος. Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴν ἐπωφεληθῶ ἀπὸ τὰς συμβουλάς σας.

Καί, καθὼς ὁ Βολταῖρος τοῦ ἐπέστρεφε τὰ χειρόγραφα, ἔλυσε τὴν ταινία καὶ τὰ ξετύλιξε.

Ὁ Βολταῖρος ἔμεινε ἄναυδος: Ὁ νεαρὸς συγγραφεύς, ἀντὶ ἔργου τοῦ εἶχε δώσει χαρτὶ ἄγραφο!

Ὁ φακίρης ποὺ κοιμᾶται ἐπάνω στὰ καρφιά, ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὰ τσιμπήματα τῶν κουνουπιῶν!...

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ...

Στὸ μεσιτικὸ γραφεῖο:
— Ἐσεῖς μοῦ στείλατε τὴν καινούργια μαγείρισσα;
— Μα... μα... μάλιστα...
— Πολὺ καλά! Σᾶς καλῶ ὁπωσδήποτε σὲ γεῦμα!...

✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦✦

Ο ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ

Ὁ κ. Βούτας εἶναι ἔξω φρενῶν ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ὑβριστικωτάτης ἀνωνύμου ἐπιστολῆς ποὺ πῆρε μὲ τὸ πρωϊνὸ ταχυδρομεῖο.

— Θὰ τὸν βρῶ αὐτὸ τὸν ἀχρεῖο! Θὰ εἶναι ἀσφαλῶς κανένας ἀπ᾿ τοὺς γνωστούς μου. Τὸν κακοήθη! Θὰ πάω σὲ γραφολόγο...

Ἅμ᾿ ἔπος, ἅμ᾿ ἔργον. Ὁ κ. Βούτας παραδίδει τὸ ἀπόγευμα τὸ γράμμα σ᾿ ἕνα περίφημο γραφολόγο. Ὁ τελευταῖος ἄρχισε νὰ διαβάζη:

«Κλέφτη... Ἠλίθιε... ἀπατεῶνα,,, πλαστογράφε...».

— Βγαίνει τίποτε ἀπὸ τὸ γραφικό του χαρακτῆρα; ρωτάει ὁ κ. Βούτας.
— Ναί. Ἀπὸ τὰ γράμματά του ὁ ἀνωνυμογράφος φαίνεται ἄνθρωπος τίμιος καὶ φιλαλήθης. Καὶ φαίνεται σᾶς γνωρίζει πολὺ καλά!...

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

Ὁ μικρὸς Χαράλαμπος ξεφυλλίζει τὴ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία». Φτάνοντας στὴν σελίδα τὴν ἀφιερωμένη στὸν μεγάλο ὠκεανοπόρο Κολόμβο, διαβάζει: «Χριστόφορος Κολόμβος, 1451 - 1506). Αὐτὸ τὸ 1451 καὶ τὸ 1506 ὅμως δὲν μπορεῖ ἐπ᾿ οὐδενὶ λόγῳ νὰ τὸ ἐννοήση καὶ καταφεύγει στὰ φῶτα τοῦ πατέρα του.

Τὸν ρωτᾷ λοιπόν:
— Μπαμπᾶ, τί σημαίνει ὁ ἀριθμὸς 1451 - 1506 ποὺ εἶναι δίπλα στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου;

Καὶ ὁ πατέρας, ποὺ καθὼς φαίνεται δὲν ἦταν σοφώτερος τοῦ μικροῦ γυιοῦ του, ἐξηγεῖ:
— Εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου του, παιδί μου!...

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

Ἕνας Ἀθηναῖος μικρονοικοκύρης, περιδιαβάζοντας στὴν ἀγορὰ μ᾿ ἕνα ζεμπίλι στὰ χέρια, πλησιάζει ἕνα αὐγουλᾶ.

— Εἶναι καλὰ τ᾿αὐγά σου; τὸν ἐρωτᾷ.
— Πρώτης τάξεως.
— Καὶ πόσο κάνουν;
— Δύο δραχμὲς τὰ γερὰ καὶ μιὰ καὶ εἴκοσι τὰ σπασμένα.
— Ἄ, λαμπρά!... Σπάσε μου δώδεκα!...

ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ...

Ἡ Κυρία: Δὲν μπορεῖς νὰ βρῆς καλύτερη δουλειά;

Ὁ ζητιάνος: Καὶ ποιός σᾶς εἶπε κυρία μου, πὼς εἶμαι δυσαρεστημένος ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά μου;

ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΕΝΔΙΕΦΕΡΕ...

Στὸ θέατρο:

Ὁ ὑπάλληλος: Κύριε διευθυντά, ἕνας θεατὴς ἔπεσε ἀπὸ τὴ γαλαρία τοῦ θεάτρου στὴν πλατεῖα.

Ὁ Διευθυντής: Πῆτε του νὰ πληρώση τὴ διαφορὰ τοῦ εἰσιτηρίου.

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΣΥΝΘΕΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

'Εὰν εἰς τὰ 33 τετραγωνίδια τοῦ σχήματος τοποθετήσωμεν 33 γράμματα — ἕνα σὲ κάθε τετραγωνίδιο — θὰ σχηματίσωμεν μία λαϊκὴ παροιμία, ἀπὸ τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς καὶ συνηθισμένες.

'Η παροιμία θὰ διαβάζεται ἐὰν τὰ γράμματα τοποθετηθοῦν εἰς ὁριζοντίους σειράς, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. (Μετὰ τὰ τρία πρῶτα γράμματα τῆς παροιμίας, ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ τετρ. 1, 2, 3, τὰ τρία ἑπόμενα θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ τετρ. 4, 5, 3 — τῆς δευτέρας σειρᾶς — τὰ ἀμέσως ἑπόμενο εἰς τὰ τετρ. 4, 6, 3 — τῆς τρίτης σειρᾶς — κ.ο.κ.)

Διὰ νὰ σχηματισθοῦν αἱ λέξεις τῆς παροιμίας, θὰ χρησιμοποιήσωμεν 17 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ἔτσι, ὅταν βλέπετε τὸν ἴδιο ἀριθμὸ εἰς διάφορα τετραγωνίδια τοῦ σχήματος, θὰ καταλάβετε ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου γράμματος. Εἰς τὸ σχῆμα λ. χ. βλέπομεν ἀναγραφόμενον ἑπτὰ φορὲς τὸν ἀριθμὸν 3. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἐπαναλαμβάνεται ἑπτὰ φορὲς εἰς τὴν παροιμίαν.

'Ο ἁπλούστερος τρόπος λύσεως εἶναι ἀσφαλῶς νὰ θυμηθοῦμε μερικὲς παροιμίες, νὰ δοῦμε ἂν καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς ἀποτελῆται ἀπὸ 33 γράμματα καὶ ἂν ὡρισμένα γράμματα ἐπαναλαμβάνωνται εἰς τὸ σχέδιον, ὅπου εἶναι ἴδιοι ἀριθμοί.

'Αλλὰ αὐτὸς ὁ τρόπος εἶναι δύσκολος. Γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνουμε παραθέτομεν παρακάτω καὶ μίαν ἄσκησιν «κρυπτογραφικοῦ», σὰν αὐτὲς ποὺ δημοσιεύουμε εἰς τὴν σελίδα «Γιὰ νὰ διασκεδάζετε».

1, 2, 11, 4, 10, 3, 1 = Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ
9, 11, 8, 13, 7, 10 = Θηρίον
11, 10, 2, 11 = Πόλις τῆς 'Ηπείρου
15, 11, 10, 16, 11, 12 = Πόλις τῆς Θεσσαλίας

Τὸ γράμμα ποὺ ἔχει εἰς τὴν ἄσκησιν αὐτὴν τὸν ἀριθμὸν 11, ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς 4 ζητουμένας λέξεις, ὅπως καὶ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ «Συνθέτου Σταυροῦ».

"Αν εὕρετε ποία εἶναι λ. χ. ἡ πόλις τῆς 'Ηπείρου μὲ τὰ τέσσερα γράμματα, θὰ ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας 3 γνωστὰ γράμματα, ἐφ' ὅσον ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνεται (11 καὶ 11). Εὑρίσκοντες καὶ τὰς ἄλλας λέξεις, θὰ δῆτε ποιὰ γράμματα ἀντιστοιχοῦν εἰς τοὺς ἀριθμούς, θὰ τοποθετήσετε τὰ γράμματα αὐτὰ εἰς τὸ σχέδιον καὶ εἰς τὰ τετραγωνίδια ποὺ ἀντιστοιχοῦν σύμφωνα μὲ τὰς ἐνδείξεις τῶν ἀριθμῶν καὶ θὰ ἔχετε σχηματίσει, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τὴν παροιμίαν.

'Η συμπλήρωσίς της θὰ εἶναι τότε εὔκολη.

ΜΙΑ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

	1	2	3	
	4	5	3	
	4	6	3	
4	2	7	8	9
3	10	2	11	3
12	3	13	14	15
	14	16	1	
	17	10	3	
	8	2	11	

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν πολιτικὸν ἄνδρα, εἰς τὸν ὁποῖον πολλὰ ὀφείλει ἡ πατρίς του.

1) 'Ιδρυτὴς τῆς Ρώμης. 2) Δημαγωγὸς τῶν ἀρχαίων 'Αθηνῶν. 3) Ψωμί. 4) 'Ο ἄνθρωπος τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς. 5) Νῆσος τοῦ 'Ιονίου. 6) Πρωτεύουσα κράτους τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. 7) Νῆσος τοῦ βορείου Αἰγαίου.

Φωνηεντόλιπον

πς — κνγ — πλλς — λγς — δν — πν — κνν

"Αν εἰς τὰ ἀνωτέρω σύμφωνα παρεμβάλλετε καταλλήλως τὰ φωνήεντα ποὺ λείπουν, θὰ σχηματισθῇ μία λαϊκὴ παροιμία. Αἱ λέξεις τῆς παροιμίας εἶναι ὀκτώ.

'Ακροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν μαθηματικὸν τῆς ἀρχαιότητος:

1) Πόλις τῆς Πελοποννήσου. 2) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους. 3) Ἄγγελος τῆς ἀνοίξεως. 4) Περίφημος ἰατρὸς τῆς ἀρχαιότητος. 5) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 6) Οὐράνιον σῶμα. 7) Κράτος τῆς βορείου Εὐρώπης. 8) 'Ημίθεος. 9) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.

'Αναγραμματισμὸς

Τὸν ἀδελφό του σκότωσε
Τὸν χάλασα κι' ἐνῶ
Καὶ κράτος σοῦ τὸν ἔκανα
Παλιὸ μὰ ζωντανό.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: 'Οριζοντίως: 1. Σκίαθος - τά. 2, ἀρὰ - Α.Σ.Ο. - ΙΘ'. 3, Σὺ - Ἶνα. 4, Ὄρνεα - Κῶς. 5, Ε.Ο.Ν. - γάρ. 6, ἄλας - φάκα. 7, Ράς - τό. 8, λάβα - δν. 9, Ζάμα - ὄχι. 10, ὡσὰν - Σέρ. Καθέτως: 1, Σᾶς - Χαρίζω. 2, Κρύο - Λάδας. 3, Ἴα - Ρέας - μά. 4, Ὄνος - Λάν. 5, Θὰ - ἓν - τά. 6, Ὁσία - φόβος. 7, Σὸν - ΓΛ - ἀχ. 8, Ἄκακα - ἴς. 9, Τί; - Ὥρα. 10, Ἄθως - ὄναρ.

Δίποδα καὶ τετράποδα: Μέσα στὸν σταῦλο ἤτανε 24 δίποδα (23 κόττες καὶ ὁ γυιὸς τοῦ χωριάτη) μὲ 48 ἐν ὅλῳ πόδια καὶ 13 τετράποδα μὲ 52 πόδια. Ἀπὸ τὰ τετράποδα ἦταν ἕνας ταῦρος, 8 ἀγελάδες καὶ 4 μοσχάρια.

'Ακροστιχίς: Θεμιστοκλῆς (Θάσος, Ἔτος, Μακεδονία, Ἰόνιον, Σόλων, Τῆνος, Ὅμηρος, Κωνσταντινούπολις, Λέων, Ἡρακλῆς, Σοφοκλῆς).

'Αριθμητικόν: 3×2=6+5=11—7=4:4=0.

Τὸ ἀρχικὸν γράμμα: Πάρος - Φάρος - Χάρος.

Τρίγωνον: Ἐρατὼ - ρῆμα - ἄμα - τά - ω.

Οἱ μαγικοὶ ἀριθμοί: Ἰδοὺ ὁ μόνος τρόπος τοποθετήσεως τῶν ἀριθμῶν ἀπὸ 1—16 διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ ἄθροισμα 34 εἰς τὰς 4 ὁριζοντίους καὶ τὰς 4 καθέτους γραμμάς:

14	11	8	1	= 34
4	5	10	15	= 34
9	16	3	6	= 34
7	2	13	12	= 34
34	34	34	34	

Κρυπτογραφικὸν

Αἱ κατωτέρω ζητούμεναι λέξεις σχηματίζονται μὲ 10 μόνον γράμματα, τὰ ὁποῖα συνήθως ἐπαναλαμβάνονται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς λέξεις. Ἐὰν βοηθούμενοι ἀπὸ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων εὕρητε μίαν ἢ δύο, θὰ εἶναι εὐκολωτέρα ἡ λύσις τοῦ κρυπτογραφικοῦ καὶ μάλιστα τῆς πρώτης λέξεως, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας ὡρισμένα γνωστὰ γράμματα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 = 'Ιερὰ πόλις
7 8 9 6 = Πασᾶς τῶν 'Ιωαννίνων
9 8 1 4 6 = Φωτίζει καὶ θερμαίνει
6 4 5 8 1 = 'Ηρωϊκὴ περιφέρεια τῆς 'Ηπείρου
3 7 6 4 = 'Ιερατικὸν ἔνδυμα
6 5 3 4 6 = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
8 2 1 4 6 = 'Ομαλὸς
1 2 3 4 5 = Μέρος τοῦ Ναοῦ (γεν.)

Ἀριθμητικὸν

1. 2. 3. 4. 5. + — × : = 3

Τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα, ἡ σειρὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀλλάξῃ, πρέπει νὰ παρενθεθοῦν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐξίσωσις δίδουσα τὸν ἀριθμὸν 3.

'Επίσης δύναται νὰ ἀλλάξῃ καὶ ἡ σειρὰ τῶν ἀριθμῶν.

Τὸ ἀρχικὸν γράμμα

1

Νήσου τὸ ἀρχικὸ
— μόν' αὐτὸ ἀλλάζει —
κι' ἄλλη νῆσο στὸ λεπτὸ
παρουσιάζει.

2

Σὲ Ρώμης αὐτοκράτορα
ἀλλάζεις πρῶτο γράμμα
κ' ἄνθρωπος πολλῶν χρονῶ
προβάλλει ἐν τῷ ἅμα.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— Χειρόγραφα ἢ φωτογραφίαι ἀποστελλόμεναι εἰς τὸ περιοδικὸν δὲν ἐπιστρέφονται.

— Εἰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς δὲν δίδεται ἀπάντησις, ὡς καὶ εἰς τὰς μὴ συνοδευομένας ὑπὸ δελτίου ἢ μὴ καθαρογεγραμμένας. Γράφετε συντόμως.

Κον Δ. ΓΕΡΜΕΝΙΤΗΝ. — Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Κ. ΖΙΑΖΑΡΗΝ, φαλαγγίτην, Καλάμας. — Ποίημά σας ὡς καὶ φωτογραφία ἐλήφθησαν.

Κον Θ. ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΝ. — Ὁμοίως ποίημά σας ἐλήφθη.

Κον ΑΛ. ΜΑΚΡΙΔΗΝ. — Τὴν ἐπιστολήν σας ἀπεστείλαμεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, ἥτις καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

Κον ΗΡ. ΜΠΡΕΣΙΑΚΑΝ, Διοικ. Ε.Ο.Ν., Ἐλαιῶνα Παρνασσίδος. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα καὶ σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Δημ)λον, Κόκκινον Πυλίας. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΝΕΟΦ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ. — Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΤΟΥΦΕΚΛΗΝ, Λοχίτην Ε.Ο.Ν., Τῆνον. — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸν ὡραῖον ἐνθουσιασμόν σας καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. προσπαθείας σας. Διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν θὰ σᾶς γράψῃ ἡ διαχείρισις ἰδιαιτέρως.

Κον ΙΩ. ΤΣΟΥΤΣΚΟΝ, Ἐνωμοτ. Ε.Ο.Ν., Ἄρταν. — Ἡ ἐνθουσιωδεστάτη ἐπιστολή σας μᾶς συνεκίνησε. Μὲ τοιούτους ὡς ὑμεῖς ἐργάτας καὶ αἰσθήματα ἡ Ε.Ο.Ν. δὲν ἔχει παρὰ νὰ αἰσιοδοξῇ. Ἀνταπόκρισίς σας ἐστάλη Γραφεῖον Τύπου.

Κον ΑΘΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ξυλόκαστρον. — Σταυρόλεξόν σας ἐλήφθη, θὰ τεθῇ ὑπὸ κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Ι. ΑΝΔΡΙΟΝ., Φαλαγγίτην, Ἄνδρον. — Ἐπιστολή σας καὶ συνεργασία ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Δδα ΕΛΕΝΗΝ ΡΙΓΓΗ, φοιτήτριαν Παιδ. Ἀκαδη., Πειραιᾶ. — Ἐνθουσιωδεστάτη ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς κρίσεις σας. Συνεργασία σας ἀπεστάλη οἰκείαν ἐπιτροπήν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΝ, 86ης Φάλαγγος, Ὑποδ. Μάνης. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς κρίσεις σας. Ποίημά σας ἀπεστάλη πρὸς κρίσιν.

Κον ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΝ, 4ον ὑ)τομέα ὑποδ. Νότου. — Σταυρόλεξον καὶ συνέχεια συνεργασίας σας περὶ Ἀνεμοπορίας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΝ, Φαλαγγίτην, Τρίπολιν. — Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Ἀσφαλῶς ἡ ἰδέα σας περὶ Πύργου Ἄϊφελ θὰ εἶναι πρωτότυπος δι' ἔκθεσιν εἰς τοιοῦτον ὕψος.

Κον ΤΣΩΛΗΝ, Ἀργοστόλιον. — Φωτογραφία ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΔΙΟΝ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ, Ὑπαστ., Κέρκυραν. — Θερμότατα εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλάς σας κρίσεις. Συνεργασία σας ἀπεστάλη οἰκείαν κριτικὴν ἐπιτροπήν.

Κον ΤΑΣΟΝ ΝΙΑΟΥΣΤΑΝ, Φαλαγγίτην, Ἀγρίνιον. — Συνεργασία σας, δι' ἣν εὐχαριστοῦμεν, ὑπεβλήθη πρὸς κρίσιν.

ΝΤ. ΒΛ. — Ἡ συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. Θὰ ὑποβληθῇ πρὸς κρίσιν. Μὰ γιατὶ παιδί μου τόσαι προφυλάξεις εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὀνόματός σας. Ἡ Ε.Ο.Ν. θέλει πρὸ πάντων νέους μὲ θάρρος.

Κον ΠΑΝΤΕΛ. ΑΓΚΙΣΤΡΙΩΤΗΝ, βαθμ. Ε.Ο.Ν., Βραχάτι. — Λυπούμεθα διότι τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λαμπρὸν ἄρθρον σας εἶναι ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ λόγῳ τοῦ μακροῦ μήκους του. Ἐτονίσαμεν ὅτι αἱ ἀποστελλόμεναι συνεργασίαι δέον νὰ εἶναι βραχεῖαι. Ἀποστείλατε κάτι συντομώτερον.

Κον ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΝ ΕΛΕΥΘ., Φαλαγγίτην, Θ)νίκην. — Ποίημά σας ὑπεβλήθη ἐπιτροπήν.

Κον ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΔΟΥΡΑΜΑΤΗΝ, Φαλαγγίτην, Ἀκαδ. Ἀλεξ)πόλεως — Θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὰς καλὰς κρίσεις. — Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Διὰ τὰ λοιπὰ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἡ διαχείρισις.

Κον ΔΗΜ. ΜΟΥΧΤΟΠΟΥΛΟΝ, Λοχίτην. — Ἀνταπόκρισις ἐλήφθη.

Κον ΜΑΥΡ. ΜΑΥΛΕΡΗΝ, Δ.Α.Σ., — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν σας. Ἀπεστάλη πρὸς κρίσιν.

Κον Ν. ΚΟΝΤΟΛΑΤΟΝ, Ὁμαδάρχην, Ἐρατεινήν. — Ἀνταπόκρισις ἐλήφθη.

Δίδα ΠΟΠΗΝ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΥ, Θ)νίκην. — Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ. — Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΣΧΙΖΑΝ, μαθητήν, Τρίπολιν. — Συνδρομή σας ἐλήφθη. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν.

Δδα ΓΙΩΤΑΝ ΚΗΠΟΥΡΟΥ, ἐνταῦθα. — Διήγημά σας ἐλήφθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς κρίσιν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ, Δ)τὴν Ἀστ. Σχ., Πύργον. — Ἡ ἐγγραφὴ 60 τῶν μαθητῶν σας ὡς συνδρομητῶν φανερώνει καὶ τὴν γόνιμον ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν. Διὰ τὰ λοιπὰ θὰ ἀπαντήσῃ ἡ διαχείρισις δι' ἐπιστολῆς.

Κον ΑΘΑΝ. ΚΑΛΟΥΔΑΝ, Ἱστιαίαν. — Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς κρίσιν.

Δον ΔΗΜ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΝ, Δημ)λον, Ξερολίμνην Κοζάνης. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὰς τόσον ἐνθουσιώδεις κρίσεις σας διὰ τὸ περιοδικὸν καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ πατριωτικά σας αἰσθήματα.

Κον Δ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ, Λοχίτην, Διαβολίτσιον. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς θερμὰς ἐκφράσεις σας. Ἀγγελία δημοσιεύεται. Συνδρομαὶ ἐδόθησαν διαχείρισιν πρὸς ἐγγραφήν.

Κον ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΝ, Δ)τήν, Βαρβάραν. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις θὰ σᾶς ἀποσταλῇ.

Κον ΔΗΜ. ΔΟΥΚΙΔΗΝ, Σπουδαστὴν Ἀκαδ., Ἀλεξανδρούπολιν. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐπιστολή σας παρεδόθη διαχείρισιν πρὸς ἐνέργειαν ὅσων γράφετε.

Κον ΑΛΕΞ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΗΝ, Ἀξ. ἐ. ἀ., ἐνταῦθα. — Τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπὴν κρίσεως.

Κον ΝΙΚΟΛ. ΚΟΗΝ, Κονίστρας Εὐβοίας. — Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΙΩΑΝ. ΡΕΚΛΑΤΗΝ, Δημ)λον, Κλέπιαν Κορινθίας. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλάς σας κρίσεις. Ἀσφαλῶς ἐνδιαφερόμεθα δι' ἄρθρα γεωργικῆς ὕλης, ἀρκεῖ νὰ εἶναι σύντομα.

Κον ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΝΗΝ Δημ., Κιάτον. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ παρεδόθη διαχείρισιν δι' ἐγγραφήν σας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσα γράφετε.

Κον ΓΡΗΓΟΡ. Χ''ΗΛΙΑΝ, Κιλκίς. — Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ παρεδόθη διαχείρισιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΓΚΑΔΙΟΥ ΗΛΕΙΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 618 ἔγγραφον καὶ χρηματικὸν ἔνταλμα ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον Δ)ΤΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Καστελλίου Πεδιάδος. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ διετάχθη σχετικῶς ἡ διαχείρισις. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΚΟΣΜΑΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Καλλιθέαν. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ ἐνθουσιώδη λόγια σας. Ἡ διαχείρισις διετάχθη σχετικῶς.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΝ, Φαλαγγίτην, Καβάλλαν. — Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐκφράσεις σας.

Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΑΝ, Φαλαγγίτην, Ὁμαλὴν Κοζάνης. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 1110 ἔγγραφον ἐλήφθη καθὼς καὶ σχετικὸν ἔνταλμα. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΑΜΑΤΩΝ ΚΟΖΑΝΗΣ. — Ὁμοίως ὑπ' ἀρ. 713 ὑμέτερον ἔγγραφον καὶ χρημ. ἔνταλμα ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΣΤΑΓΙΟΝ ΣΙΔΕΡΑΚΗΝ, Χίον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀναμείνατε σχετικὴν ἐπιστολὴν διαχειρίσεως.

Καν ΕΥΣΤΑΘΙΑΝ ΚΑΤΖΗΜΑΛΗ, δημ)λον, ἐνταῦθα. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἡ διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ σχετικῶς.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Ε.Ο.Ν. Ροδόπης. — Ἀνταπόκρισίς σας καὶ φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΡΦΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ. — Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Συνδρομὴ ἐτησία, ὡς βλέπετε, εἶναι δραχ. 100.

Δ)ΣΙΝ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ. Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἡ διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ δι' ἐπιστολῆς.

Κον Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ὁμαδάρχην Βιλιβίτης Καλαβρύτων. — Ἡ διαχείρισις διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ τὰ αἰτούμενα. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΟΥΒΑΛΙΩΝ ΗΛΕΙΑΣ. — Ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 597 καὶ σχετικὸν ἔνταλμα ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΥΦΑΣΜΑΤΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΚΑΜΧΗ & ΣΙΑ, ἐνταῦθα. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ διετάχθη ἡ ἐγγραφὴ τῶν συνδρομητῶν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κους Κους ΡΗΓΑΝ, ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΝ, ΤΖΑΝΕΛΛΗΝ, Βοῦρκον Λέσβου. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ διὰ τὰ ὡραῖα σας λόγια. Διετάχθη ἡ ἐγγραφή σας.

Κον ΠΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ, Τετράρχην, Νέαν Πέλλαν. — Ἐπιστολή σας διεβιβάσθη διαχείρισιν πρὸς ἐκτέλεσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΝΤΙΝΟΝ ΔΙΑΛΛΗΝΑΝ, Δεκανέα, Νευροκόπι. — Εἰς τὴν προτελευταίαν σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου ἀναγράφεται ἡ ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 100, ἑξάμηνος 50, τρίμηνος 25. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλάς σας διαθέσεις διὰ τὸ περιοδιόν. Καθῆκον ὅλων νὰ τὸ διαδίδουν.

Κον ΖΑΤΑΓΙΑΝ, Φάλαγγα Λαγκαδᾶ. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Εἰς τὴν διαχείρισιν διεβιβάσθη τὸ ἔγγραφόν σας πρὸς ἐκτέλεσιν.

Κον Κ. ΜΠΕΝΟΝ, Ἀργοστόλιον. — Ὁμοίως εὐχαριστοῦμεν. Ἡ διαχείρισις διετάχθη σχετικῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΖΗΜΕΤΑΔΩΝ. — Ὑπ' ἀριθ. 623 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὴν διαχείρισιν, ἥτις καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

Κον ΑΠΟΣΤ. ΠΑΪΖΗΝ. — Δὲν γνωρίζομεν τὴν διεύθυνσιν ποὺ ζητεῖτε.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΒΑΤΗΝ, Bryghton England. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν διαχείρισιν ἵνα αὕτη συμμορφωθῇ πρὸς ὅσα γράφετε. Ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη τὸ νέον περιοδικὸν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ παλαιόν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΝ, Φάλαγγα Ξυλοκάστρου. — Εὐχαριστοῦμεν. Παρηγγείλαμεν σχετικῶς εἰς τὴν διαχείρισιν νὰ συμμορφωθῇ.

Δ)ΣΙΝ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ. — Ὑμέτερον ἔγγραφον ἐλήφθη. Παρηγγέλθη ἡ διαχείρισις νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΣΣΟΥ. — Ἐγγραφὴ διετάχθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Δ)ΣΙΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΣΤΑΚΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 231 ἔγγραφόν σας ἐλήφθη ὡς καὶ κατάλογος συνδρομητῶν. Ἡ διαχείρισις θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ σχετικά. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.

Δ)ΣΙΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΒΥΤΙΝΗΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 240 ἐλήφθη, ὡς καὶ κατάλογος ἐγγραφῆς 35 σωμάτων. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ)τὴν Ἡμιγυμνασίου Κονιστρῶν. — Ὑμέτερον ἔγγραφον ἐλήφθη. Ἡ διαχείρισις θὰ συμμορφωθῇ διὰ τὴν ἀποστολήν. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα καὶ διὰ τὰς λίαν κολακευτικὰς ἐκφράσεις σας καὶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΥΡΡΑΕΩΝ ΑΙΤΩΛ)ΝΙΑΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 575 ἐλήφθη καὶ παρηγγείλαμεν σχετικῶς εἰς τὴν διαχείρισιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΜΜΟΥΔΙΑΣ ΣΕΡΡΩΝ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 1068 ἐλήφθη, ὡς καὶ σχετικὸν ἔνταλμα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΦΩΝΑΪΤΙΚΩΝ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 279 καὶ σχετικὸν ἔνταλμα ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΥΚΑΡΠΙΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 536 ἔγγραφόν σας ἐλήφθη, ὡς καὶ σχετικὸν ἔνταλμα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΓΚΟΤΡΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ. — Ὁμοίως ὑπ' ἀριθ. 656 ἔγγραφον καὶ σχετικὸν ἔνταλμα. Θερμὰς εὐχαριστίας.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΡΩΓΩΝ. — Ὁμοίως ὑπ' ἀριθ. 105 καὶ σχετικὸν ἔνταλμα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΤΣΟΥΤΣΑΤΗΝ, Γυμνασιάρχην, Τρίπολιν. — Ἡ διαχείρισις διετάχθη νὰ συμμορφωθῇ σχετικῶς.

ΖΗΤΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΕΟΣ 26 ἐτῶν μὲ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ στρατοῦ ζητεῖ ἀνάλογον ἐργασίαν.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 5 — 12 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . » 25

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συν/τος, Ἀθῆναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

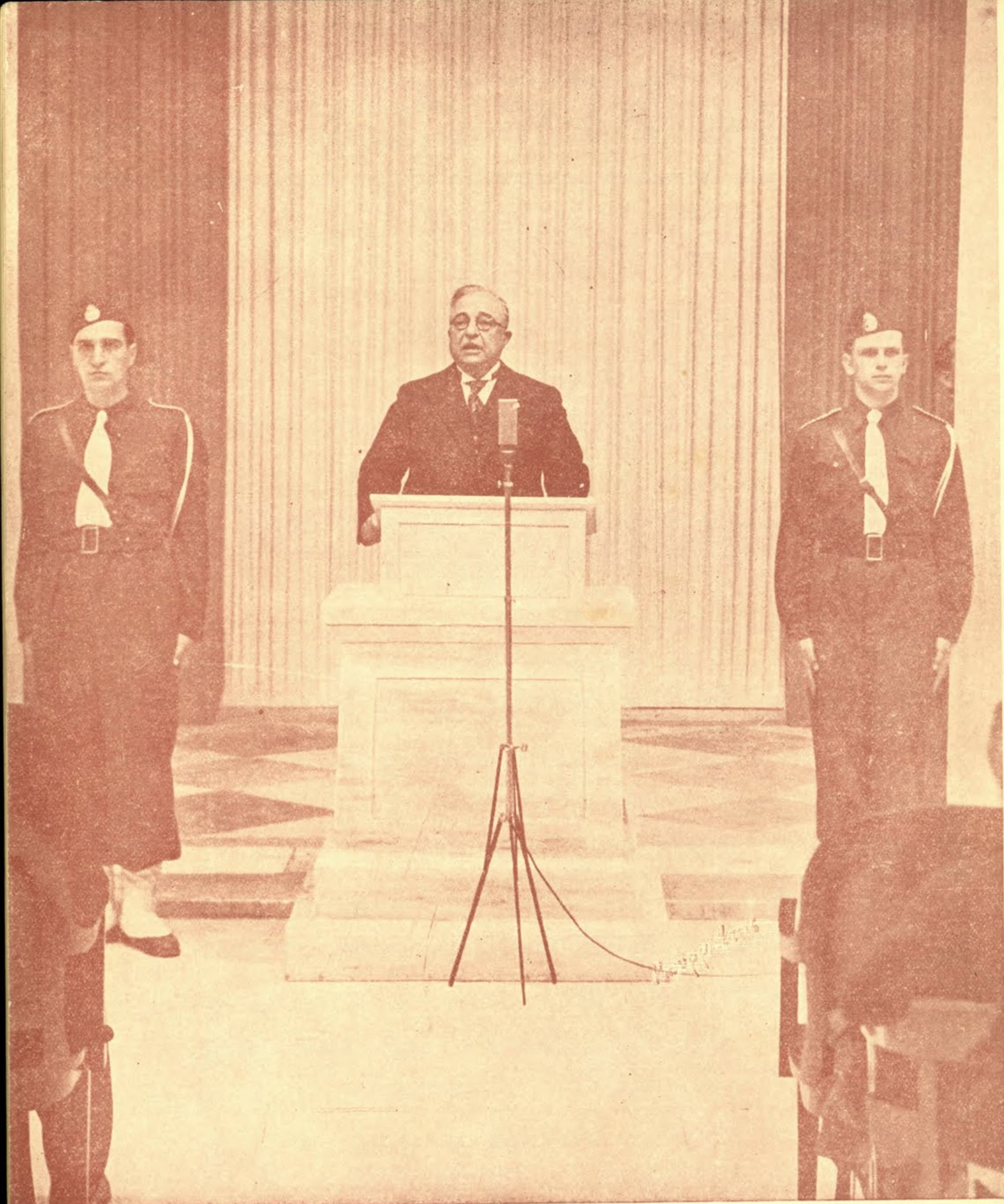
1. Ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας καὶ ἡ Νεολαία 153
2. Ἡ ἔννοια Ἀληθινοῦ Πολιτισμοῦ.—Ἡ νεολαία φορεὺς καὶ ὑπερασπιστὴς τοῦ Ἑλλ. Πολιτισμοῦ 154
3. Ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες 155
4. Πῶς θὰ ἔχετε ἀληθινοὺς φίλους 156
5. Μάθετε νὰ εἶσθε δημιουργικοὶ 157
6. Μάθετε νὰ εἶσθε παρατηρητικοί. — Πῶς θὰ εἶσθε πάντοτε εὐτυχεῖς 158
7. Ἡ ὁλοκαύτωσις τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου 159
8. Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα 160
9. Πρακτικαὶ καὶ ἐγκυκλοπαιδικαὶ γνώσεις. — Πῶς ν' ἀκοῦτε τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν 161
10. Χωρὶς Οἰκογένειαν 162
11. Μεγάλα πολεμικὰ σχέδια 163
12. Μικρὴ τραγῳδία 164
13. Τὸ νοικοκυριὸ ὡς παράγων εὐημερίας τοῦ Ἔθνους 165
14. Νεοελληνικὴ Ποίησις 166
15. Τοῦ δάσους ἡ Νεράϊδα 167
16. Μία ὡραία ἡμερησία διαταγή. — Τὸ γέλιο ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς 168
17. Ὁ ἀγών μας κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ 169
18. Δεύτερη Πατρίδα 170
19. Ἀγροτικὴ Ζωή. — Ἀμπελουργία. — Προστατεύετε τὰ πουλιά 171
20. Συνεργασία ἀναγνωστῶν . . . . 172 - 174
21. Ὁ Ἀθλητισμός. — Ὁ ἐτήσιος ποδηλατικὸς γῦρος τῶν Ἀθηνῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κλπ. . . . . 175 - 176
22. Ζωὴ καὶ κίνησις τῆς Νεολαίας . . . . 177 - 180
23. Μερικὰ εὐχάριστα παιγνίδια 181
24. Καὶ μία εὔθυμη Σελίς 182
25. Γιὰ νὰ διασκεδάζετε 183
26. Ἀλληλογραφία 184

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ συνεχιζομένη ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αὐξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερβᾶσα ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκὸρ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε παρουσίασεν Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποίαν ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἡ ἔκδοσίς της. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαιτέραν πανηγυρικὴν ἔκδοσιν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ἃς λαμβάνομεν.

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινόν της ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἤτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος καὶ τὰς χρησίμους ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΜΑΣ ΟΜΙΛΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΩ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ